

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Speculum religiosorum - Cod. Aug. perg. 147

[Reichenau ?], [1445 - 1448]

Tractatus quartus

[urn:nbn:de:bsz:31-42002](#)

q̄nto plus cognoscis deum tanto
plus amabis deum Et q̄nto pl̄
amas deū tanto magis times deū
Et q̄nto plus times deū tanto
magis abhorres peccare Et q̄nto
magis abhorres peccare tanto magis
es apud temetipm Et q̄nto plus es
apud te ipm tanto agnoscet te
metipm Et q̄nto plus agnoscis
temetipm tanto plus ḡtemnis te
ipm Et q̄nto plus ḡtemnis te ipm
tanto iudicas te indigñū dignita
te et bono Et q̄nto plus iudicas
te indigñū dignitate et bono tanto
magis voluntatis es pauper Et
q̄nto magis voluntatis es pauper
tanto min⁹ doles de tuis defectibus
Et q̄nto min⁹ doles de tuis defectibus
tanto magis paciens es tu tanto
min⁹ cupis laudai Et q̄nto min⁹
cupis laudai tanto min⁹ gaudes
de laude Et q̄nto min⁹ gaudes in
laude tanto min⁹ ḡtemnis illum q̄
ḡtemnit Et q̄nto min⁹ ḡtemnis
illum qui te ḡtemnit tanto magis
hes de pauperitate sp̄is Et q̄nto pl̄
hes de pauperitate sp̄is tanto min⁹
desideras res cecatas Et q̄nto min⁹
desideras res cecatas tanto min⁹
diliges te ipm Et q̄nto min⁹ te ipm
diliges tanto magis et tuis dilectis
deus Et q̄nto magis deus et tuis
dilectis tanto magis vis qd̄ deus
vlt Et q̄nto magis vis qd̄ deus
vlt tanto deus magis vlt qd̄
tu vis Ergo de p̄mo ad ultimū q̄n
to plus fugis sapiam mudi tanto
deus magis vlt qd̄ tu vis quā
bona et consequēce in me die
intelligentib⁹ Et valide hec ē

scala iacob cuius similitas tangit et
lum ex tot gradibus fabricata quo
sunt consequēce hanc ascendit p̄
dicta congregatio ex capite xpo et
omnibus religiosis deuotis et refu
matis mystice op̄agmata padishim
voluptatis de qua padiso dictū fuit
in consideracō septima p̄m tractat⁹
Quam scalam nos om̄is ascendere
concedat misericordia deus cui et bte
male virginem cu tota celesti auria
sit gratiar⁹ actio honor virtus et
glia et fortitudo per infinita secula

Tractatus quart⁹ cap⁹ de tripliti genere be gmaru et eoz draſe

In p̄cedentibus tractatib⁹
huius op̄ulacionib⁹ diuina
direzione mentionē feci
de varijs dictis q̄ religio
sas personas seu deuotionem
ocoris tam confitatoris admīl qm̄
caam seculares tangunt no confitato
rū habitudines respiciunt Inter que dic
ta habitudine etiam tacta et virginū seu
sororū no centū de tertia regula bti
franasti quas virgo equum stando noīc
ad ademittas a nōc nominant be
gnas Quid nomen querit utriusq;
q̄ ademinate p̄c capitulū ad max
de heretic⁹ et alijs urib⁹ dicunt
p̄pē begne Et ille sacerdos no sapie
tes hereses dicunt ip̄pē begne p
ut pat̄ expresse p̄batū in considera
cōe certa scandi tractat⁹ Vbi p̄c
doctores distinguunt triplites be
gme Et illas q̄ viam pugnatias
illuminatias et vniuersal theologie mis
tice practicant q̄ etiā no p̄ dicta

Rceppta. Iudiant qui dicit. Sua
dentes virginibus talibus q̄ licet
venerint p̄nate castitatem ut ma-
ritos dicant peccant explicit p̄o
q̄ inducit eos ad peccatum infidei
talis. Qd̄ quia exponit eos p̄iculō
non modo peccandi qd̄ q̄ admittat
seu auferunt angelicum condicō
Sane istis consideratis veritādē
debent graduati quos alii aborti-
nos doctores nominant nec non
penitenti sacerdotes qui sigillū et
sacramēti confessionis polluit
temptibile et ab hominib⁹ sib⁹
laicos redditis. Vnde audiētes ta-
lū confessor̄ coorbitationes ux-
orēs suas et filias prohibent confitei-
ff̄tēa et nos p̄i reuende mīsticē
atalibus persuasiōnibus et illarib⁹
virginū persecutōe ut assimilant
regulam tertiam p̄eſſiſioe et
compulſioe cessare. Et dicta can-
cellarij p̄isen nec non trūi apli-
corū mandat p̄endit. Sed po-
tius nos ad obseruandā regulā
sa p̄ib⁹ v̄i frāctiā querente et
eam sicut illi de obſtruantia suā
dūt minimēta seu dispensatioe
v̄os iob⁹ excusantes in ſptis ma-
ifestate ad obſtruenda ora loqu-
tiū. Nam quidam lector⁹ prime tñf-
acta Rutlingen p̄dicavit ita: as
viciis vos h̄ec dispensatioe a
quodam papa ſuper p̄dictioe oſte-
dat ego. Quia p̄is fū bono me
tempore alexand̄ ff̄e exiſtente tu-
ria ibidem. Quia p̄ia dolos noctis
tempore dñi p̄g epulas potū fuit
in iocunditate et aluentu callide
fuit a mediatisib⁹ corruptus ad
ſignand⁹ uobis dispensatioe ſup-

amīſtratione sacramētoſ ad mīſtrū
p̄atorū ſalī p̄ut aposui in quādaꝝ
q̄pilatōe ſuper ſtatū religiōſo. Qm̄
dispensatioe et bullam q̄ p̄i p̄on
bafiatōe v̄niſtatis p̄iſen ip̄m
papa aciſte cōrigentis inducū
fuit caſſare tamq̄ in iuſtam male
in petratam. Vnde ip̄e p̄ia alex-
q̄m̄is de ordine fuit redi cuſſauit
et uobis ſilenciuſ imposuit. Undat
ego ille p̄dicator: ſuam dispensatioe
ſupra regulam et validam et redi-
mīs ei. Quia p̄dicator nec p̄pter emul-
tationē uel detracțō aliorū a reu-
p̄dicatoris intencōe debet recedere
di plūr̄m̄ caſo ſama. Sunt aut̄ her-
reba regule q̄m̄ nomiſtis p̄apis fir-
miter ſtib⁹ ſummiſis ut nullo mo-
denalō uel peccatum recipiant
peſe uel p̄e mīſte p̄oītū p̄ſonam vñ
vogo ſi ſme p̄to ſtāl̄ p̄ ſeu potuit
at obſeruatioe regule q̄ tres frēs
mīmo:es in rutlinga h̄icēnt in p̄
caris centi auncos. Quoniam queſo
ſtabit ſme transgressione regule
et p̄to dancū et recipiētū pl̄
ſlorenos mīp̄taia de cuiusate q̄
ingen p̄o cōtingentis flor: queſo
cib⁹ tradidit̄ ſt̄ ut pl̄ dent ſingi-
lis amīs quentui. Si p̄ia pena
facientes et cōſentientes q̄p̄hēd̄t
etiam ciuitas vñq̄ et decimiquāt
dando p̄teriam p̄ſerit ſi dedaco
nec horū duorū apliſcorū ſup̄ regu-
lam factis. Exq̄t qui ſemmat
de uci ſigni in ſexto. Et exiū de
p̄dicio in clēm̄ de ubo ſigni
bñ conspiuant nam et verba
regule hec ſime. Item frēs nichil

h̄icēnt nec domī nec locū
q̄dī tem ſed tamq̄ p̄egim et
uile in hor ſcilo in paupētate
uile familianteſ uadant p̄o
uera confidenti liuome tales di-
ſent in regulam qui dena-
re ſumam poſſeſſionē ſupplēt
q̄p̄fū et amodīa p̄coſſiſſ
ſentia et deauata ſicut ſe
q̄p̄lēt possident aliud ego
dicant ſi eis imponit emuli-
tationē et alios q̄ cauſa breuita-
tē et in quadam q̄p̄latōne
in ſogo p̄i minſte in et alios
dūt vñi ſt̄endē in ſptis p̄
en p̄i ſt̄ ſecū ſuas talia ſine
q̄p̄lēt uel dispensatioe dig-
oſtāt̄ et uobis excuſabim⁹ ſi
lēt ualde q̄ eſtib⁹ cura ſum
nec et ariga cor ſe deuobis
ſe uile dñi vñi viſitare. Quu-
dūt ſe deſtitat ad huc. Denū
me: me queſo excuſetis de mī
uice imponit p̄ uobis vñ q̄
ſi haue qui con clop̄ p̄dicator
en p̄ſuſionib⁹ ad excuſand
uobis mulberim ad ordine minor
uifencia nam nec eū nec q̄lā
uobis nec libo ad tñſſerend
et uia religiōe ad aliam q̄m̄is
uobis ſic p̄p̄t de mī
uobis ſtib⁹ vñi de no obſ-
curuſiſ ſuas ut
zūt ſt̄ent et obſtruant
uocia per hoc ſcripta
uocia beginis defende non
ſed deuobis mīſte theologie
uocia amēndas ambulant
uocia inqūi e et uipale tricū

latus pisen eis his ubi opati.
 Expedit mit te viros studiosos in
 libris mistice theo^e cuius semine am-
 bulant persone simplices et psone
 laice ne tuis debito dampnare
 p̄simant huius psone denotus sim-
 plices in suis actibus amandis
 ubi nihil aduersum fidei ut bonis
 moib⁹ mōent Sed ut magni-
 ta sub silentia suspensam tenentes sen-
 tenciam aut consilio prior⁹ exauan-
 da remittant Prior⁹ aut sunt q̄s
 vras⁹ misericordia redit ornat⁹ una
 intellectus et affectus altera Quales
 fuerint aug⁹ hugo bonavent⁹ et
 similis het cancell⁹ Ex uerbis illis li-
 que qui non sunt tribus doctrib⁹
 sit⁹ in stricti mtho^a scolastica et
 mtho^a mistica q̄ a longissimis annis
 latuit nec lecta est ut cancellarius
 aquer⁹ nō p̄simant iudicet vel dāp-
 nare huius sacerdot⁹ que nō tēcā regu-
 lam francisc⁹ p̄fesse sunt ambulan-
 tes ingreſo hitu quas etiā tres a
 postolici videlic⁹ gregorius xii.
 marinus p̄tius et eugenius p̄tius
 sub protectione aplica suscepunt
 Et districte mandant ne quis tra-
 les personas molestet in hitu q̄s
 sacerdotes domib⁹ et cib⁹ ut in trialo-
 go meo ad longum p̄batur et iura
 contra eos et cib⁹ soluit mca-
 thenatus heidelberg⁹ in liberaria
 maiori pulpite septimo a dext⁹
 Bulle em̄ p̄dictor⁹ aplica testa-
 tur Respondent igit⁹ tales pre-
 sumptuosi theologiam misticā igno-
 rantes an sint ips⁹ augustino
 hugo bonavent⁹ vercellen theo-
 de aquino alberto magno et filib⁹
 Et etiam an maiores sint tribus

aplicas p̄dictis qui p̄clamant tēcā
 sacerdotes exercitatis et ab etiā damp-
 nat⁹ sine fūrīt doctores sine ar-
 tate sine bachelari⁹ acut⁹ qui deter-
 minant in cancellis q̄ pertinet ad
 doctores p̄tos mutraq̄ fūrīt theo^a
 Sed ad paucis respiacentes eniat-
 fracie quorū nō nulli sunt carnalē
 et libidinē ali⁹ cū eidem sacerdibus
 inventi sunt in actu confessionis ex-
 tē libidinē et filias confessionis vir-
 gines corrumpe in p̄uidacū et q̄
 tumeliam sacramenti confessio
 quos viri magnorum titulorū adho-
 deducunt suis cronis p̄suasionib⁹
 terent et ad hoc dedicant q̄ se
 p̄statūt aut libidos acti exer-
 cent cū eidem nec non p̄tis
 magnorum titulorū magib⁹ agūt
 Qui suadent eidem sacerdibus ut au-
 roolam virginem abitent et mari-
 tos legittimos dicant q̄n quibus
 omnibus tales p̄suasores peccant
 nec scripturam considerant q̄ scribit
 votum simplex et solempne equalit-
 ligant apud deum lic⁹ post uotū
 simplex matromū gratiū teret
 sed nō p̄g solempne ex "de uotis q̄
 clari fūrīt scribit" votū velle re-
 tractare dampnabile ē di xxvij
 nonentibus uirca simile dolend⁹
 ē q̄ tales sacerdotes cū filiab⁹ con-
 fessionis etiam qm̄ in actu confessa-
 mis excent et qm̄ uerbis eas ad
 qm̄stend cālit⁹ suadent quos viri
 magnorum titulorū non corrigunt si
 magis applaudent nec p̄cendunt
 q̄ par pena facientes et gesuictos
 p̄phendit xvij q̄ uj c̄ om̄ ob
 seruo tales ut magnū doctorem
 hem̄ de finalia scribente super

intebantur totū statū seu modū
vivendi de dominis suis dñis
et opidis eliminare et expellere
Qui tribibus verbis et sensibus
ratioibus ita teruerunt v̄ges
q̄ abiret int̄ autocalam virginum
et sedecim in lpanas et māen
bmatum Quos nō nulli abortuos
nommant doctores qui ad paucis
respiacentes emittuerint facile
tales metuerauā cancellary pisi
inducant eos inq̄nta cū non
sunt pares augustinus hugom bo
neventē thome alberto r̄is
Cū tales quos ali⁹ abortuos
dūcunt etiam simplices sacerdo
tes ad hoc q̄ inactū confessionis
liberū exercueant cū hys vir
gībus Cū non considerant
q̄ etiam ut hēc gen r̄on de
abraham qui dicit angelus m̄sp
perdes iustū cum impiis absit
ate q̄ facias hanc veni vnde
angelus ad suppliciōm abrac
peperisset eoc cūtati sodome
ap̄te personas decem iustas in
tota cūtati cūtatis rep̄scent
Quāc tales quos ali⁹ abortuos
ingrēos uel doctores nommant
totū statū seu modū vivendi
om̄i talū personarū dele nitū
cū non considerant responsionē
angeli datam abrac Si decem
iustos invenio partam toti mil
titudinē Cū nō considerant q̄
talū personarū simpliciū ex tātū
fundatur super theologia iusta
p̄dubio licet multe sint ma
le in illo statu sicut in quolibet
statu nichilq̄ multis rep̄pet

pias deuotas simplices psonas
mitti eas semitas iusta th̄c ambu
lantes porro an tales persone de
uote possint excusat a labore manu
rep̄petu in tēco tractati huic con
siderationē tēca Quid dicēma defi
bus m̄mōibus de obseruāta et que
tibus reformatis et denotis beginis
tēte laudandi sinit et ab om̄i op̄iano
amandi q̄ salus tēre datur q̄ in hi
tant vnde patet qm̄ p̄culosim sit
non reformato quentis religiosos
deformatos q̄ma sicut ex sancta
vita religiosos et sacerdos deuotas
ord̄e deuotorū reformato religio
sorū exītū prospētis loci in quo
tales religiosi h̄itant et deuote
sacerdos Ita ex appōto ex vita nō
reformato quentū et coruic
gulati vita exītū in p̄spētis et
multiplex in fortū locis m̄bz
h̄itant tales vnde lapides debent
clamae contra platos sp̄iales qui
nō reformat claustra et tēs Et
clamae debent cont̄ p̄ncipes scula
res qui non octant deuientes q̄s
ut ex cor consensi appōnit manū
ad reformato vnde em q̄ dolent
refeo q̄ deuoti vni religiosi mi
ti inter alios m̄ia deuotos et se
culaite videntes turbant verant
opp̄mūtū qd̄ vident cora plati nō
m̄u ergo si tales deuoti exēnt
de natōe praua et p̄usa et n̄is
sciant se ad alia monastia ad am
bos o:dm̄es vbi sicut tenei debi
teneat de quo vnde considerant
dno deamani tēcū tractati Sane
q̄ ex mala et in ordmata vita q

f. 20 recte 61v

qui nō reformat sicut n̄ p̄spē
et difficiunt lat in quo patet
q̄ pacē vnius sepe redimdet
et multitudinis ut scribitur
vnius frēct̄ multi hūt
qui non ambatur d̄ solo ca
sud enim de p̄spalib; nō ē
ex dgo peccati vna nō refat
quentis et multis religiosis
et p̄ficiis constitutis māia p̄ci
loci in quo sicut m̄ ducat Et
m̄t̄ corus ex eo et multis māib;
p̄p̄tū sit nō reformat sicut de
vne m̄mōibus nō reformatis
pauli et difficiūl peccati
etiam redimdet in totū actū
etiam n̄ nullus debet gaude
p̄t̄ p̄dacte peccanti q̄ nō
m̄ debet qui cū multis audebit
m̄ a m̄la in fine tō patet in
tales standala in p̄lo et
ex ea obloquenū Et osce
n̄ūnum mūmenta seu dispensa
et validas peccatis et p̄p̄tū
et v̄os excusabim̄a Qd̄
ip̄t̄ m̄to om̄is boni v̄p̄
v̄t̄ibim̄ suspectos q̄ nō
v̄p̄lam qm̄ v̄ouissat et
v̄luerom̄ p̄a capitula So
v̄sumat in sexto Et cūm
m̄d̄ m̄d̄ v̄t̄o q̄ de
z̄lignif̄ v̄l̄m̄ deucebo ad
cū p̄p̄tū tractati tēco huic
p̄p̄tū consolidatē nona et
deuotissim̄ p̄dacta capitula
lauet deamā Cūq in tellet
sciatū affectū ad obſuanda
et ſib⁹ v̄t̄is q̄cedat
q̄ m̄t̄ mentes om̄i hom̄i

sibi apparet nec domini nec locum
 nec aliqui rem sed tunc pugn et
 aduenire in hoc seculo in paupertate
 et humilitate familiantes vadant per
 elemosina considerare nomine tales di-
 recte pertinet in regulam qui dena-
 rios pecuniam possessiones suppleret
 tibia superflua et a modia prius si-
 ma argentea et deaurata sicut se-
 niores principes possident quid ego
 tales dicent si eis imponeat emuli
 q̄ sunt ex concordi q̄m̄is nō dominante
 Super his et alijs q̄ causa brevita-
 tis omittit et in quadam apudacōne
 q̄posuit. Rogo p̄ minister m̄ et alijs
 sanctis ostendit in scriptis p̄
 latore in p̄ficiū fccū m̄tis talia sine
 p̄to posside uel dispensacionē dig-
 nem̄ ostendit et uos excusabim̄ si
 fuerint ualide q̄ estis curi firmi
 immorū et ariga corū ne deuobis
 hoc tribile dñi vbiq̄ vificetur. Qui
 in sordibus e se destitit ad huc denit
 p̄ minister me quoq̄ excusat. de n̄
 m̄ma iuste impositis p̄ uos vniq̄
 magis hemis qui conclerū pdicauit
 monem̄ persuasib⁹ ad excusand⁹
 conuentū multrū ad ordine minoris
 de obſuancia nam nec cū nec q̄cū
 q̄ moni sp̄to nec libro ad tr̄fierend⁹
 se de una religione ad aliam q̄m̄is
 multas de causis fieri possit deinde
 exceptis fratrib⁹ vero de nō obſ-
 uancia quorū aliquib⁹ suasi ut
 regulam tenent et obſuanciam
 assument. Venera per hec scripta
 dissolutas beginas defende non
 volo sed deuotas ministre theologie
 semitas amrandas ambulantes
 nam inquit e exarpare tritici

cū zizama Nam et mox me vro
 et quolibet statu sint boni et mali
 Versa condolco fratrib⁹ immoib⁹ de
 obſuancia quos extermineat
 temptationis Condolco et illis de nō
 obſuancia quibus cum ad obſe-
 uanciam viam peluditis et licentia
 dare non vltis. Ultro rogo ut
 decipia michi impunita a nobis exca-
 setis parcat michi reuicta v̄ra
 si sp̄tis nos offendit quia que boni
 et cālitudinem fācīm̄ p̄culis habui
 Septil festinante in nullingen
 Sub cor recte eccl̄ et corq̄ quoq̄
 inter e p̄s iohann̄ sp̄enm̄ sacre pa-
 gine professorem mis̄ digni dat⁹
 anno ic̄ xlviij p̄ma die augus-
 ti vñca rationalitatem conquicit
 magnus doctor ge:so cancellarius
 p̄sition q̄ a tot annis qui nō sūt
 in memoria homi libri beati diomisi
 p̄sartm̄ theologia sua instata q̄m̄
 abeato paulo ap̄lo didicit non
 electa sed postponit cū eius pecc-
 atu app̄ter tua app̄ter aug: ignorāciā
 modernū dia et doctores errauit
 ita sciat seu ritid sc̄orū seu virgi-
 nū quas vlgus abusus seu op̄i
 uocō nōrē vocat beginas. Quic
 theo: instata ut scribit beatus tho-
 de uera p̄planorū sapia m̄ta se
 intas ambulant hinc p̄dne
 simplices Et c̄ contemplatiū aio
 status fundamentū et religi-
 onis ut declarat e mansidatō
 q̄nta p̄m tractat nec mirand⁹
 c̄ dictum quo:ūda dicentū q̄ il
 li doctores seu p̄ti debent cui
 bestē et digitum de ceto ori
 q̄ suis eroneis p̄suasib⁹

tantes pro quibus iteratis viabz
laboratis et non hic potius sed po
w vocam innoeos ergo maxime se
culo despecti pauperum huiusmodi no
debet apparet in amicis viris aurum
argentum serici tussim et pauperrima
velud in amicis principio debet si
quidem apparet simia paupertas ut
testat hoc nomen innoeos no dicit
maiores nec dicit pastores ipsi sed
quo patet maxima exorbitatio cor
qui in concilio consuevit dicens adiecit
tempore nocturno papam alexandrum
qui fuit ordinis cordis p mediato
res corruptos dolose dominum re
flectione cibi et potius fuit facta
iustitia est fraudulentem induxit
q signat eis concedendo q decessu
posset amissione facili exercendo
opera pastorum Ecce hoc no dicit
hoc nomen innoeos q imposuit ho
norius papa in syria q senos
contulit huiusmodi q alii ordines in
celia per hec aut fraudulentem
voluerunt sibi digneitate et e
minentiam pastorum ipsi et plater
nec ipsi et illi qui gressu munera
inducunt sine pte hoc facili q
non nostint innoeos q no sunt
cencia libera ut dicit ali et
desistere ierarchie ergo secundum ef
ficiam ierarchie ecclie et eis nullum
debet regnum ipsi et si eis con
cedat predicatione aut confessiones au
dire cui de peccatis accidens dispensa
tive ut doctores dicunt si implius
patet ex causa formalis religionis
corum Quae est observatio strictissi
ma tristis uotum subalium paupera
tatis continentiae et obediens nec no

Nam de paup
tate papitur his verbis papis sit
inter fratribus ut nullo modo denariis
uel pecuniam recipiant pte vel p
interpositam personam Et in alia in
tricta regule acmet frēs mthil sibi
apparet nec domini nec locū nec
aliam rem sed tamquam pugnā et ad
hī in tercia consideracione tertij tracta
tus Ex quibz verbis patet q hī p
caiam vel pecunias clmodia aut
possessiones faciat eamē eamē forte
religionis innoeos Secundum declaratur
et causa finali q sicut et alioz or
dini et clementei caritatis in via
qm̄ gaudiac debent usq; in patet
ut tactū et in qrtia consideracione p
tractata Cuius acquisitionis modis
exemplificatus est per astensis statu
le iacob in consideracione septima p
tractatus Et de exitu filiorū isti
mystico de egypto et astensi mo
ysi montem synai in occidente q
pm tractata Etiam per exemplum
mysticū angelorum thom de misteriis
spiritus sancti ex nobis in gloriam post
astensionem ipsi nec non p exem
plum mysticū angelorum thom the
rubri et seraphim In his verbis
declaratur augmentatio caritatis q
et simis omnibz religionis Calamus
aut perfecta in homine et qmbo mil
aliquid qm̄ opem querit de peccatis
Et hec que in fine Et quia dicitur fine
dispensatione q no est de interio
sc̄i francisci Religiosi sui ordinis
possident pugnias possessiones
tangunt pecuniam clmodia

et regula que non ostendunt pau
perum cor sup ab imitacionem vng
est aliud qm̄ opem ego no mi
nus nullus dicitur eos exco
silio ab etatā hī dum denaria
ego ego ministrum fom̄ innoeos
in oblatione et illi p dicit
vnu se obtulit igni si no p dicit
vnu regens et mag
ista nō fecit innoeos denuo
pugna ut hanc pugnias vnu
sunt ut tensi vel vox vel v
nus de aliis vnu nō tanta illi sibi
accidit attemptare ut simila
hī pugniam missam et esligna
attemptare et dice se celebrare
en pugniam missam in haitebach
dispergat sangicos ut sibi offi
ciat de ceteris de quo hī mō
duo non tunc tractantur vnu
et ceteros infinitas q latissime ut
vnu quod frequenter vnuant q
vnu et sibi sunt vnu nō tanta eos
sunt letos et vasa deauia
et alia supplicibilia velid se
et phaces deambulare debent
et fin regilam q nō tanta ut ro
tari qm̄ sine nō tanta discurrant
ne dicat regula francisci nec
ne nec locū nec aliq̄ rem appet
tare pugnū et aduenire in ho
de in paupertate ethiilitate dno
solitudo vadant p elemosina
et nomine theusarant
vnu iaddidit pugnū et adiuu
francie re p elemosina ve
tūt Ego hortet eos st̄is
francis hī sibi frēs opus
pugnū et reges regni celorum

uentus non reformati orat^{ur} in p[ro]speci-
tas et differtum est loci in quo patet
qua[ntum] peccati vnius sepe redimunt
in p[re]ciliu[m] multitudinis. Et scribitur
peccati omnis frequenter multi h[ab]ent
ex mihi qui non curvatur de vno cao.
Sed illud extra de spansalibus non e[st]
nobis. Ergo peccati una non refar-
mati queruntur ex multis religiosis
non reformatis constitutus magis p[re]ci-
liu[m] loco in quo situantur in ducit. Et
si unus totius ordo ex multis que[nt]ab[us]
aggregatus sit non reformati sicut de
de fribus immoibus non reformatis. A
utq[ue] p[re]ciliu[m] et differtum peccati
et malum redimunt in totu[m] actus.
Prestem tu[m] illius debet gaude
de multa f[ac]tate peccanti q[uod] non
misi a[cc]ebit qui cu[m] multis a[cc]ebit
ut q[uod] ca multa in fine id patet in
misericordia tollatis standala in p[ro]prio et
obstinata ora obloquenti. Et ostendit
viam monumenta seu dispensa-
tiones validas peritio[n]es et p[ro]p[ter]ib[us]
et nos et vios excusabimus. Quid
si non fecisti mitio omnis boni op[er]i
am vos habemus suspectos q[uod] non
tenetis regulam q[uod] in vobis est
eius declaracionem per capitula. So-
ut qui seminat in seruo et exi
deparadiso in elemi ut vicioq[ue] de
verbis signif. Omnis deinceps ad
uerbi positi tractatu[m] trias h[ab]ent
compilacionis consideracione nona et
eius declaracioni per dicta capitula
consideracione decima. Cuius intellectu
et sententi affectu ad obscurandam
cum uobis et fratribus vobis accedit
vitae que mentes omnis hominum.

differenter illustrat cui laus et pa-
cenis gloria sit per infinita secula ame-

Inprato reli de no obfua

Cristino q[uod] ex iusto causis va-
ordinis deduci posset q[uod] vos
fratres minores de non observancia
ex orbitatis nam regulam oras
sanctus p[er] vi franciscus ut puto spu-
sto ductus et doctus non possit in
regula q[uod] dispensare debet in talibus,
in quibus dispensatio indulgen[ti]a h[ab]et
sciaras c[on]modia auricula et argentea
sicut p[ri]ncipes nec h[ab]et talia e[st] virginis
natura p[er]put patitur in consideracione
unde causa tractata. Si voluissi
franciscus tua organa fuit franciscus
in compilacione regule v[er]e q[uod] tales ex
orbitante in futuris temporibus fierent
ut in sensu q[uod] non est facili ut
clare patet per declaracionem ducimus
particulari positione in consideracione de
cima tunc cuiusdam videlicet exi
qui seminat. Et exi de padiso
nec videtur fuisse intentio pape ho-
norii qui confinavit regulam. Eg[o]
causa effacente ordinis vel mil-
la dispensacio valeat nec fieri debet
q[uod] fratres vel p[er] ministeria habent pre-
carias possessiones. Et c[on]modia autem
quecumq[ue] eis secundum intentionem fran-
cisci non extine nostra virtus patet
ex causa materiali q[uod] papa honorius
imposuit vobis hoc nomen mi-
nores scilicet fratres minores
dicit fratres quia maxime in flama-
ti in caritate sicut franciscus o[ste]ndit
per stigmata ergo non debet
odire fratres de obscurantia q[uod] nolite
recepere dispensationes ex orbita

quibus viciam p̄t dicere vulgare
dispensacē ē tu licentia infirmi in
traxe audiunt illi deuotum beant
ad eugenii p̄par scribentem. Quid
inquit p̄hibet dispensacē non dis-
sipare non sinn tam raudis ut igno-
rem vos portos dispensatores sed
in edificationē non indestructionē
Demq̄ querit m̄t̄ dispensatores
ut fideles quis inveniatur. Vbi
mūtis veget excusabilis dispen-
satio est. Vbi utilitas p̄uocat di-
spensatio laudabilis ē. Utilitas
dico eis nō appā nam cū m̄lhorā
ē non plene fidelis dispensatio si
cruelis dissipatio ē h̄ec b̄i. Sed
que queso v̄gens nūtis uel quis
utilitas sequeret ex dispensationibz
super illis sup̄ius narrat. Oeq̄
plane sollicitudo templū vero his
superbia trapula. in obediā casti-
tatis p̄culū ac sancti francis et
patris p̄mittit frustat̄ sancta
intencio utmā h̄ec et sequentia
religiosi non reformati cordi in
p̄ment et iugo obsecuancie re-
gulais se submittent q̄ eis con-
cedat misericordia deus qui p̄e in sim-
ta scula vnit et regnat amen

De dispensacē religionis

Cequit̄ consideracio uī m̄ q̄
ex dispensacē dispensacionē
conveniant fīcē minores. De nō
obfinancia et alijs pluribz q̄uetus
nō plene reformati nō h̄ic iusta
et veram dispensacionē sup̄ p̄dicta
in consideracionē in mēte p̄cedere
annuat̄. Et quia malitia dispen-
sacionē in fecit eccl̄ias pluribz.

4º libro seu mentionē de malis dis-
pensacionibz. Diffinitur aut̄ dispen-
satio se dispensatio ē p̄sona ueris
cōibz relaxatio utilitate seu nō te-
pensata. Vel diffimile p̄t sic dispen-
satio ē rigore ueris p̄cū ad quoniam
spectat canonicē facta relaxatio. Vtq̄
diffimile h̄e, q̄ vñ Pige et mo-
se f̄ ḡia. Et qm̄ius h̄ec diffimiles
respirant leges et consuetudines in
thologiam etiam respirent regulam reli-
giom̄ que ē quedam leī firmata
voto seu iuramento ppter quod be-
tho dicit dispensatio uno mō dī-
mē relaxatio. Alio mō ueris decla-
ratio. Vnde dicit in p̄ma re q̄ di-
spensatio p̄ce importat amēratiō
aliqua eis ad singula ppter quod
guber nata: familie dispensatores de
m̄q̄tū vniuersit̄ de familia cū pon-
de et mensua distribuit et opera-
tione et mūtā vite. Sic igit̄
quatuor multitudine ex eo dicit ali-
quis dispensacē. Quia ordinat̄ q̄lq̄
aliquid que p̄ceptū sic a singulis
ad implend̄. Contingit aut̄ aliqui q̄
aliquid p̄ceptū accomodū multitudini
et in pluribz et nō ē inquietans
hunc personē ut in hoc casu quia
per hoc aliquid impedit̄ melius
uel etiam in ducet̄ aliquid matu-
tua exemplū ē p̄ de porta nō
apienda tempe hostili tr̄fī forte
ppter crudens et subtil p̄culū. Si
p̄e quo ille qui recte ē multatu-
dimis h̄e plate dispensandi in
lege humana q̄ sue auctorit̄ in

aut̄ et sic licentiam tribuit ut p̄
qui temp̄ seruit̄ similitudine in reē. Si
cōfīt̄ harē vōe p̄sola voluntate
nam tribuit non eit fidelis dis-
pensatio vel eit imprudent̄. Infidelis
vel eit si non heāt intencio ad
p̄sendi imprudent̄ aut̄ si com-
petit vñ illis putat̄ est si
ut dispensatio et p̄udent̄ quem
p̄ficiat̄ dīs super familiū suam
et thomā. Ex diffimilibz
dispensacionibz supradictis colligi-
t̄ in dispensacionibz requiri p̄mo
ut voluntas dispensacē quod no-
nō dīm dīat̄ p̄e emm ad quē
p̄t̄. Vt̄ requiri vñ monens
ut dispensandi so dīat̄ p̄nida nā
p̄da deliberaçō sciē debet ut
p̄t̄ in nō et̄ dēm̄t̄. Cū m̄tp̄ et̄
p̄fī dīt̄ si nō sub cōt̄ iusta
q̄m̄ia dispensacē papa nō
dīo dīoq̄ p̄cū dissipatio q̄
p̄sacē agenda ē. Vnde pat̄
in de fribz m̄mōibz qui dolose
traicunt̄ in bonoma p̄ce alloq̄ p̄ce
admodū dispensacionē ut m̄stra
relicta sit. Nei pastores q̄
sit̄ iusta causa nec vñ sed abuso
ut religiosi qui motu s̄t mūdo
etiam sarcasm̄ etiā satirā ut
vixit me p̄basse in trialogo nu-
t̄to m̄b̄ ego legati vniūsū
p̄pauant̄ q̄ cor̄ impetratio
et̄ fīca t̄m̄q̄ mīqua et̄ mīus
et̄ cōt̄ p̄nōloſa et̄ turbata et̄
p̄p̄fēlū p̄nōdīcīlīs. Cīa
et̄ mīsa quā huc iſſī nō pot̄ant̄
et̄ nō obfinancia t̄m̄c̄ dispēn-
sacē super h̄is q̄ p̄hibet regla

et utensilia quo non ostendunt pauperitatem coru superabundantiam utique queant aliud quoniam Christus ego non mutem si non nulli dicunt eos exortatos esse licet ab ecclesia non dum denuntiatos Vogo ego minister fomi ministrorum de non observancia et illius predicationem qui se obtulit ignis si non predicaret iustitiam Vt ergo regens et magis angusta necessitas fratres ministrorum deponit observancia ut habeant pacieras floribus uel tenti uel vox uel ol. et sic de aliis Vt necessitas illius fratrum de Haitebach attemptare ut similitudine se habere primam missam et esimga et attemptare et dicere se celebrare eam primam missam in Haitebach ad decipiens sanguinos ut sibi offerrent floribus deinceps in quo habet necessitas fratres ministrorum ut similitudine complacat et desiderat et usque hunc tempore non habet nisi uero fortis et sicut sunt ut necessitas fratres habet timor letos et vasa decantata et alia suppellectilia velud servilares phantes deambulare debent pedes sum regulam et necessitas ut robusti cum sume necessitate discurrant nomine dicit regula franciscana nec donum nec locum nec aliquem rem appetit sed tamquam regem et aduenire in hoc seculo in paupertate et humilitate domino famulantes vadant per elemosinam fidenter in nomine theusarizant nomine redditus perpetuos accumulant nomine rei per elemosinam vere amandam Et hoc hortet eos scilicet p. franciscus km. fratres populus vos heredes et reges regn celorum

in statut pauperes rebus facit virtutibus sublimat. hoc sit portio viae et perducit in terram uiuentium. Certe excludit affectates pacieras et alia huius superius narrata nec licentia ministerii super his concessa ad usum iusta est sed exorbitans ut in pluribus secundum postius ostendebus. Vnde quod dolente referimus vobis ministeris uel custodibus statim certa et sedes apta patrem dedit visitando claustra regimur deo consecratus quod assimilatis vobis thesauros vros ad omittend stolas ipsorum sancti in stolas veneris pauldubio lira uita quieter in lucis per fratres huius de obsecuancia quod nullum violenter petunt ut aut aliis. Quid amplius loquar venerabiles patres quoniam qui continent ad regulam sancti patris vero scripta. Et nolite considerare in dispensacione suscepta suspecta exorbitante licet enim platus vero uel platus certe gerat vicem christi ut dicit beatus thoma nichil habet determinare per dispensationem uel licentiam uobis datum nisi quod est deo acceptum. Propter illud quod ad cor meum sum et ego propter vos donavi in persona christi. Et signanter dicit pater Omnia omnis dispensatio petita a christo debet fieri ad honorem christi mea persona dispensatur uel ad utilitatem ecclesie quod est christi corporis minister uel in bonitatem que. So quis clare sequitur quod ea quod firmatur in regula sancti francisci non potest sume uirgente necessitate dispensacione minister nec papa saltem denue si aut fiat de facto non dispensatio sed dissipatio de

mitit et sic licentiam tribuit ut p
 ceptum legis servaret fin data in ree Si
 aut absq; hac ree ipsa voluntate
 licentiam tribuit non est fidelis dis
 pensator uel est imprudens. Infidelis
 siquidem si non habet intentionem ad
 bonum quem imprudens aut si non
 dispensandi ignorat appetere quod dñe
 dicit luce yui. Quis putat est fi
 delis dispensator et prudens quem
 constitutus dñe super familiam suam
 habet thomas. Ex diffinitionibus
 dispensacionibus supradictis collige
 q; in dispensacionibus requir pmo
 pta volentes dispensare. Quod no
 tatur dum dicit per eum ad quem
 spectat. Vt requirunt re monens
 ad dispensandu so dicit prudens na
 prudens deliberacōe fieri debet ut
 non in no ex deinceps. Cu mtp
 glo finali dicentes si no sub eccl iusta
 causa qmcaq; dispensare et papa no
 quidem aliqui potius dissipatio q;
 dispensatio agenda. E unde pat
 etiam de fribz mmoibz qui dolose
 parancerunt in bono tpe alio p
 su ordimis dispensacioni ut iusta
 rent sacramenta sicut uel pastores q
 no sunt iusta causa nec re sed abusio
 nam et religiosi qui motu st mudo
 st extin ierarchiam ecclesiasticā ut
 memorer me pibasse in triago nu
 pe qdito mto ergo legati vniuersit
 pte pte curauit q cor impetratio
 fuit cassata tamq; iniqua et mis
 ta et ecclie pteculosa et turbata Et
 autem xpifidelii pteudicibilis. Etia
 pat causa quam huc usq; no potant
 illi de non obfiancia tene dispense
 rationi super his q; pibet regla

112
dispensare

Tertio sequit se diffinitione quille
 cum quo uel quibus dispensatio
 nitate paciat uel patiente idco
 scribitur q; nctas inducit dispensa
 tionem di xxviii sententia lector.
 Unde item pat pdcit impetracioni
 fuisse dolosam q; nulla uetus eos
 ad hoc mouit q; sola psumptio ut
 tant diffinationis dispensacionis et eccl
 ecclastice ierarchie que excludit reli
 giosos se ingredi volunt uel ierarchie
 actibus ecclie sine uita et vlo ecclie
 voluntate licet em dispensatione eis
 concedatu. pdicat pto hoc e in subsi
 dii plato et pastore no q; deinceps
 eis competit quia nullū secundū uia
 qmā hnt sibi pte psumptum
 so regula beati francisa pcpit ut
 non pdicent in epatū alio epū
 cu abeo eis fuit contradicēt et
 sunt exaltati appbari ad hnt offi
 cu tua oppositi in nonnullis expi
 encia docet qui ignari st et se ad
 pdicandū ingreditur. Ideo sequit no
 neo quoq; et exhortor eis' frēs ut
 impdicatore qm faciunt sint exaltata
 casta cor eloquia ad utilitate et
 edificationem pti re. An talis fuit
 pdicatio eius qui se obtulit ign
 uel eius qui simplices scandalizauit
 cu iteratis pteculis que celebrare
 pibim alio notat in diffinisse
 q; istud super quo dispensatur non
 sit qmā uiri. Unde dicit in diffinisse
 quis hnt relata o. Alio q secundū
 quis fiat dī em tante facta Sec
 to q utilitas quis e in dispensatione
 ptecurit so dī utilitate pensata
 Porro cu regula et constitutio
 quas religiosi voulent no solim

frēs immores sed etiam alie religioce
scdm qm̄ religiosi vouent obedire p̄
lato vel regule vel statuto snt ple-
ne legibus in professione firmatis
non p̄t in eis dispensacē platus at
subditus msi scdm canones id est re-
gulas Quia in dissimilatōe pointe
canone facta relaxatio unde qndo
per obstatiam alicuius statuti subdi-
tus ip̄e impeditur in aliquo meli-
ori vel etiam inducēt ad aliquid
malū time in eo p̄t dispensacē pla-
ta Vnde qndo votū aliaq̄ est
simpliciter malū vel inutile vel ma-
liorē bonū impeditum & ip̄e tūc tu
vouente aut ē dispensand' aut si
bi qmitand' Cetero ut supdictum
ē om̄is dispensacio dobet fieri ad
honorēm xp̄i vel cattic utilitatē
vel quē bonū Nec dispensatio con-
sistat in sola voluntate dispensatōe
sed opt̄ ut cārō p̄missā vna h̄at
Alias t̄ aut in prudens aut mſi-
delis et peccant grauitate h̄ec atte-
dant m̄stri de non obficiaria ab-
bates et aliq̄ plati qui aut diffidat
excessus subditos aut ubi dispen-
sare deinceps non p̄t de facto dis-
pensant Ex quibus pat̄ q̄ dispen-
saciones que hodie in multis reli-
giōibus fūt et dissimilationes
ut pote in q̄mua nō intentōe
silenti in locis et tib⁹ mēditis
In fractione q̄mua ieiunij re-
gulas Qm̄ p̄peti q̄mestatione carmū
in religiōibus ubi prohibet' Et
hinc vestimentis et cultris pe-
nitis sine letis: m̄s usi se cōfici
In fuga a choco et canti dñimi
officij In usi consuēt et h̄itibus

prohibitas in negligencia studij līan
et h̄uoi m̄rō tractatu tactis & po-
tissime imp̄p̄tē pectume et sitū q̄
in regula religiosis et statutis se-
phibit In talibus dispensacē nō p̄t
dispensationes in quibus nec platus
sme cuiuslib⁹ supdictis p̄t dispensacē
nec subditus dispensacionē debet
reapere ut trahi p̄t ex dictis bea-
tū in consideracē p̄cedenti Qui ad
dit qui scribit de dispensacē pla-
tor̄ Cui inquit p̄ficiens p̄cepta
p̄uicantibus m̄mē siant Ita p̄cesē
hec nōtia dicem⁹ ut ex eis m̄mē
p̄uidiceat nōtis r̄mabilib⁹ q̄ dispensa-
tionib⁹ Sed non om̄ibus m̄lyis
acedita ē dispensatio msi h̄is dimi-
natur qui t̄ aplis dicit p̄nt Sic
nos existimat homo ut m̄nistrōs xp̄
et dispensatores m̄steriorē dei No
uit autem fidelis seruus et prudens
qui constitut⁹ sup familiā suam ibi
tantū vslipace dispensacionē unde
bonam possit h̄ec respensacionē app̄e
hoc querit m̄tri dispensatores ut
fidelis quis movematur Et ead' for-
tassis fidelitas a subditis exigitur
obtempando q̄ a pp̄oitis in dispen-
sando Et quia quidam plati m̄mū
p̄simunt se posse dñari regule audi
quid idem in cod' libro dicit Neq̄
enī abbas sup̄ regulam ē Cui si sel
et ip̄e spontanea submisit p̄fessōe
Et ip̄e s̄p̄ pat̄ constitucionē
constitut⁹ qui abbas eligit man-
dator̄ cultor̄ et vicar̄ vltor̄ P̄
terea aliquis denotus subditus du-
bitaret Ut teneat cont̄ regulam
obedire plato vel in h̄is q̄ simili
extra regulam Subdit⁹ b̄i p̄inde

et s̄mū s̄mū etiam regulā abbas
alio alio forte imponeat
et non s̄mū regulam illuc
q̄d in hac et nōtia ē immi-
tendit. Solū quippe id a me pos-
sunt quod p̄misi Op̄is cīgo ē
q̄d non s̄mū latrāe voluntā-
tē dōtē p̄ficiens co-regula
p̄ mensuram et sic imp̄i sui
et in te me platus p̄fibe-
t p̄misi nec plus augerat
ne voluntate nec m̄nuat
ne nōtia nōtias quipue
p̄fibe et ab hoc censat dī-
sponit. Non absq̄ nōtate u-
p̄tē non dispensatio s̄d p̄
ut et cōstruere ē q̄d volu-
tātē ē nō p̄ficiens h̄ec
abducit cōsiderat qd scribi
et s̄p̄p̄tē m̄tū nō subdit⁹
et p̄p̄tē aliq̄ tātē dei
q̄d ē obediendim⁹ et q̄m.
Op̄e VIII c̄ p̄ficiens de
Si eam dicit ē m̄ can-
evidētū tētē tractat
et dāc sup̄p̄tē m̄ regule
p̄p̄tē monachos s̄los h̄a-
et aliquis magis consen-
tātē et admisit statuta
et obficiare p̄sp̄p̄tē nec
labor defensit s̄d facta
et similes se ad aratē
et cōstante quale m̄mū
de p̄sonis m̄stari seu sup̄p̄
m̄mū de non obficiā
labora licentia suis fit
p̄p̄tē recessim⁹ ab
extra regulā pectine līe

U

si professo sedm illam regulam abbas
meus michi aliud forte imponere
tardus q si non sit sedm regulam illuc
natur quod in hac ecclitatis immixtis
obsequendi Solu quippe id a me posse
se arbitror quod promisi Optime ergo cui
qui p est non siena laxae voluntati
super subditos Sed p seiam ex regula
sibi stare mensuram et sic impia sua
moderae nichil me placuisse
at cor q p nisi nec plus exigit
q p promisi vota mea nec augdit
sine mea voluntate nec minuat
sine certa necessitate necessitas quippe
no habet legem et ob hoc excusat dis-
pensacionem Alioquin absq; necessitate vo-
ti venustio non dispensatio sed p
necessitate et restrictio eae voluntate
minuit nec pientia hec
huius dictis concordat qd scribi
Ut no est semper malum no abedit
quia cu p capie alioq; cant deu-
plato no est obediendum ei q m.
non semper vni ca se Ieron de
dispensacione etiam dicit e in con-
sideratione unde causa tria tractat
huius attendant superioris in religione
omibus qui inter monachos sios ha-
bent forte aliquos magis consen-
tios regulam et ordinis statuta
volentes obsecrare persequuntur nec
super eosdem defendit sed forte
potius odit si tales se ad arcana
religione transfrant quale mis-
eria huius pensent misteri seu superio-
res sibi minor de non obsecrari
qui denegant licentiam suis fel-
ibus qui huius usq; recesserunt ab
obsecrancia regulai petunt lice-

tiam ad quantu sibi de obsec-
rancia volentes penite sua peccata
Quibus misteri seu custodes innat
carceres Cuius simile uidi in articulo q
stant q duo fratrib de no obsecrancia
in ambitu quento minor ante ho-
suum refectorium atque inueniunt duos de
obsecrancia fratrib qui moggacib;
semper flexis gembris orabant ut
ordo sibi minor reformaret q
clamore audirentur multi quidam
ex alia pte ambitu stantes molar
loquuntur quos ista miqui no inde
mit Vnde tales doctores acu-
res fugauerint istos misterios
miquitatis omni oido sibi mino-
rit fuisse reformata et tota ex-
clara si pp no accelerasset rees-
sim et facta fuisse reformatio
vbi et si secuti fuisse conci-
lii imperatoris dm signis mudi omni
eis pdidit nisi fiat reformatio
etiam ante electione pape no
fiet eo etio Cuius dicta fuisse
vificata per subiti recessu pp
o ambicio et mudi gloria quot
et quanto tuo corito pdicis ad
mittit Vnde oremus xpm iu-
manum suam potenter apponat
et membra corporis sui misteri
a capite usq; ad plantas su-
nando reformet Omni cu
pre et spacio vnuit et reg-
nat cui laus et gloria p
in finita secula ameni

Ora male dissipare

Otigit matia di-
spensacionis que

161 male dissipare

Johannes de Neapoli con
ffetatu monachy nōt laicis

modo ceterū oritur et manifestat,
clarus apparet quando q̄ ceterū
p̄us dicta sunt eit h̄ec consideatio
q̄m amemorans ceterā dictā alioz
doctorē de mō dispensandi nam dī
h̄umberthus m̄exp̄e regule b̄ti
augustinū Si prelatus dispenseſ
sme causa necessitatē vel utilitā
cum aliquo fr̄e arca v̄sim rei
aliqua et m̄eritū q̄m se h̄ec am
resignandi si sicut requisitus ut
q̄ ad h̄uc p̄petrat v̄n platus m
abusu platus sibi a deo tradite i
dificacōnē Et libiditū p̄tē aua
riacū teneat aliquid sme rō
causa ut pote libri uel aliquid
h̄uius de quo aliis p̄ficit tamq̄
peccātū m̄ fiducia q̄m dare
ad lucu debuit h̄ec illa Quid
igit de habentib⁹ restes peccātū
as libros letist̄: ma et lūmō s̄n
nitātē aut utilitate tollere
v̄no potius cū dementio eius
Ceterū iste status ē p̄tulosa nālde
Concordat dicit̄ host̄ et jo an
In notis m̄ nouella sup̄ m̄cō
cū ad monast̄ extra de statu
monach⁹ dicentes sicut contra
votum non valet consuetudo
sc̄ nec cont̄ religione Et ad
hoc nō ē dispensatio sed dis
cipacio quia scdm v̄sdom lec
t̄ qui hoc constat id
id ē bñ Sp̄ quo utm p̄
q̄ cū fr̄ibus minoribus
iusta dispensatio non
dispensal potest sup̄ dicit̄

tis regule sancti francisci
Intra declaracionē duos capitulos
exiit qui seminat et exiū depadi
sō m̄clomē de ubi significat̄ De hac
ceterā matia fōmat iohes de noī
poli doctor v̄niusq̄ uiris tā dubi
a p̄mū ē dn̄ religiosus h̄is di
nodia vestes sup̄fluas liberas sibi
inviles quibus nec v̄tit nec v̄t
p̄p̄ iudicari possit h̄ec ap̄p̄d̄ Vesp̄o
det idem dicens nichil refert
rem h̄ec uel p̄mū aut existimā
tionē eius ut de v̄sfructu et q̄
admod' quis v̄t̄ p̄bat hoc p̄c
multas leges tuiles Et q̄ om̄is
res q̄ possedunt p̄petuum nomine
signatur Cui cego apud religi
osq̄ de quo querit̄ sme causa
sint uel uestes uel timodū uel
libri aut quāiq̄ alie res quib⁹
m̄cubit sicut gallina eius Co
stat̄ si h̄uid sint ei in utilia
m̄st̄ ad thesaurū congregand̄
q̄ h̄uid sint sme causa apud ip̄mū
Urie aut sme causa sint apud
aleq̄ mala fide i mala op̄ra p̄
apud cū Cū h̄uid diuicias xp̄i
anor v̄ctū et uestitū h̄is q̄
tent̄ ē debeat̄ Cetero q̄pp̄d̄
ē q̄ querit̄ om̄ et sibi apud lo
gicos non p̄t̄ dia non ē ap̄p̄ q̄
religios⁹ sit sibi vendicat̄ p̄t̄uā
q̄ v̄em ut non sit m̄ libera p̄ta
te plati disponendi et dispen
sandi de ceterā Et maxime si
ca quora possessioni m̄cubat q̄
m̄b̄ falsa et m̄ utili dispensatioē

q̄ p̄t̄ ē bonū n̄ v̄ dispensatioē
p̄t̄ ut cōm̄ religios⁹ ut tenet̄ host̄ Imo i Joh ann⁹

do
subdit
en sim
m vol
capit
de vīc
vīc n
sc̄ur si
vīc n
m can
fiāut
compl
opera n
pienac
diāndi
tūc et
hī mon
p̄t̄a q
lect ce
q̄ m m
ura an
vales m
latus c
tale conf
dupla c
ē possib
de p̄mī
qua et
cas vīc
pit vīc
ap̄le c
ti et pa
pc̄t̄ oī
ego m
millus
religios⁹
h̄ec ap̄p̄
laa dic
et vīc
magis

intentus et confidens videat bona
 fide posside. Si tamen constaret
 dispensationem habet. Si auferatur sibi q̄
 possidet a plato possessa vel inquit
 ai mitem sc̄u difficultate est mas
 sibi immixtum fieri aut sc̄it questio
 e malbat in qua q̄ sp̄c̄e rebus q̄
 p̄ usum h̄c non p̄t. In hoc cū q̄
 sibi fideliter ut comisquisq̄ constat
 p̄am sic rōis legitime persistet.
 h̄c Johes de neapoli porro q̄nt
 quid sit pp̄m mireligio et quib⁹ p̄
 spectari v̄o tensendus. Clarius respo
 det dñs magis alberthus in opta
 q̄m misit p̄ vnicie theutome suu or
 dñs q̄ndo p̄ vnicalis erat. Ne
 inquit p̄spectatis viciū sancte p̄fes
 sion paupertatis n̄e possit sub
 ripe volo ut nullus sibi aliqui
 habet dispensacionem minorē aut q̄
 rūciq̄ recto q̄ ad eius consilium sibi
 eius utilitate sine aliis mō quib⁹
 querantur misit constio plato ubi
 sit illa peccatum uel res alia et
 qualiter dispenset. Nam si quis
 securus fuit et plato misio h̄moi
 res dispensaret aut dispensandas
 suo consilio seu arbitrio refueret cu
 ppetrū reputarem et tamq̄ m̄e
 p̄fessionib⁹ violatorem regulariter
 adempnare h̄c albe. Amp̄ Jo
 de neapoli 2m dubit monachis
 uel fratrib⁹ natūrā viciū uel vesti
 tum sed p̄mitens q̄lib⁹ exhibe
 se ipm peccat mortaliter. Respondi
 in hac verba cu abbas peccat
 mortaliter p̄mittendo monachos
 formicai uel rebelles sibi existet
 Sic peccat mortaliter: nō p̄ ille

p̄petrū
 h̄mīg⁹

Joh de
 neapoli
 querit

do eis deoū Cūm ph̄ p̄st̄t̄ cū
 subditas et occasione habendi pp̄m p̄m
 em̄ sint p̄ca q̄ m̄t̄ et quibus
 in voluntate subditi quibus s̄d̄m p̄
 ceptum regule de cōi non p̄udetur
 de vita n̄t̄a p̄r quod excludit sup̄flua
 sicut sim̄ quidam querens ubi ult̄
 vite n̄t̄a potus et cibis exhibet
 in tanta abundancia q̄ monachi ef
 ficiunt lassim et repleti ad oreū et
 contemplacionem in ep̄t̄ et ad carnalia
 opera in dñmā ut in multis ex
 p̄ienaa docet. Vnde optimis ineda
 dicendi sim̄ p̄t̄ ex thologia mis
 tica et sim̄damto religiosis ut
 h̄c m̄considat̄ q̄nt̄ p̄m tractata
 P̄t̄a querit p̄dictus dacto: an va
 leat excusatio q̄m allegant plati
 q̄ in monasteriis non p̄nt̄ tenei
 ura quib⁹ regule et et v̄m q̄ no
 valet m̄ybando excusaciones p̄
 latior et subditas dans adhoc
 tale consilium super excusacionē cor
 dupli contra illud q̄ dicit̄ nō
 ē possibile obiat illud actuum 2o
 de p̄mūta etiam Erant illis om̄ia
 quia et nullus erat egens m̄ter
 eos Virsa obicit̄ q̄ beatu aug⁹ et
 p̄t̄ vne s̄d̄m regulam subsanctis
 aplis constitutam Et ante cu m̄t
 ti et pḡ ut late patet v̄i q̄ i
 per totū porro si nō ē possibile
 ego impossibile sed ad impossibile
 nullus obligatur: ego nō sim̄
 religiosi t̄i religiosi nō possit
 h̄c pp̄m alio mō excusant se p̄
 lati dicentes monachi seu frēs
 et v̄lī regulares nō redigunt
 in que sed faciunt sibi annua pp̄a

sine peccata et id non habet platus
Vnde pudeat de quod ad quod vnde
Iohes de neapoli Religiones dicas
sime et prouissime quod nec fis
cuis exhortare per misericordia non valent
pudeat ut Christus virtutem et vestimentum
diuicias religiosorum habeat De or
dibus aut mendicantibus suorumque
quidam beati francesi regulam se
professi sunt loquitur Augustinus quanto
amplius rem amorem quam Christus nostra
parvulus tanto amplius nos
proficiuntur ut in omnibus quibus
virtutem transitoria naturas super
emineat que permanet caritas
Quae tota Christus non Christus omnibus
anteponit Subditus pudeat se
excusant dicentes nobis non pro
videtur de corde quo contra optet
nobis Christus faciat Vnde horum
damna iusta est fatentur enim se
sibi faciat Christus ex causa frustula quam
pertinet Quibus enim erat mori
fame et frigore exemplo apostoli qui
in fame et siti et frigore vitam ex
egit quam cum peccato mortali vita
conveniens et constans ducatur Sicut
melius est pudice mori quam impudi
ce vivere Inter haec inquit de Nea
poli duas affectiones equaliter
probabilles restat consilium cuius
preceptum tenebitur regulare ut domine
subditus exerciant manus suas a
proponentes ad pedes platorum
omnium et singula in piis et magna
iniquitate specie ex quaerantur causa
eis obuolumantur Et plati eis de cor
pudicant ne sanguis subditorum
de platorum mambus requiratur
Cuius quicunque punitur est hec Christus seu

co[n]stitutio
Joh de capl.

Puatis aperte quod quidam vir pius
sime et exempli sancti dicit Si ego
frustram puatis quoniam ordine meum
misericordiam remissum ad statum religiosorum
Audiant predicatione monastria tam vero
per milieus cuius vestimenta bona sua
et pacias ut scorsum amedant et
ad prius usum exponant Christus
dominica sibi fabricata et queritur quoniam
in primo constitutum est eam stole
spiritus sancti in stolas venienti mutant
verentur de corde scandalosa vita
deum nec homines Vnde non est
etiam precepta assumendum quod ex
dispensacione specialiter est aliam quoniam
cessim di loco renomanese 14 v
et si illa xii q[uod] i ordinationes
certit et quoniam talibus non dispensatur
misi sicut sibi receptae et pauperculo
doctoribus quidam eliciunt terribiles
proponentes contumeliam hinc coram et
honestas pacias et thesauris antea
peccatas et alia quoniam omnes
sunt omnes quoniam iniquum differt
hunc et modum utensilia suppellectilia
vestes superflua libros hinc in utili
bus et hinc et expende non ad que
utilitatem sed forte ad que ut
litatem ut apostolorum modo tempe
fit in religiosis Quae ex causae vo
luit sibi receptis futatis et misericordia
dispensacionibus quoniam dicimus
de fratribus omnibus de non ob
fructuaria cuius per dispensationem labo
ravit iusta et obtinebat non potu
erunt allegantes quoniam per Christum
am magis sunt duri et in miseri
cordes quoniam antiquitus non timuerunt
deficit in virtute et vite naturae
Idcirco dicunt se optime in frigore

et frustula punitur cum frustula
frustula rebus hinc augu
et allegantes quoniam dampnosc
qui facient se sibi faciat Christus
frustula Omnia tunc ut aut
et frigore exemplum
et fine et siti et frigore
age quoniam per Christum mortalium
pacem et constantiam ducere
etiam est nam beatus frustula
frustula inservit frustula hinc
frustula mortalium non dis
frumentum nubibus cum sem
frumentum in regula et per
et patet indeclaratio
frustula Sicut qui se
frustula de Badiso non
cum ad dispensacionem ad
frustula et cedentibus pro
frustula emi docet
frustula inducens mundi
frustula mongolia in vita
unum ubi multe refert
et domum minima facit se
ne multat amores et in
et non defecarunt Quoniam
et peribat etiam
frustula per obtinendis dis
frustula regula sancti
et quoniam etiam adhuc
et possident et per
et patill de non obfr
et frustula sibi impudicum
et frustula Omnes enim
et sed reformari per orbem
et publica vota et per te
et quoniam sibi largiflua
et peritatem Christi deliu[m]
et quoniam deficiunt et si non
et vident superflua nec
est in confessione paup

duo g
C
p 2 u
e uicis

regulam sancti patris cor francisci
hijos respondeant verbis beati augu-
stini superius allegatis q̄ talium dampnō
insta ē quia fatigē se sibi facē p̄p̄a
ex causa famula. Quia totius ut aut
auḡ sit fame et frigore exemplo
ap̄li qui in fame et siti et frigore
vitam exigit qm̄ cū p̄tō mortali
vitam contra rōm et constām dice
ut supradicat ē nam beatus francis
aut dīm regulam instituit futurā p̄p̄a
nonit dñiora m̄thiliora nō dis-
pensacē in summant n̄cib; cū fīm
m̄mōrū sufficiēt in regula et p̄p̄is
q̄ p̄iūsum ē ut patet in declaracē
regule per capitula. Sunt qui se
minat et exiū de padiso. Non ḡ
optuit retinē ad dispensacōnū ad
hēndū possiōnem et redditus pro
vite m̄mōrū. Sapientia cū docet
per orbem terrarū m̄ducesib; m̄di-
p̄ibus in francia mongaia in vita
lia in alamama ubi multe refor-
maciones ordīnos m̄mōrū facēt
cū amare multos amos et in
vite m̄mōrū non deficerint. Qm̄
obrem nō ē perturbāt eccliam
et sedem ap̄licāt p̄ obtinendis dis-
pensacōibus contra regulā sancti
francisci in aliquo. Eciam ad hēndū
et possidendū possiōnēs et p̄dia
et redditus p̄nt illi de non obſtru-
ca in n̄ra stracta sibi impiaulum
atāz sicut usurpant. Omnes em-
quentis et fecit refōmati p̄ orbe
p̄dignant publica voce et p̄tes-
tant semper. q̄ deus sim largifluu
bontate p̄tūtatem xp̄isidēlū m̄
necessariis m̄q̄m̄ deficit. Et si no
semper ab imdet superfluis nec
hoc oportet in p̄fessione paup-

tatis. Alioq̄ uidelicet status fīm
m̄mōrū in hoc p̄mēto paup̄citat
non differe a statu dñiū scula
vñ clibus nō nulle dñicie s̄p̄ foli
admita virtutis licet paup̄ibus re
ligiosis cōmō cēnt venēm̄ canat
et destrucō fundamentali si ultra q̄
nētitas requirit temporalis dñicias
sc̄tal vellent. Opt̄ ergo vitam p̄
sequi sc̄dm̄ q̄ regula dīat. Alioq̄ nō
dīcent m̄mōres sc̄b̄ regula cū dis-
tinguit ut dīctū ē m̄considācōne
nona tertij tractatō contra aliac̄
religionē regulas. Et cā modus
p̄stendi. Si ego aliquid de p̄cepto
rūs regule in mutaret q̄ cā fōr
p̄fessionis q̄ exp̄nit in nona co-
fidācōne tertij tractatō in mutaret
q̄ nō cēdet futurā fōrē deo p̄fug-
nante p̄ iusticia. So quib; patet
q̄ sc̄b̄ de non obſtrūca p̄dicat
se h̄ic munimenta vel dispensa-
cōnes nō tenēndi regulam fīm
querba iacent et duo capitula co-
ut qui seminat in sexto. Et op̄
ui de padiso dīctū signis̄ decipe
et aliab p̄p̄as p̄dūtātē omnia uer
q̄ si h̄icē scripta seu bullas in
medio ante oculos obloquū po-
nent. Et corp̄ ora obſtrūcent
aliud quia facē nequeunt iugū
regule qm̄ uoluerint subeant et
omnipotenti deo uelud sc̄b̄ ali
m̄mōres de obſtrūca seruerint.
Cui laus et gloria p̄ in finita scula
duo genera dispensacōnū

Nolent doctores distinguere duo
genia dispensacōnū. Unū
qd̄ ē m̄mōrū relatacō aliter quod
ē m̄mōrū declaracō que p̄ sequi

y n° 4 de Derby 1610 Dij 10

Duo s̄t ḡia disp̄m̄; volo ut clavis ostendat illas et
rāe piauissime q̄ se per dispensa-
cōes surrepticias intendit de-
sendere et addam amēa dispen-
saōem. Dej̄ma dicit canon q̄ ē
vlna m̄ q̄m̄ vlnecat uoꝝ p̄x
q̄ uoꝝ ip̄d p̄ctas cīm̄ finem Et
host̄ dicit q̄ dispensatio ē rigoꝝ
m̄is p̄ce cum adquē spectat m̄
fīcōes canōte facta relaxatio. An̄z
rav dicens q̄ dispensatio ē actio
et fm̄ quod ē in dispensante nō
ē uoꝝ p̄tās data a iure. Et
ḡuū id ē actus potestatis a iure
cancello. Dispensatio aut̄ passio
ē st̄m̄ quod ē in eo cū quo ē
dispensatiu m̄ p̄nat̄ ē id est
licentia uel p̄missio quedam ali-
cu specialeti facta cont̄ uoꝝ
sed nō uoꝝ que. Sic etiam de
privilegiis p̄t̄ dia uide, q̄ s̄int
ura p̄nata concordat dicit host̄.
Quid aut̄ sit rigoꝝ et equitas
et uoꝝ Vigor em̄ q̄t̄ excessus si
austeritas uoꝝ scripta aliquocōes
ad terrorē ut dicit rav et host̄.
Et iste vigor nō ē tenendus
m̄si ubi t̄met̄ exemplū ma-
li di poli sed illud. Equitas
ē iustitia dūtore misericordie t̄pa-
ta uel motus uationalis misericor-
diam et rigorē et ē idem q̄
equita et moderatio legum q̄m̄
virtutem p̄mit̄ ph̄il q̄nt̄ cīq̄
h̄ec ē equitas de qua dicit̄ uoꝝ
te q̄ m̄der ē qui minster legis ē
debet h̄ec p̄culos ut stat̄ bo-
nos remunerac̄ malos pu-
nre via regia m̄cedens dilec-

modum etiam debent tenē p̄la-
ti tam religiosas q̄m̄ seculari et
postponē tyramidem ut dicit host̄.
q̄ vñ allugant melius ē de m̄ia
q̄m̄ de seueritate reddē rōm̄. Q̄ m̄
telligit rav m̄si ex iusta causa p̄uet
rigorem uel faciat dispensationem
et m̄iam. De hoc etiam dicit Can-
cellat p̄t̄ inde regulis moralibus
Equitas q̄ nouat epolevam p̄pon-
derat m̄ri rigoꝝ. Et aut̄ equitas
iustitia pensatis annib⁹ arcūstan-
tib⁹ p̄t̄ualib⁹ dulcore misericordie
tempate qui dicit sp̄e etia leges
rapuit ut uire regantur. Et cīq̄
noli et iustus nimis alioq̄ summa
iustitia summa iustitia sit. Unde
p̄t̄ om̄ia mandata tua equitas
An̄suis dicit cancellarius p̄ficien-
tia dispensatio platoꝝ q̄ ē uoꝝ t̄m̄
quedam relaxatio seu mitigatio
loci h̄t̄ p̄cipua circa p̄t̄icularis
causas et personas singulareꝝ gr̄
aliqua statuta s̄t̄ sp̄e cōitate que
huc persone et in isto cāu uel
in illo non ita p̄cut pōta s̄int
agruiet. Om̄p̄ dicit q̄ consuetudo
ē optima legū in seip̄s si depoi-
tuus fimo fiat. De qua consue-
tudine dicit host̄. Vñ etiā
Consuetudo ē uoꝝ quoddē mai-
bus in statutū quod sp̄e lege suscep-
titur si deficit lex et st̄m̄ cī
dicit̄ consuetudo eo q̄ in cī est
usu et dicit̄ a q̄suo q̄suo quia cī
sunt mores ex quibus resultat
consuetudinem inducunt h̄ic
so an̄ diffinit. Consuetudo ē

etiam p̄t̄ m̄ib⁹ m̄ satu-
ritate publicame condē-
māt̄ quā nō ē simplicit̄
et de m̄ib⁹ et usib⁹.
et abusus homi et quā p̄c-
redit̄ confundit̄ dicit̄
et fur lez ē vel fuit p̄c-
et h̄ic se et consuetudo p̄c-
et ḡo p̄t̄ excludit̄ con-
suetudine vel p̄familias
et inquit hoc attendat
de tonis uel maioris p̄t̄
et quā si p̄a cōveni-
tū et p̄actū legū dīm̄
et p̄t̄al contracū non
delege aut̄ dicit̄
sp̄e p̄t̄ q̄ lex ē recta et
p̄t̄ q̄ motus et sp̄arōes
p̄t̄ fīcōe ordinat̄ regula
et p̄t̄ia ē vis agmina
et docēs oī
nōbus singulis suarē
et nōbus sūi ē sum̄ et
p̄t̄ sūi m̄b̄ p̄t̄ debiti
et p̄t̄ quodā causata
et iustitiae sup̄iorib⁹ iusticia
p̄t̄uio m̄is uel ē p̄e
et iustitiae h̄ec oī
et oī. Sed ordo est
et iustitiae collatōe rei si
p̄t̄m̄ ē p̄t̄iū dispatiū
et iustitiae tribūt̄ dispatiū
et iustitiae seu vo
sum̄ dei p̄st̄ientib⁹
et iustitiae finis sūos
et sp̄arōes ad illos
et iustitiae creatib⁹ regu
lū et sp̄arōm̄ ten
et iustitiae sūos lex nālis
et iustitiae legis p̄acti

dīp̄m̄ q̄t̄

Vigor p̄t̄ q̄t̄

eq̄itas

ius quoddam p̄p̄lī moībus in statu
tū qui auctoritatē publicam cande
pt dicit ius quia nō ē simplicē
auctoritatis dē moībus et usib⁹ r.
assidius actibus hom⁹ Et quia per
usum introduat consuetudo dicit
p̄p̄lī quia scut lex ē uel fuit pre
ceptum p̄p̄lī sc̄ et consuetudo p̄c
hoc aut q̄ dē p̄p̄lī excludit con
suetudo p̄nata uel pr̄familias
q̄ ius non induat licet attendat
interdum dē totius uel maioris p̄
recte in iuris quia si per errorem
est iniuriam uel p̄actū lege dñi
ne uel nāli saltem contraria non
sunt consuetudo Delege aut dicit
tho' uice et p̄p̄lī q̄ lex ē recta id
practici s̄dū q̄ motus et opacōes
reū in suis fines ordinate regida
Vtio aut practica ē vis agm̄tua
rationalis dictans et docens or
dinem in rebus singulis suare
et dare vmaiq̄ qd̄ sūi ē sūi i
vnaqueq̄ res sūe ius s̄i debitis
ē facultas seu p̄tis quedā causata
ad reū a voluntate sup̄iorib⁹ iustitia
aut ē consuetudo iuriis uel ē p̄p̄
tua et constans voluntas hec oīa
p̄mit beata tho'. Sed ordo est
debita collatio seu collatio reū si
sc̄dū augustini ē p̄aūlī disp̄iū
res sua anḡ loca tribūc̄ disp̄iū
lex ē p̄ma b̄nplacitū seu no
luntas sup̄im dñi dei p̄statuetis
rebus a se conditis fines suis
et motus et opacōes ad illos
lex nē ē in rebus creatis regu
lae motū et opacōi ten
dentiū in fines suis lex nālis
ē hom⁹ dictamen legis practi

cum q̄ natura ē h̄c q̄ilibz homo
non impeditus in usū rōnis nec
ex disp̄oē corporis nec ex disp̄oē vi
norū Et dicit thomas q̄ aliq̄ p̄nt
ē de lege nē duplcat̄ p̄ma tamq̄
principia practica nota ex termis uel
conclusiones nātē sequentes ex eis
h̄c dicit̄ ē strictissime de lege
nē Alio mō quia multū consuetudin
li legi lic̄ non nātē seq̄it̄ ex p̄nā
p̄p̄lī practicas it̄ Et ē lex p̄ diu
nam clementia accepta ad regimē
plurimorū finem h̄titudinis p̄nc̄
ordmata p̄mū p̄mt ad differentiā
legis p̄nata illud ad differentiaz
legis iudicialis in antiqua legē
Est autem lex p̄nata p̄ diunam
reuelacōm accepta ad regimē p̄c
sone singulare uel paucorū finē
reuelacō ē illuatio h̄c nātē in
tionalis ad qm̄ habendam ip̄a de
cōi auctu s̄ibi m̄ditō nō attingit
Lex humana sūe potesta ē lex p̄
ratiōē ex lege nāli deducta in se
qm̄ p̄babilibz ad finem debito
humae creatō p̄babilibz dē q̄ impli
bus et maxime sapientib⁹ appet
vū lex ciuilis et temporalis ē lex hu
mana ad finem nātē socialis
vite bñ regendi in mediate uel
p̄nc̄ ordmata ē p̄ illū qui auia
cōtitat̄ gerit sufficiēt̄ p̄ mulga
ta lex ciuilis et sp̄nalis ē lex hu
mana ex principiis creditis uel ratiō
motis p̄babilibz deducta ad fine
superiālē in mete et p̄nc̄ ordi
nata p̄ illū uel illas qui auia
cōtitat̄ h̄t sufficiēt̄ p̄ mulga
ta ius sedū hoc ē facultas seu
potentia quedam p̄m̄qua com

aq̄ s̄t de lege
nē dupl.

lex p̄nata

dūna rōni

lex h̄c

lex ciuilis

Ius

Ius quoddam p̄p̄lī moībus in statu
tū qui auctoritatē publicam cande
pt dicit ius quia nō ē simplicē
auctoritatis dē moībus et usib⁹ r.
assidius actibus hom⁹ Et quia per
usum introduat consuetudo dicit
p̄p̄lī quia scut lex ē uel fuit pre
ceptum p̄p̄lī sc̄ et consuetudo p̄c
hoc aut q̄ dē p̄p̄lī excludit con
suetudo p̄nata uel pr̄familias
q̄ ius non induat licet attendat
interdum dē totius uel maioris p̄
recte in iuris quia si per errorem
est iniuriam uel p̄actū lege dñi
ne uel nāli saltem contraria non
sunt consuetudo Delege aut dicit
tho' uice et p̄p̄lī q̄ lex ē recta id
practici s̄dū q̄ motus et opacōes
reū in suis fines ordinate regida
Vtio aut practica ē vis agm̄tua
rationalis dictans et docens or
dinem in rebus singulis suare
et dare vmaiq̄ qd̄ sūi ē sūi i
vnaqueq̄ res sūe ius s̄i debitis
ē facultas seu p̄tis quedā causata
ad reū a voluntate sup̄iorib⁹ iustitia
aut ē consuetudo iuriis uel ē p̄p̄
tua et constans voluntas hec oīa
p̄mit beata tho'. Sed ordo est
debita collatio seu collatio reū si
sc̄dū augustini ē p̄aūlī disp̄iū
res sua anḡ loca tribūc̄ disp̄iū
lex ē p̄ma b̄nplacitū seu no
luntas sup̄im dñi dei p̄statuetis
rebus a se conditis fines suis
et motus et opacōes ad illos
lex nē ē in rebus creatis regu
lae motū et opacōi ten
dentiū in fines suis lex nālis
ē hom⁹ dictamen legis practi

juridico

cancellariae p[ro]p[ri]etatis
cum regis iuris

Petens aliam ex sup[er]iorib[us] d[omi]ni volum
tate iurisdictio est p[ro]fessio dandi ius
hoc e[st] extendi idem q[uod] iusti e[st] ius
canoni sedm hosti est ius boni et
equi Sane hec in se[nti] ut intelligan
potest de dispensatione eccl[esi]am q[uod] sit
circa regulas religiosorum & p[ro]p[ri]etates
eccl[esi]e Vnde inter eccl[esi]as dicit cancella
rius adducens dictu[m] xp[ist]i Iugum
meu suave e[st] et omnis meu leue
q[uod] omnes ex ecclesiasticis suspensionibus
et irregulalitatis in statuibus q[uod] se
te sunt p[ro]p[ter] non abrogatis eccl[esi]e
uidetur irid[ic]e. Et legibus tam di
uini q[uod] humanae aduersim Co
stat em omnes humi constitutio[n]es
aut esse omnes e[st] deinceps posse
Constat p[ro]terea omnes e[st] in dis
suetudinem venisse p[ro]p[ter] non usum
aut usum contrarium spontebus p[ro]
lati nec obuiantibus nec ob
uiare debentibus Constat dem q[uod]
q[uod] tanta e[st] consuetudin[is] humi tit
titudo Ut si tenent in suo vigore
maxima p[ro]p[ter] etiam dampnaret
Et caritas que est similitud[is] totius
legis domine ledicit omnes aut le
tanti p[ro]p[ter] h[ab]it de bonitate et
stabilitate q[ua]nti de caritate Et
sedm q[uod] legem caritatis debent
etiam moderari hoc cancellarius vñ
potest iam iusti responsio xp[ist]i
ad iudicos qui direunt q[uod] discipli
cias q[ua]medicent non lotis mamb[us]
Quibus xp[ist]us respondit Quare
nos transgredim traditio[n]es semper
vno dei p[ro]pter traditiones vrabs
nomine consuetudines positive ad q[ua]s
xp[ist]ifideles obligantur s[ed] in m[od]is
les in nominis et antiquis m[od]is

quot regule cancellarie nomine iugum
xp[ist]i olim suave et omnis leue iam
amara et omnis grauissimum nomine
utim[us] censura eccl[esi]a no[n] ordnando
in salutem aia sed in salute b[us]se
ap[er]te nomine religiosi mis tempib[us]
gratius intuerent auro p[ro]p[ter] solem dist
xlvij c Sic aut[m] iusti visitant ad
reformand b[us]sas no[n] mores dispense
sunt super acubitas item ut auro
redimmat Symon adunat Quid
faciat scilicet tyranni statuit ne
quissima ap[er]te auro statuta iuxta
illud auro cito violat iusticia p[ro]p[ter] q[uod]
q[uod] ea pauperi Omni obrem adiument
rand pauperes inquit Sic iulo
nubes sit p[ro]p[ter] ratione voluntas quia
quod principi placuit legis h[ab]it vi
gorem Sed quia lex e[st] sedm ysis
que e[st] constat Vnde tribuitur
lex e[st] omne q[uod] e[st] constat du[tar]at
si religiosi congeruat q[uod] discipline q[uod]
uocat q[uod] saluti p[ro]ficiat q[uod] ea con
suetudo Vnde patet q[uod] hec consue
tudo est iniqua que contraria legi
recte g[ra]uitam usidem deducit
lex em debet e[st] honesta iusta pos
sibilis sedm nam sedm consuetudine
patet loco temp[or]i q[uod] ancien[ti]s valis
manifesta p[ro]p[ter] e[st] utilitate tuuum
spita Sic lex e[st] omne q[uod] e[st] co
stateit ad quod tho 2a 2e usid
p[ro]mo quid[am] tamen posuit sibi q[uod] religiosi
congerit inquit sibi e[st] p[ro]portionata
legi dimic[us] e[st] saluti p[ro]ficiat in
q[ua]nti e[st] p[ro]portionata utilitat[is] huic
et q[uod] sit iusta Ad hec alie condi
tiones reduci p[ro]nt[er] Q[ui]nto ergo
statuaciones p[ro]ficiencie distordant
a condicione iuste legi tanteo

et ut audiendos trahandis
et in p[ro]mo policas
dispensationes consuecede
scilicet scilicet q[uod] apparet
in trahendis caucas placuit
et trahunt ut noscant ius
et trahunt una coute
et trahunt ap[er]tes p[ro]p[ter]
occidentes p[ro]m[er]it q[uod]
dig[er]it ius boni q[uod] ne
datur no[n] volentes sicut
in p[ro]p[ter] in sagittant con
tentu[m] q[uod] p[ro]p[ter] fecit
q[uod] causa sapientes
qui resunt terram idem
qui male agit odit lucis
qui studii discipline non
semper eniment per
leprosi. Q[ui] nullas p[ro]
te congregandas p[ro]p[ter] mi
nam fidem facit tunc
et confidentes in sur
nim Quid e[st] eos hec
reprobantes ut non
in q[uod] a nobis agi debe
et non solum no[n] p[ro]mitte
et sed facies in turbare
dynema facti subditos
et p[ro]p[ter] tyrannus nulla
q[ui] Octava parare
et bellatores ad p[ro]tos
et p[ro]p[ter] ancen sub
tenui cum perturbent
et corpus p[ro]p[ter] no[n]
q[uod] qui sunt in regis
causa Dicim p[ro]p[ter]
et divisiones in reg
em. Unde p[ro]t[er] afflu

- Declaratio

gat aliam et oppimat undeā
fundacionibus gaudeē alios p̄mper
dendo Diuotima q̄ semper sit
stant tyrami in oculis consilios
alii aspiacentib; et non acciden
bus ut timeant eos sic fruant con
siles tyramoꝝ et aduocati seu
officiales tyramoꝝ Se illis autem
lis quis p̄t repire Et in platis m̄ris
spinalibus Et p̄cipibus seculib;
sic tyrami vmo et in exentib; in
simplicia statu Quid quis plures
cautelas tyramoꝝ p̄cipat tan
to minq̄ querit q̄ne boni et ma
giſ ſuū ꝑpū Eiam in religioſis
nam ut dicit ap̄p̄ p̄fima moꝝ
gubnandi tyramoꝝ ē nam tle
regimen maxime ecedit ab int̄
ione boni quib; Qd ē maxime
in natāle Qd ē efficacissimā ad no
tendim Qd impedire h̄t maxima
bona curū Cum ego in celis p̄
mit̄ repiente illa Et nullū vio
lentum p̄petui ut dt ap̄p̄ Eiaz
desolabunt m̄si refomerit Et sp̄ua
les p̄ſidentes et scitacis qui p̄p̄
minia et aut̄ in suis statutis co
ſuetib; et legibus ſepe dispensant
conſiſtiſtiam ut expiencia doc̄
p̄peti aut̄ Vnde ego scribitur au
ro ato violatur iustitia p̄i q̄ u
ta pauper Nonne hi qui dnoꝝ
regunt aliam nō h̄nt sapienti et
prudenciam m̄si ex torque a sub
ditis p̄ciam h̄co p̄ mit̄ q̄
coro ſtudii p̄ mit̄ i multis vris
iſſicari dicitur augustinus tolle a
pollicia ſeu re publica iusticia q̄
alud eit m̄si latrocinaꝝ iuxta
dictū ꝑphe p̄incipes tue ſirens
et latrones ames ſcam̄t munia

7 165

pticipant xij condicōnes tyramoꝝ
qui p̄p̄t arpoles in p̄mo politico
Vnde et dispensaciones censure cide
ſiasce p̄ſidentia ſeculariū q̄ oppunit
paupes ſabe tyramoꝝ ſt̄ q̄ om̄a in
ſecti Cui tyramoꝝ cauclab; placuit
michi r̄is reiterat̄ ut noſtant̄ inſ
te regentes a tyramoꝝ una caute
la tyrami ē ut tangit arpoles po
politicoſ ſo excellentes p̄me q̄
ip̄e non diligit m̄ſi boni ꝑp̄ ne
ego excellentes nō volentes ſia
tyramoꝝ pati in ſurgant̄ con
cum id p̄mit̄ vmo q̄m ꝑp̄os ſic
et dſangncoſ La cauſa ſapienſes
deſtrice quo noſtant̄ tyramoꝝ ſiam
qua qui male agit odit luce
3a cauclab ſtudii diſcipline nan
permitt̄ ſemper em timent per
ſapiam dephendi La nullas ſo
dalitates nec congregacioſ p̄mit̄
te q̄ noticiam fidem facit timent
ne q̄nes deſe confidentes inſue
gant con̄ cum Quidā ē eos h̄c
multos h̄c ex plocoeoſ ut non
latat ip̄m ꝑp̄ a cibis agi debe
at Sexta non ſolim nō p̄mit̄
ſodalitates ſed factas in turbare
et p̄me Septima facit ſubditos
paupes vt ip̄e tyramoꝝ nulla
cuſtodia egeat Octaua parare
bella et mitte bellatoeoſ ad p̄tes
extranceas ut p̄cipit onera ſib
dit nec minq̄ cum perturbent
nom cuſtodia corporis ꝑp̄i nō
parae p̄ eos qui ſint in regno
ſed p̄ extranceas Decima p̄tu
et p̄tes et dimiſiones in reg
no ut cum vnam p̄tem affli

quo licit dicere

quarto dicitur profession

Septem regum
ad locum disponentes

Hinc ec quo auiare facit tales re-
gentes in terris ad sufficiendum
aduersa fortis et maledicibus debi-
les dicitur solvi omnes minores
deco aduersari et potes viris et
iustis quia tyrannos sint Ceterum
in hac matre posset quibus dubitate
quis habeat dispensac*em* Ver hoc
in summa papa semper in diuinis
et impedimento a uire humano
sue posse*re* Item cum circa uis
diuumini dum tam preceptu di-
uini uel euangelium quo ad
peccata mortalia non offendat.
En aut*e* iniquitor consiliis et in
quibus aliis non dispenset vi-
deant doctores Episcopus causa super
multis dispenset Ver si plati-
nifices dispensant in multis ca-
sibus et quedam capitula Secundo
aposto abusum quem circa dispen-
sa*tionem* resim*me* utile ec ut melius
memo*re* amendet nat*e* dispen-
sacionis Vnde queritur quid sit
dispensator perfectus Ver alibi
super illud lucas xiiij cuius pu-
tas ec fideli dispensator dicit
qui pro diuinitate personar*um* et
in*ter* et comp*ar* et loc*is* et
bonis sibi commiss*is* omnis alius
distribuit distribuenda et ultra
refutat refuanda porro septem
requirunt ut idem ait ad bonum
dispensatorem Quic explit pro
lute xij dicens Quis putas ec
fideli dispensator et prudens
quem constituit dominus super fami-
liam suam ut det illis in tepe-

suo tercio monstram primum est fi-
delitas magnis greege et dominus ec
fauro ut dei honorem querit prof
et a*lat* salutem Vnde licit fidelis
profector minister eius Si de omnibus
glia dominus tu*is* Et si trans*act* parte
m*on*thi mambus adherere attingat sed
in am*is* glie uel re*is* distribuende
Op*er*us ad cor*is* hic iam querit in*te*
queritur inter dispensatores ut se
delis quis inveniat Secundum est
prudentia sagacitas ic tang*ere* pre
dens Est prudens dispensator qui
bona dominus prudente multiplicent et
caute dampna excludit i*st* i*st* ad
cor*is* Sic nos existim*em* homo ut
ministros propri et dispensatores in
steriori dei Secundum ec vocacionis
predictas et auctoritas ibi que con-
stitut dominus non qui se in gerunt
habe*re* nec quisquam sumit sibi honeste
sed qui vocatur a deo tam*q* action
qui sape per virginem florentem vo-
tum ec mihi vi*ta* et famili*ce*
consid*at*a predictas et propositas ibi
super familiam suam Exgo proli-
tudo erigitur Vnde paulus act
20 ait Attende*re* nobis et vni-
uerso greegi in quo nos posuit
sp*iritu* sanctus reg*em* ecclesias quoniam san-
gume suo redemit Et i*ps* in
no*to* corruptibus aur*o* uel argento
redempti estis a vana uera quoniam
sa*ecundum* patrone traditio*nis* si
proposito sanguine agm in maculati
veritate ec intentionis sinceritas
ibi ut det non vendat nec
delectet in pretate quia in*ter*
gratis acceptis gratis date
Audiant plati scilicet et re-

4. licit actu*rum* v*er* dictu*m* pet
4. licit actu*m* sit in pedi*cas*
4. licit comp*ar* q*uod* et huic co-
4. sp*iritu* ubi in tempe*re* no*to*
4. et v*er* et c*on*s*er* am*bi*
4. fidem*um* Vnde et*ta* i*mp*o*ri*
4. t*ra*sp*are* h*ab*et et s*ue* sp*acio*
4. licit Septem*um* e*st* mod*um* sob*ri*
4. et *trans*fer*am* et*ra*
4. Singuli maria colleg*em*
4. omnes p*ro* singulis di-
4. q*uod* suffic*it* cu*ip* illu*m*
4. imperf*ect* ali*ce* n*on* perf*ect*
4. prof*und*i*re* et*he* al*bi* Secundum
4. q*uod* et*di*ct*us* beatus ille f*ig*
4. imp*l*ique dubitare qualitat*um*
4. licit dispensatio Vnde
4. licit debet i*sta* et *ca*ca*m*
4. licit illi*m* no*to* dispensatio
4. licit debet i*st* p*er* i*mp*er*io*
4. licit dispensatio et*ca*ca*m* sit co*lo*
4. licit saltem int*en*ta vo*ad*
4. licit sic mal*is* super*m*
4. licit mis*er* cap*it* uel sal*tu*
4. licit intendat *ter*ea*d*
4. licit p*ro*st*an* q*uod* et*si* ne*re*bo*re*
4. licit magis in om*ni*b*us* Terq*ui*
4. licit modo et*form*ula*re*
4. licit d*ic* et*ca* cancell*ari*
4. licit p*ro* dispensatio sine*m*
4. licit p*ro*sp*ect*ate b*is* i*mp*er*io* qu*od*
4. licit in*tra* m*itt* i*lli* n*on* li*te*
4. licit fundator*um* Qui pot*er*
4. licit tradid*it* et*re* sue leg*ion*
4. licit q*uod* plati*es* et*non* pa*ci*
4. licit co*ment* Oliva dict*um*
4. licit p*ro*sp*ect*ate super*m* leg*ion* seu
4. licit q*uod* i*lli* relata*re*
4. licit plati*es* q*uod* in*ter*
4. licit su*m* i*mit* so*me*
4. licit ad*q*

de ista
dispensa e

dicendum est de dispensacione 200
dicta que est nrae declaratio non quide
put ad principem pertinet quod est
esse dispensacio sed qd ad cypkay
am spectat omnino cum dispensacio
placis sit omessa super legem in
proposito sibi ostendendo et exterior. Tn qm
necessitas minnet alium qd non tam
pacit moram ut ad superiora recurrer
possit Et etiam manifeste in quo ma
ifestum est per evidenter nocturni
legislatores aliud tunc intendisse
lacet pte legem facte ut expesse
diat be tho pma re ubi de v
tute epikye tractat Si autem ut
ibidem dicitur dubium est qd legis
lutor in causa aliud intendit
set tunc dicitur quis autem sed
legem facte autem superiorem p
pe consule quia loci he
cpe dicta dispensacio in iuris de
claracio secundum illud est legem
interpretari augustinus est condicione autem
est ubi sapientia manifestatur est legis
laturem alio intendisse Et si nam
qd dispensacio explicetur accipitur p
mo quod est iuris relaxatio de quo
plus diffusa determinatur et etiam
consideratione precedenti et in hac q
sidetur Sed putatur est legis cypkay
sacio it. Et p 20 dicit cancellarius
qd in fodo consule sufficit sed ut
epikye simplicem indicare et in
ptui homines de agendis ne dum
in lege posita sed etiam in lege
divina Secundum beatoe in spiritu et
lege vel precepto duo p se suam
seu suba pcepti Et in tunc p
cipientis seu legislatoris hoc est
ad quod respicit legislator. Suba

qd ha age
et qui non un
legis & tunc

ligiosi illud actum viij dictum per
pecunia tua etiam sit in predictiose
Seruum et loca tempis qd et huius co
siderata optimitas ibi in tempe non
en semper est et ubiq et in omnibus
et dispensandis. Unde etiam ius
omni tempus habet et sub spaciis
acta voluntate Septembris est modi sob
etas ibi mensuram currit. Unde
ero xvi Singuli maria collegunt
ad mensuram gomae p singulos di
es secundum qd suffici potest cuique aliis
en am imperfectis aliis tamen perfectis
dispensandis et hec aliae. Secundum
autem pmi cui dicitur beatus ille qui
et amplius dubitatur qualiter
sit facienda dispensatio. Videlicet
hostis esse debet iusta et certa et
exigente. Tlioqni non dispensatio
sed dissipatio dicitur id pccatio
requiri qd dispensatio etiam sit ex
pressa vel saltem intenta vocis
sue in voce siue malis superiorum
qd dispensat nisi exprimat vel sal
tem dispensacione intendat. Venerabili
cancellarius pisen qd est sine iurbo
et facto sed magis in omnibus qd
non eis taxata modo et formuladi
spensandi dicit etiam cancellarius
qd papa non p dispensacione sine etiam
iusta in plenioritate beneficiorum quo
cuiusq tunc hoc in mitti uiri nati
et intentione fundatorum. Qui potu
erint in traditio rei sue legem
pone per quam plures et non pau
riores deo secundent omnia dictum
et de dispensacione super legem seu
consuetudinem qd est iuris relaxa
tio et solus placit omittit in fact
subiecti pculum seu necessitas. So me

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK

cepti sunt nebula legis nō ea
vero legislatoris sunt id ad quod re
spicit et est genere homini utilitas ut
par minima virtus mali punita
te et similia Et ea que per se punit
occasions malorum et virtutes
et maxime talitas quae sunt peccati
Sed legislator non potest omnes sin-
gulos casibus ex cogitate et id non
potest sufficere per verba sua ex-
primere ea que queruntur ad finem
intendit Et si posset legislator ob-
casus exprimere considerare non op-
teret quod omnes exprimit appetit con-
fusioneum vitam. Nam si lego
debet ferre. sed ea quae
ut in pluribus occidunt fe-
rendo in intentionem suam
ad querentem. utilitatem Vnde
si emerat. gat ad in quo
obscuratio talis legis sit damp-
nosa cum utilitati non est obscura-
da Sic ut si minutate obsecra-
sciat lex quod porte cuius ma-
neant clause Si tamē accidat
quod hostes in sequuntur aliquos ci-
ties dampnosim est ciuitati
non capire eis ut hinc est quod de
bet. quod lex id est subiecta lego
distordat ab intentione legislato-
ris tunc et latum legem portam
potire et intentionis legislatoris
sequi Sic et etiam doco qui non
reddit depositum impugnanti
sit fidem et de leuissimo Est
etiam nondum quod tuor se utiles
quod maxime uiuant ad intellige-
dum in quibus casibus lex non
ligat nec in tercio legislatori

obligare voluit ut epiketia quo
in doctrinas et vicos suis sancti
seu caritas Epiketia sedm alibi super
et dicitur ab epiketia quod est super
et poyet quod est iustitia quod est super iustitia
qua poyet est melius quod est iustitia
Epiketia autem dicit hinc illud hunc
gnome impetrat perspicacitatem iudicij
Vnde dicitur iudicium rectum iusti Et
epiketia est executiva eius quod quo
mos iudicat et faciat. Docilias
sedm macabrum est etiam per prude-
tia et habetur ex eruditioe a semibz
quod satis intellectu adepti sunt ex
diuitiitate tempis circa operibus
Illi Sed vicos id est caritas que est
optimus medius ad habendam epiketiam
am docilitatem et gnomem primo
omnia nostra ad salutem doceatur
Isto ubi discipulis loquitur vox
inquit habens a spiritu sancto et nostro
omni et non nō habens quod aliquis
doceat vos de omnibus iste. Vbi
glori dicit vicos caritas est quod dif-
funditur in cordibus fidelium per
spiritum sanctum qui datum vobis ad ob-
seruanda dei mandata cor quod
implicet in flammam. Et quia scribitur
Vbi caritas non est non est esse ius-
titia poyem quod in ubi Eliat
quod presidentes principes et plati spuma
les non erunt apti ad sufficientem
interpretandam leges statuta quietu-
dines et pertinet illi plati de
non obsecranta sum minor et
aliope ordinum ad interpretandam regu-
lam per utilitatem et quietum na-
tute hinc est quod non obsecranta
pertinet illos de obsecrancia est
mali bonus. Super quos fratru-

de obsecrancia persecutae co-
rum. Vnde audited lectori et
mens de non obsecrancia sup
er nichil scriberet si hec
in dispensacione super re
obsecrancia qui indigne fratre
quod est nichil respondeat. Satis
autem ceterum verba quam
habet pro responsione et
ex parte in initium apud aliud
sicut illum obrem considera
et dispensacione et intellectu
est satis expedienti caput
aut qui semper in scitu
de padiso. Inclinemur de
interceptu pma compila-
tur et videtur quod placet
ad dante se habere dispensationem
videtur quibus si placet
autem dictis meis scriptis
interceptu dei auxilio quo
habeat responsum. Attendant ergo
et mali monachorum et in utri-
us mens pma cauendi et me
cauendi ut laborem in
videtur et ne de vel
volum in non magno et su-
bito. Videat ergo quis
de suam regulam et statu
videtur ut obsecret et
etiam non opparet vel utri-
us namque deum super pma
et his etiambus placent et
videtur readi amorem con pma
velut si laus et gratia per
scole amori contra. Unde
dictus non reformat
pma parato. fiat mihi
de obsecrancia. Vnde
et satis tamquam in scribi
de obsecrancia quod vere

monachorum de obsecuancia persecutio co-
 passionem huius unde audiunt lectori or-
 dines monachorum de non obsecuancia sibi
 si orans ut michi scribet si haec
 munimenta dispensaciones super re-
 gula belli francasti qui indigne feceris
 dignatus est michi respondere Et
 apud laicos euomebat uerba gran-
 dia contra me pro responsione et
 sua exortacione in iniuriam apud alios
 michi intulit. Omnes obrem considera-
 cones de dispensatione et intellectu
 reguli secundum duo sepedata capitu-
 la sic exiit qui seminat in sexto
 et octavo de padiso. Inclitem dei
 hoc signo. Decreto punita compila-
 tio in se et ostendit q[uod] parant
 vitati quoniam dicunt se haec dispensa-
 tiones validas quibus si placent
 respondent dictis meis scriptis
 replicabo totiens dei auxilio quo-
 tens fuit oportuni. Attendant igit
 scribit mali monachii et in utriusque
 de monastio se evadendi et me-
 liores in statuendi ut labores mi-
 piori iusti edant et ne cle uel
 mo per totum ea non magno et su-
 per specula et videat ego quibus
 religiosis suam regulam et statu-
 ta et ordinis iste ut obsecuet et
 obsecuentes non opponet uel uni-
 tet meliores namque deum super pri-
 petras suis orationibus placant et
 mali deum ad recidivam coni puniti
 puocant cui sit laus et gloria per
 in finita secula. Amen. **contra**
ordines **non** **reform**

910.21

Meratur punito: fiat mi-
 nos de obsecuancia. Unde
 punitat in sanctis tunc in scribi-
 sius de non obsecuancia q[uod] recte

et uenit non impunito.
 iluppi copi

se: in a regula sancti francisci nec
 uenit cogitant sed sic in eorum pti-
 nacia persecutant nec soli immi-
 dii e de febris monachibus sed etiam
 de aliis ordinis quentibus q[uod] punita
 sam vitam duant ex transgressione
 regule et statutorum. Quibus respo-
 dei p[ro]pterea dyabolus ardenciores
 in dei finio et deo familiariores
 magis impugnant ut seducant
 in q[uod] i ca[m] illi. Et quia multas
 deus dilectiones dat sui sed non per
 seuerantiam de peccato q[uod] queant
 in fine Nam scitur iuste operari ex
 nobis est sic et in bono punitare
 Dum ergo a religiosi cadunt ma-
 gis q[uod] non religiosi delinqunt
 Unde iniquitatem super iniquita-
 tem accumulant. Et hoc terrible
 uerbum domini audiuit omni in so-
 dibus e[st] sordestat adhuc. Ideo
 scribitur obstinatio in malitia dei
 iniqui misericordia fuit nec misericordia
 reuui q[uod] i ca[m] legat et modap-
 nationibus. Sane hinc punitio ex-
 pendit ut ostendant alii ra-
 dices talis lapsus et obstinationis.
 Ex quibus quis etiam alias po-
 nit elice prima radie et indignotur
 ac malorum placio. Unde scribit
 Integritas platorum saulius est
 subditus di levi in me inram
 Decora siquidem subditus p[ro]p-
 tatis impunitantur. I q[uod] i quicunque ix
 q[uod] in episcopis omnia suo exemplo
 multos trahunt ad in feros di-
 vol. Si papa Malo igit[ur] pla-
 ti tot mortib[us] digni sint q[uod]
 subditos suos perdidit

exempla transmittit vi qm
canōe p̄cipue hanc siquid obcau-
sam ep̄us de templo ecclē cepit
vendentes et ementes m̄th xxv
ubi dicit cr̄so Sicut de templo
om̄e bonū p̄gredit Ita de templo
om̄e malū p̄redit Si em̄ sacerdo-
tū m̄tego fuit totū ecclā fact
Si aut̄ corruptū fuit om̄ fides
marcata ē Sicut cū tū m̄deris
arborem pallentibz folijs intelli-
gis quia viciū h̄t m̄ adicē Sic
tū m̄deris p̄p̄lū m̄ distiplinatū
sine dubio agnoscet quia fact̄ do-
cū cūs nō ē famū Secunda
radix ē corrēctio nō debita Quia
nō ē caritas sed luxurie Vbi m̄
le mores nō corrigunt xxvij q
v non p̄ntes et ca' se faciēt
siquidem culpam h̄t qm̄ possit
corrigē negligit emendaē di le
xxvi facientis Non cū corripo-
malos sed fōne est eos occidē
xxvij q v qui vias di xlvi
Sed illud Corripiantur ergo su-
bita non m̄ bursa iuxta p̄hibic
laycorū Sacerdos h̄ns coniubia
utilior ē ep̄o qm̄ fact̄ coprofem-
lat m̄isterio quia singulis annis
placere auctorū mulget Id arca se-
bit nō ē ut abscondant vol-
nera que fomentorū nō senserit
medicinam di lxxxij alia t
fine Non cū uerbis dū tarat
corrigē oī subditos m̄ solen-
tiam et p̄fū sed etiam factis
Olio qm̄ culpa tam m̄ platum
redundat qm̄ in subditos ut
exp̄esse attingebat h̄eli

simō sacerdote respectū filiorū
qui fures erant diuum sacrificij
auari et fōmari Quos patet
quidem uerbis sed lembibz solu-
tor riputat qd arca patet mortuus
ē subita morte filii m̄ plū v̄os
etiam finies m̄ tempestuo partu-
m̄ teat Arcta capitulat et sacer-
dotiū dignitas a genealogia he-
li sublata ē Iij m̄o e Tertia
radix lapsus tam m̄ religione
qm̄ meteo officialeū in ualum
multiplicatio nam dum sit fee-
quies platorū amatoū noui offici-
ales ponit p̄petuatos monacho
n̄ uel dioces ignocantes Virsa-
dum peccatum aut cimolmenta
recipunt efficiat symoniaci et m̄
iusti Et m̄laistis p̄petuati et
perit deuona Cum sacrista pro
ecclā peccatum recipit libradis
p̄scriptibz Vestarū p̄ v̄sta-
tu Sicut p̄ corio p̄ isto p̄ malen-
dimo in firmaciu p̄ debilibz
albas uel p̄wr p̄ sibi n̄c̄is
parato p̄secularibz Viresaius
p̄comuentu ualitatis et ita
sub pietatis peccae nūn multipli-
tem qui sub v no uel bniad bni
possit latenter sub mitrat p̄petua-
tie viaū Sicut m̄te xij ap̄tos
et lexi弟子 sufficiebat solū
vnus vni iudas qui deferebat lo-
culos et peccatum tractat h̄inc
etiam bnius feamatus in regula
strictissime p̄cipit fr̄ibz nec p̄-
camam tangant Etiam m̄ p̄-
mituua ecclā p̄tēbus milibus
sufficiebant v̄i diacoi admissi
teand mens actum v̄i Ecclā

l officialit aufert dico
tūvular a ualē dīmo thoi
m̄is facit lubricos et m̄ml
t̄rreolunt Nēra radit fit
am Ep̄laige m̄ p̄fesse di
u quo ad religiosē m̄ hys
et statu respiciunt nā
et sequit dīm ad religione
m̄ nōdem dissipatio Qm̄
regim̄ m̄p̄mordio audiz
m̄sue transgressibz du
anfuisse penas vnde ho
m̄p̄mordio colligit lignu t
m̄m̄st in proprio dei mo
ige p̄ om̄e ip̄l extra
uulde obēni m̄l vnu
uulde obēni extra cōsten et
m̄l qui audiēunt m̄cas
m̄l caput cūs et lapidet
m̄l mina leuata vnu
m̄l fili ip̄l pa accepta
m̄l non curavit nūt
m̄l in serpētibz et m̄
m̄l adeo p̄mit et le
p̄mit m̄ p̄mitua ecclā
m̄p̄mordem vñlmituam
m̄l uidas p̄petruis
m̄l pendit et sin sequa
m̄l et saphera subita
m̄l p̄p̄ sentencia illito
m̄l v̄i h̄oc attendant
m̄l de nō obſtanciā si
m̄l regula Etiam atē
m̄l p̄mit ap̄līb | ad tynd
m̄l om̄e et dei dispor
m̄l uadū p̄latē et habi
m̄l rebello qd aut
m̄l In obēda dīmī
m̄l m̄l debēas m̄p̄m
m̄l id qid qm̄b

obedientia ē quicq; a supniū utilit
 impatum fuit ob tempore xviij q;
 canonē summa Et dicit̄ nō utili
 t̄: Quidam non semper ē malū nō
 obedire quia cū p̄cipit alij cont̄
 deim plato nō ē obediend' p̄i q;
 iū non semper et viij cū se vici
 moderno tempe tam mreligio m̄b
 qm̄ m̄collegiat̄ consiprato:es con
 sū plato in causis illicitis Olimbi
 scribatur q̄ spiratores ab ordib;
 sunt degradandi vi q; q̄nrationi
 m̄fi et cū se qui dicit̄ Sunt etiam
 m̄ famos ibidem Et siue fuerint
 cūcī siue monachi dampnat̄ oīt
 aut consipracio eo m̄ obedientia
 sō dicit̄ in libro hugo de xii abu
 solumbus m̄obdienca Obedientia
 ē m̄obdienca ex superbie timore p̄
 cedens scut̄ famos ex illo. Sit
 ex superbia temptus manat̄ hoc
 aut tribus modis mederi solet
 Exemplo vngento et feci hoc
 ē exemplo bon̄ op̄is v̄c̄bo exor
 tationib; et disciplina correctionis
 Cūcī cūcī v̄lcius nō emittit p̄i
 confessione famos uel ex concilio
 nō p̄mittit emendacionē vestit
 ut ferri missione recipiat̄: cor
 rectio ne et disciplinā aut p̄na
 cionem Sexta radur lapsus con
 uentud ē p̄mata temporalia appi
 atio cont̄ s̄p̄iois rationalem i
 licentia contra quietate r̄w con
 votū paup̄tatis Notant̄ dicit̄
 con̄ rationalem licentia
 Non em̄ ē ratio naliis licen
 tia con̄cedo p̄tua m̄machiis
 uel p̄p̄a domatia et huius un
 de dicit̄ Cassio P̄nde dete
 uit antiquitas coitac̄ edict̄

ergo nūs officiaū auferit deo
 con̄em retrahit a cultu dīmo thoi
 facit p̄petratos facit lubricos et m̄i
 ne viajō involuit. Ol̄ta radur fa
 ciens lapsim Est larga m̄ pfessis di
 spensatio quo ad religiosos m̄ hys
 q̄ regulam et statuta respicunt nā
 extalibus sequit̄ om̄ ad religionē
 p̄menāt̄ tandem dissipatio. Cūcī
 obrem rep̄mis m̄pmordio audib;
 legis platos suis transgressib;
 du
 rissimas m̄ fluerisse penas. Unde ho
 minem qui sabbo collegit ligna et
 cacerat̄ iussit m̄ p̄iapro deo mo
 sayte legis p̄i om̄ne isel' extra
 casta lapidibus obrem nūi xviij.
 Et de blasphemā nōis dei p̄i m̄o
 Edic̄ blasphemā extea casta et
 ponent om̄is qui audierint mag
 sias super caput eius et lapidet̄
 eum p̄p̄lis v̄mīcesa leuit̄ xviij.
 Sic equidem filii isel' p̄i acceptā
 legem qm̄ cū non avanit̄ nūc
 m̄condio nūc in serpentib; et nūc
 tere hyati adeo p̄mit̄ cē le
 gunt̄. Par̄ m̄o m̄p̄mtua cœlia
 in genios quo ad pauperatē volūtā
 xpo p̄mittente m̄das p̄petratos
 se laqueo suspendit̄ et sin sequa
 tes ananyas et saphyra subita
 nea morte p̄peti sententia illico
 plexi sunt act̄ v. Hoc attendant
 sc̄es minorib; de nō obſtanciā si
 recesserint a regula. Etiā atte
 dant ep̄i q̄ dicit̄ aplib; i ad tytid
 oī ep̄m s̄me tūmne cē dei dispen
 sationem. Uncta radur platis exhibi
 ti p̄ m̄ obediām rebellio. Et aut̄
 ut ait tullius In obediā dñe
 mentis obſtruate cū debcas m̄pan
 ti velle obtemp̄as id quod scribi

alib[us] remone[re] per que et
debet[ur] ac corrigitur et exceden-
tib[us] veritatem non grauat[ur] Cū
et enī sibi estimant dia Vbi
nullū constat expōm, et simul
sit in notenti q[uod] agit sub co[n]cio
p[ro]p[ter]a huic autem co[n]ciis lesi-
o[n]em per bona applicata u[er]e
appetatio omnis regule sanctoru[m]
patr[um] simile detestati sicut patr[um]
de anaiva et saphira et iuda
etiam etiam mpmis egypti pa-
tribus. Que talem volentem
q[ui]c appa. Similabant eū ab m
se: in cambis midū dilatātu[m]
app[ro]pt[er] dilacōm carnū sicut patr[um]
in regula beati augustini vbi d[icitur]
Si quis rem sibi collatū reti-
net celando forti iudicio qdemp-
netur. Tuisa patr[um] in sic bono
nan re sed no[n]e. 2o dyalog
gregorius qui ex occultatione trut[ia]
aurorum redi regule sicut bendo-
ti sine p[ro]p[ter]a fratre mortuus
et in seculi ubente b[ea]to
gregorius est sepultus. Et qmuis
in morte penituit tamē omni
pene fere suffragior[um] p[ro]sidio usq[ue] in
diem xxv e spoliata. Vnde
scribitur: Religio tollit appetitum
et appetitum voluntatem p[ro]p[ter]a q[uod] i
mō non dicatis et ca expedit
et ca cui deus porto. Vnde
monachis frequenter loquens
de peccata potius dicenda
est instato: qm monachus
xxvi q[uod] i. Si cupis. Optima
radix e lapsus religiom[us] in
causa tu exte[re]ns quesatio.
Orna hoc nisi moderate.

sicut et circu[m]spectio maxima
ato deuotionis ex haurit uigo-
rem. Vir enim perfecte omniere
p[ro]nt[er] nacō praeue et perficie se
ergo mina imperfecti hoc ille scis
app[ro]phet[us] sensit cum ait vir pollu-
tus labiis ego sum in medio polli-
polluta labia h[ab]entis ego h[ab]eo u
sa vi. Vbi glo. hec dicit ysa.
App[ro]societate p[ro]li cū quo cogebat
loqui Norim[us] et cū peccatoribus
omne quia qui tangit p[ro]item in q[uod]
nabitur: ab ea huic radicis vi-
taco duos uideatur ordines sine
lapsu ab inicio scelisse cartusien
sū et sceleris. Sane huic
cohitionis infectio cogit b[ea]ti
gregorii a falsitate sceluli ordi-
nem nitare monasticum. Et
deinde in simili pontificem e-
lectū cū p[re]ce disputat[ur] dyalogū
ut patr[um] in dyalogo app[ro]phemo
et p[ro]logo si p[ro]p[ter]a iob. Vbi dicit
postq[ue] sim desidio celesti af-
flatus seculare in h[ab]itu q[ui] tempore
melius putram. Cumq[ue] ad hoc
me cogit anima p[ro]nti mundo
quasi penetra desinere. Caput
contra me ex cuius midū ni
ra succrete ut in eorū nō
spem sed q[uod] grām[us] ē mente
retinet. Que tandem am-
ta sollicitate fugiens potius mo-
nasterij p[ro]p[ter]a virsibus contin-
p[ro]ficiam radicem beati antho-
niū smā fuit ut h[ab]e in uit-
patr[um] oruocū q[uod] em uadis
semper dei habe p[ro]mambr[um]
et in his q[uod] agit adhibe testi-

lantur p[ro]pt[er]a et mq[ue]
fidei non ato monachis
notentib[us] in solidame a-
cte et visib[us] et u[er]itatem
cum si redib[us] dit item
sunt p[ro]p[ter]a si tarduerint
adventus in monachi ex
adventus equiter p[ro]p[ter]o ve
ber helmandus sanctam
de sententia dixisse aut
p[ro]p[ter]a deinceps radimi sicut
a p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a cere. Sic
de uel tempore de loco ad lo-
cū fringit et mortifi-
cante p[ro]p[ter]a sicut s[ic] es
app[ro]penet. Ad quod me
sunt agit iuda monachis
Ilandi. Olindam mendic-
erant p[ro]p[ter]a placas visitan-
do in tantis tempis
et oculis et scandalo
recunda. Alij religiosi
sunt possident graugis
et r[es] ipsa. Alij iudicasse
in angariant paup[er]es
et quasi treanni omnes
in peccatis plorans q[uod]
in p[ro]p[ter]a simplici agant
in midū certe festinata
notentib[us] sub visitant. Ve
nient in seculo haucient
deci in monastio degen-
tis diuinū perficientes
et h[ab]i[us] quendam in fi-
duacionem in notentiū
mentis sic lapsum non
in iniquitatis fatim[us] te
finit non bonos religi-
menta in clausis. Quis

ficationem sanctarum septem et m^q
 cum loco sedis non cito monachus
 Et iter quiescens in solitudine a
 tribus bellis eripitur s^t auditus
 locutionis et visus et vniuersitatis
 h^e pinguiam s^t credib^z lit iter
 idem Sicut pistes si tardauerint
 in s^t monachis ex cellam tarden^z aquet p^oto ex
 pluit Sic helveticus sanctam
 abbatis amorem dixisse aut
 Sicut gallina desciens in domum facit
 sua sua sine pullis exire Sic
 monachus uel virgo de loco ad lo
 com transiens frigescit et mortifi
 carit Unde psal. am s^t suis es
 si penitentia penetretur Ad quod me
 trista olyudq^z agit mudi monachus
 uult c^r scand^z Olyudam mendica
 ntes currunt p^o plateas visitat
 hastulidae intrant terminas turpis
 simia verba euocunt et scandalo
 sa sine reverentia Alij religiosi
 extra claustra possident graugias
 p^odia velud rustici Alij iudicant
 uilana Alij angariant panpes
 crudelius quasi tyrami omnes
 h^{ab}ent bursas petunis plenas q^z
 bus quid in p^olo simplici agant
 tato Qui omnes certis festinata
 ibus queruntur suos visitant ve
 nemur quod in seculo haucemur
 in simplices in monastio degen
 tes et uilai diuinum pericentes
 sumunt et toti queruntur in fi
 mit et deuocationem in noctentu
 remimpunt sic lapsim non
 modicam inquietib^z fatim^z Re
 uera plures non bonos religi
 osos dimicant in clausis Qui

postquam porti exant ad portus
 et procuras seu ad grangias gu
 bernando illa tempalia effecti erat
 peruersi ualde Unde no milli di
 tut q^z expediret ut ad officia co
 querentis poneantur quesiti et sacre
 dotes manent inuenient p^ofitio
 altari diuinum ad q^z ordinati sunt
 Attendant isti queso q^z scriptu est
 monachus dicit a monos grece
 qd latine vnius et achos qd lac
 de tristis vni q 1 Si cupis na
 scit pistes sine aqua se monach
 sine monastio uel cella caret vi
 ca vvi q 1 placuit Debet ex
 go monachus ad hoc intendere ut
 status suus concordet cu no^re
 rvi q 1 placuit omnibus Octaua
 radir lapsus religiomu e studij
 religiosi obmissio Unde scribit
 clia sacerdos litis semper debent
 intendere nec tunc querant dist
 cu ex officio alios debent dote
 di xxvii s^c ecce Et quia pe
 ricologiam fides catholica robo
 ratur studiu ipsius principie app
 batur ex ne de uel monacatu
 uitat super specula Quo studio
 iam ut ait m^g Qo mydei me
 dicantur ordines compando ad p
 petua multa tendere facit ad occasum
 Venient hot ipm pati mordere
 possessionatorum cui dicit se no
 diu reformatos c^r mansuros in
 studiu apud se resuscitarent h^e
 itaq^z loca in uterque id osee my
 popula mea eo q^z non habuit staz
 qm tu repulisti repellam te ne
 sacerdotio finigal^z m^g Et ob
 lita es legis dei tui obliuiscor

filiorum tuorum et ego secundum multitudinem cordis hinc ait Ierome rusticus monachus Numquid de manu tua et oculis tuis recedet liber? Et iterum amas scripturas sacras et viae carnis non amabis? De conse di. et numerique literatorum enim ut ait idem Ierome virorum caritatem seculibus literaribus ingessus vetat. Et ordinis patentes reddit contemptibiles viae possunt resistere nec temptatores. Numerus recede sunt suis ecclesiis nomine terminus epulonissimos qui uentus aliam amare et sive qui ex antiqua in statuere hinc sua latitudo spolia suos stillos in choro. Secundum bernardi presul nominis monasteriorum titulatus olim delegasse studenter monachos et ad gradum magisterij theologie fuisse promotores. Numquid quae negliguntur non ex opia quia quod non capit scadunt et opus caput tyranno usus. Et si aliquos ad studia inducunt pugnare quam habiles ad gradus adipiscendos facti fuerint Statim ad monastria reuocantur et ad rusticanam officia applicantur. Sic coram sanctis in mundana illecebrosa praebeatam omittant fortassis ut non nulli assertant ne suos placitos dum exorbitant corripe queant. Quidam illi plati Ierom super psalmum Solent viri solent et monachi Solent et muliercula hic in certe habeant certamen ut plus edificant scripturas. Et in ea se putent et meliores. Et ad demetadem virginem ut in qua latrone duni na vite speciali feda corrigen da pulchri confuando et pulchra

faciendo Scriptura enim speculum est feda ostendens corrugens et doloris Porro hodie non habet locum in quibusdam monastis illud ymaginem maledictum ve inquit Qui consurgit mane ad ebetatem secundam et potans usque ad vesperam ut uno esueris Cithera et lira et tympanum et cymbala et unum in annis uero. Et opus domini non respiratis nec opera manus eius considerantis ahoz horum excessum subdit affectus captus ductus et affectus meus quia non habebat statim et nobiles eius interierunt fame gloriosi dei. Et multitudo eius siti exarne in gloriosales doctrinae operas delatauit. Inferni autem signum et apparet os suum absque illo immo ut descendant fortis eius gloriosus quod ad deum. Et quia scribitur Ceteri semper studio litterarum debent intendere. Sic uine domini xxx viii sic et iiii et se. Cetero nulla etas secunda debet esse ad discendere xxiiii quod in. Si habet in medio Ceterum aut ab hostiis usque ad supernum ordinem augustinus dicitor nomine designantur die xxi et ceteros hexagesim dicuntur autem quod monachi etiam sub dicitorum nomine sed apprehensi uno et plati. Qui etiam studio litterarum debent esse intenti. Quibus platis moyses de dit exemplum quod debent uitam actuam et contemplativa habere quoniam ascendebat in montem ut gloriam dei libere et templum suum ut vero descendebat in cisterne ut necessitatibus populi prouidet et de renuntiis nisi cum pridem. Mo

in opere nostro
persecutorum per
domino ad gloriam
grauosa per
iniquitatem et
qui admittit
gradum volun
placitum suum
dicit beatum
respondenda
tas haec apud
obseruancia
secundum apud
Qui promittit
rufacilibus
in laeta pse
uerbi et de
fictoria mon
camdon et
luctos vice d
quedam cond
practicantur
sunt nos ten
tis quod mi
platos et pse
pedit emere
eum quod non
fare nec et
multe decen
tris in primo
canticis mar
dosis pse
ramita et co
en tyrranna
apparet ne
uel doce
ti genitum
uno fecit et
pentes cum
quo traxit

nachis aut papue auemt vacie
theologie mystice studio que p viaz
purgativa illuminativa et vntiuaz
sunt declarati et mconsidacōe quia
sexta septima octava nona et de-
cima pm tractatq Et quia sapia
mystice etho e p ordm acquirit Id
ato stribit q monachi mīq debet
vacare sed semp uel orationibus uel
lectiōibus uel exercitio opis debet
intende de q di. v. canōe mīq
Suo em exercitio debent astendo
de virtute mortuicē ut inde va-
leant deū deos in sion Cui laus
honor et glia p m finita secula am
EADIE MADRI LAPSUS re

Dampliorē declaracōe lap-
sus tam scularū q religi-
ōni est considerand' q nona radix
lapsus in cptorū ad officia pmo-
nd. Quie aliqui fit ad officia ptiu-
laria aliqui ad gradus ubi respi-
litatura ad quem quis non suppe-
tit. Soquibz secundū cōitati multa
multa dispendia. Quia si illud fit
in officiis rep tempalū tūc tales
aut superbūt aut in uiriant
primit et peccat cōmenti bona
tempalia ex talū miria. Venetia
de talibz officiariis viros pessimos
pone studuit super filios qst' olī
rex antiochus de quo q macha-
bois v d' Reliquit et ipsoz
ad affigentem i eosolmū philip
pm grē frigūt mōibus co ipo a
quo constituto et magistrum andeo-
mū et menelai qui grauiq qm
ceti immobebant cubibus. Sic etiā
constituto et stultus seu adiutori

m opido nō paupū oppresso: et clau-
persecutor: Porro si sit in cptorū pia
pmos ad gradus in mōtos secuntur
grauiora plesumq q ordm et loco
mōmoda. Quia sic ordo vilpendit
qui admittit talia sit in mira sc̄e et
gradui volint tales regē cōtōs et
platirias statim ambūt de quibus
dicit beatus amb̄osius. Quicquid
respendenda et p̄t̄ adiaenda libe-
tas hoc apud fcc̄ minorē denō
obseruanta etiam repuit. Et pec-
cūtū apud ordines possessionatorū
Qui p̄pōnit monachos sūos officijs
rusticibz. Quales sūnt grauiores
q laya p̄fidentes. Unde tale pro-
uocibz e de monachis exortū mi-
ficordia monachorū in rigoribz ty-
ramdicē et gressa. Sic et inter
laytos vice dñi uel mīri curie
quedam conditiones tyramdis ope
practicant. Ut ergo cognoscit pos-
sint nō tempe tyramite regē-
tes quorū multos inuidemq et int̄-
platos et p̄sertim m̄te laytos. Ex-
pedit emiāre secundalo cautelas
cor qz nō sufficiat semel dicē q
fare nōtē e sed itē recitacē. Que
cautela detem sūnt quād amūiat
nō in p̄mo politiorū oribz
cautelis m̄t̄ tyramo se in suo
dōis p̄scuas p̄ma cautela ty-
ramica et excellentes pmē. Cū
em tyramo nō diligat nisi bonū
affil ne excellentes in suo regno
uel dōis non volentes hoc pa-
ti qtra cū in s̄legant ip̄e p̄mit
ymo fec̄ et consanguineos aut
pentes cuius simile facit e de-
quo taceo. Sz vera rex uel re

de a lyp̄ m̄m vndrabo
luppo m̄lq

tyram

gens opportūm facit Secunda cau-
tela tyrami e sapientes destrue
Qui iudicent se contum dictame re
rōis agē et non boni glīc mōri
dē Ideo volunt e slos subditos
ignorantes et in slos ne agnoscen
tent corā nequiciam qua semper
qui male agit dīt lucem Tercia
cautela e disciplinam et studiū nō
permittē ex eo q studia gñiant sa
piētes et arguit mala verus
aut regens opportūm facit Quarta
cautela mīllas sodalitates nec etiā
aliquas congregaciones in suo dōlo
qua nō vlt q tuos sibi snt
noti qua noticia fidem facit ut
aut aplūs q fidelitas confederat
facit contra mūrias Qinta con
ditio tyramis e hē multos
exploratores attendendo q non
lateat ipm q a ciuibus agi
debent Ut eos qui machinant
contra ipos possint obuiā vñ
dūm tuos snt tyrami hē ex
ploratores non audient congregari
nec loqui ea q snt cont tyram
num timentes p̄diam Sesta
cautela tyramica e non solū p
hibē sodalitates et amicā Si
etiam turbæ amicās et sda
litates iam factas et p̄mē nam
vident q dū distordant tuos
a ciuibus et diuites a diuitibz
ut tam dū nō p̄t cuius poterit
resistē quia tūt quilibz p̄t ti
mens alteram nō in surgit con
tyrami uera aut rex uel offici
alis opportūm facit Septimū e
paupēs face subditos in tantū

ut ipē tyrami nulla custodia e
geat volunt eos ita face paupēs
ut occupent aerū vitium et cot
tidiani labores ne oporteat eos
hē alijm custodiam appre: illos Si
rex opportūm facit Octava condicō
e p̄mē bella et mittē bellatores
ad p̄tes extraneas et per hoc in
fligē p̄lm qui appellunt̄ ire ad bel
la Rex facit oportū Nona est
custodia corporis non per eos q s̄
in regno sed per extraneos qui nō
confidit in eis Decima e quā
p̄curat diuisiones et p̄tes in reg
no ut cū una p̄te possit affligē
altām ut clavis clavis retundat
opportūm facit rex seu regens Unde
decima tyrami gaudet in adula
tē et mīllū venerabilem aut li
bera e Duodecima ut faciat
p̄fectos p̄p̄li semper simul palam
omorai circa lārias Sic mīme
patebit quid agant hec cautele
reducit̄ ad tā p̄m ut modicū
sapiant subditi Sedm ut dispe
pant minorem Tercū e negotiorū
in possibilis Nullus cīm manū
mittit ad in possibile q nō h̄m̄
potencia nō p̄t dissolue tyra
ndem Sp̄s patet qui scula
res phapēs uel sp̄iales p̄fiden
tes iuste regant uel tyrami et
olūto cīm regimēt nūctūq p̄fide
plures cautelas tyramicas p̄tia
pat tanto mīm̄ durabilia Unde
patet etiam malos tyramos q
magis tuent̄ indeos et amant
appre: questam et honorant uide
os qui sacerdotes xp̄ianos Ut

est scula nō h̄t nō
ut xxiiij vñ tributū
ut valenti p̄petū Do
de magis sunt tyramenū
humbiliū Cūm nōt̄ ceplato
ut p̄pēs scula p̄scato
ut debent ressere xiiij
s̄mptibz et c maximi
ut ualde deplorū qui
ut plorat̄ p̄scomēt et
ut p̄pēs debent in
lām̄ uidiā et raptos
ut vñ q v ad mīstra
ut q dolent̄ rescas nō mīt̄
ut p̄tūm̄ et rōque
ut a plane p̄tūlūs ad
ut debent p̄pēd̄ q anū
ut genū nūtūlūs et
ut p̄tūp̄m̄būs definiat
ut p̄tū m̄ nō ut
ut nōp̄t uel q s̄angīnos
ut p̄tūs p̄tēt patet q
ut scula destru
ut rōm̄dēm̄ dī religio
ut p̄tūt̄ labunt̄ et
ut dīgīt̄ Decimā va
ut mīm̄dēbitorū m̄q
ut rōfēt̄ uel rōfēt̄a vñ etiā
ut debent modicū paulat̄
ut s̄ebit̄ uel polutorū opt
ut nōm̄e confusa lat
ut hōm̄t̄a Sicut s̄
ut op̄s̄t̄ consimūt̄ s̄p̄e
ut dīm̄ hojo de officiis
ut uident̄ e delicta ab
ut hōm̄t̄a demand̄ Ta
ut p̄t̄ p̄m̄ monachū de
ut rōfēt̄a de mīstītū
ut rōfēt̄a nūd̄fēt̄
ut cōsumēt̄ treb̄ len

tento q̄ p̄tis seculais nō ht̄ m̄s
m̄ sp̄ialibus xxii q̄ vñ tributū
Et quia millū violenti p̄petui Do-
mm̄a q̄to magis s̄int tyramicata
to m̄m̄a durabiliā Cūm aut̄ ex plato
p̄ p̄fusione p̄tipes seculi p̄secuto-
ribus paup̄ debent resistere xxii
q̄ uī t̄ ab impatib⁹ et t̄ maximi-
m̄a Sp̄ualeo ualde delinq̄uit qui
paup̄es sibi subiectos persectant̄ et
m̄m̄is opp̄nunt̄ p̄tipes debent m̄-
tend̄ ad tuac̄m̄ viduā et raptor̄
refrenacion̄ xxii q̄ v̄ ad m̄stra-
tores Sed q̄ dolente resto nōnt̄
cor̄ int̄end̄nt̄ peccatas exteque
q̄ dicunt̄ se a platis sp̄ialibus ad
dīc̄t̄ Cūi debent p̄pend̄ q̄ aurū
ht̄ eccl̄ia ut egenc̄i m̄titabili⁹ et
captiuor̄ redemptiōmb⁹ definiat̄
xii q̄ uī auro p̄ totū ca nō ut
voluptates dissipet uel q̄sangricos
dicit̄ Et om̄ib⁹ pdictis patet q̄
nō solū dom̄ma seculaia desru-
ent̄ p̄c̄ tyramidem Si religio-
nes et cor̄ querunt̄ labunt̄ et
ad m̄thilū redigunt̄ Deāna ra-
dir lapsiō t̄ minoꝝ debitor̄ m̄q̄
sidacio et negligēcia Vñ eccl̄ia
vix Cūi spernit modici paulati
decidit̄ s̄o scribit̄ in politior̄ opt̄
q̄ m̄m̄i t̄ maxime consuē lat̄
en̄ subm̄trans p̄uicaco Sicut s̄b-
stanc p̄ue expēnse consimil̄ sepe
forte Et tulus 110 l̄ de officiis
vne p̄ua iudicatur t̄ delicta ab
hys t̄ diligēciā declinand̄ Ta-
les fuc̄unt p̄es p̄m monachi de
quibus dicit cassianus de institut̄
monachor̄ In septima cuqd̄fr̄is
t̄ p̄teriōs ethenom̄ tres len-

talem grana vidisset iace m̄ terra
que abdominalos festinanti dū ea
p̄pauit coctionem mit̄ manū cū aqua
qua elevabant̄ clapsa s̄int Confes-
tim super hoc abbatem consuluit
Q̄ quo velud p̄ueror̄ neglector̄ q̄ sa-
ci p̄cautiū iudicatus ab orōe suspen-
sus ē Cūi negligēcia reat̄ nō
aliter ei remissus ē n̄ cū publica
p̄m̄a diluisset non em̄ se ip̄os
t̄ suos sed etiā que sua s̄int ē
dit dñd consecrata p̄pet̄ quod
si quid fuit m̄ monasteriū semel
illatum ut sacrosanctum cū om̄i
determinat̄ reuētia debē tractari
S̄int em̄ multi qui nō curant̄ fr̄is
gredi statuta p̄ua et p̄catata ve-
malia m̄cde Sed p̄c̄ talia p̄c̄-
venit̄ ad magna q̄m̄a q̄m̄a
dicit auḡ libro de dēc̄ cordis
Nolite q̄tempnē remala q̄ m̄-
ma s̄int sed timete q̄ plor̄ q̄
em̄ bestie minute multe necant̄
Numq̄ minutissima s̄t grana aze-
ne Sed si aene amplius i nau-
mitat̄ m̄ergit illam ut p̄c̄ cat̄
Omn̄ minute s̄t plume gutte No-
ne flumina ampleat̄ et domos
deiciunt̄ timenda t̄ ergo ruina
multitudinis Unde adiuetend̄
q̄ om̄is mali origo semper fuit ne-
gligēcia Si c̄go p̄m̄e circū
stancias debitas et p̄s hō pliter
in p̄c̄sset talia neq̄p̄ m̄ p̄tā
cor̄n̄sset Ap̄ter quod hoc m̄ libo
de dīc̄ sc̄. Sicut m̄ uno quoq̄ op̄e
mater t̄ diligēcia Ita vñuerit̄
doct̄ne et discipline nouera t̄
negligēcia Cetero Unde cama
radie lapsiō m̄ ordim̄b⁹ est lo-
cor̄ m̄m̄a multiplicatio Q̄ fit
duplicet̄ aut̄ m̄ m̄o monast̄b⁹

Aut mons monastio structu-
rae valetas. Ex monastiorum enim multi-
tudine in exemptis ordinibus p-
secutum sequitur difficultas regim-
ens quod immum est vir aut nullatus
regi propter ut patet in multitudine me-
ceritatis de qua quidam sapiens
aut dico plus de ea est contra
alexandri timendum quoniam de ea es-
set gaudendum Porro faciliter se-
quuntur fratrum carentia et pen-
via faciliter Quia per talia vani-
lom optima locis ubi quidem certe
necessarii eos mitti alibi Sequitur
insuper immortalis ad ordinem suorum quod
ruritatem rebus precium imponit Se-
per ea potissimum apud mendicantem
cum fratribus ordinem defectus res
temporium Quia cum ex terminis se-
mitrice habent aritudinem terrena mil-
itis non sunt misericordie virtutis ubi
panitas sufficit hys et simil-
ibus motibus legere olim amissis
se predicatorum ordinem primus postil-
lator biblicus venabilis hugo cuius
dem ordinis Quatenus ordo a mi-
mia quoniam multitudine ab-
stinet Protra ex multitudine sit-
turaro in uno monastio secundum
maiora movementa quia experien-
tia graues mites de lignis ambuen-
dib mites de muriis parandis et
mitem de tectis resarcendis unde
videmus multa religiosorum rui-
nosa quia minus ampla ad dominum
as crudeliter tecte putrescant
pictos et muri Timendum igitur
ne illud malum multis religio-
bus apparet possit ipsa v. Ne
qui auguratur dominum ad dominum et
agrum agro copulatis usque ad ter-
minum loca Nunquam habent soli

vobis in medio terre in auribus
meis sint hec dicit dominus exerci-
tium Nisi dominus multe deserte fu-
erint grandes et pulchre absque hi-
tacae Sane etiam fenestre ample
et superflue lumenosissime deuocatorem
impedient et uter me marime se-
quia impedian patet quod spissus natus
lumenosus et ceteris ad eum lumenositas fenes-
trarum trahit unde dispergit vi-
res quibus omnis ad intra deuo-
to oracionem et meditacionem inten-
dit iuxta id virtus omnia foro
et se ipsa dissipata Et pauidibro
lumenosus ecclesie religiosorum vel quo-
rumque sunt con intentionem christiana
ne religiosus et certe fundame-
tum ut patet per beatum dyonisium
in sua mystica theologia omni propri-
volentem denote orationem et deo hoc
in via omni ut relinquit sensum
et intellectum sensibilia et intelli-
gibilia et et ignote consuebat
quod declaratur et in consideratione sexti
pictorum tractat Et quia clavis ma-
gna et lumenositas monastiorum attri-
but sensum et intellectum ad sen-
sibilia ecclesie aspiciendo dicte lu-
menositas ecclesiarum est certe fun-
damentum religiosorum Similiter et
pictorum picture omnibus fit al-
fabeticus et scriptura simplicius ex
choro in choro tamen etiam distin-
hit Vnde modicum pictorum men-
dacia pingunt quod sanctas ore-
gines ai vestimentis et ornatu
mei etreco eius aspectus matat
ad cogitationes et muidas Vnde
patet quod pictores pingant et
illi qui tales picturam admittunt

Tum tales se originem ed-
i et honesto in assertim-
entis et honesto ne scandali-
zantibus qui gressu expedi-
tibus et stet virginem et
scandali suu mudi usq ad ma-
trem suu regnum ita
et hominibus nec viri sc-
ient sanctu gregoriu wil-
iam tuu magus et
magnis brevibus mces
rident et pindibundu
fuerint scandolosa patru-
matis et magna pallatio
magis in his admittunt
et exorti diabolice
et fabius immoribus hinc
hunc non tam amplias cit-
eranit ad mscu etiam
et exquisitum male pndas
cum expedire tales
et magis attestantur quod
in mscu sibi sup dno et
duo collegatus et am-
plius ut ostendantur
magis sed aliis operibus
et bonome et fecerit de
hunc habebant hystoricos
cum paois picturis de
tua omnia tulla gravata
et quanto definit colo-
Vnde spissus est ruricard
et tunc non lumenosus ut
magis uullos orantur
cum ordinis sine lumine
et matutina et omnia officia
pudunt ante oculos
deus non ad eum

Numq̄ em̄ tales s̄c̄ vngines
 in tali hūti meretrice m̄cesserint
 sed simplici et honesto ne scandaliz-
 ariet in tuentes quia p̄pet̄ expedi-
 ret om̄s tales vmagines abradere
 nō ē credibile q̄ st̄e vngines cis-
 tissime pectus p̄m̄ m̄dū usq; ad ma-
 nullas expōtū s̄rō tegmen ita
 ostenderint hom̄ib; nec vni sc̄
 Et pingunt sanctū gregorū wil-
 helmi manicū tred magos et
 osimiles investitū breviab; mes-
 sisse ut iudicent cor p̄udib; m̄da
 et alia füssent scandalosa p̄tū
 usq; p̄positas. Et magna pallacia
 in monastīo in q̄bus admittint
 chorea quietum domq; dei m̄ficiū
 et locū ludi et exercitū diabolici
 Sufficit p̄tū fōbus immōibus h̄e
 h̄ules ecclias nō tam amplias cū
 tagi non monastīa ad instā ecclias
 collegiatas. Ex quōm̄ale p̄dicas
 se illū lectorē m̄ q̄ expedieret tales
 ecclias que magis attestant ex
 cellentiam immōrū s̄m̄ sup dños ca-
 noicos ecclias collegiatas et am-
 plissimas cūtib; ut ostendant
 se fōb; immōres sed alij sp̄naliib;
 maiores. Vidi bonome q̄ frēs de
 m̄ obſuanta h̄ebant h̄itationes
 q̄ tūgiria nō p̄tōs picturis o-
 nata. Venie: a om̄a tūlia grauit
 monastīa quia rito defluit colo-
 pitare. Unde opus eit renauac-
 fiant ergo ecclie non tūloſe ut
 obumbrarent ecclias orantū
 In p̄incipio ordinū s̄me lumen
 cantabant matutine et oīa officia
 Jam expandunt ante oculos
 libri nū varijs notis ad cū an-

res que cōnt ad deuote
 orandi et contempland'
 ad m̄tra nūc molo m̄ dicē q̄n cū
 tūs in actū multū p̄ficiat p̄tū
 bus ad alliaend' ut orant et
 colunt deum ita et m̄eti testa-
 mento siebat etiam p̄ m̄stra mu-
 sicalia et votus cantabant
 psalmos. Sed quia oratio est
 pius amm̄ affectus m̄dū ten-
 dens de q̄se dī. Et q̄ndo. Et
 non de verbis tantū sed ecclā corde
 orand' ē dñs de q̄s. d. v non
 mediorūtes nichil em̄ i orde
 debet cogitare amm̄ q̄ illud q̄p-
 catur dī case dī. Et q̄ndo. Et cū quo-
 libet mebo orationis debet esse
 concordē sensib; cogitationis de q̄s
 di v m̄m̄p. Quia orōes voco
 ad auves dei non dirigunt m̄sl
 cū alii affectu de novovij canōc
 sed illo. Unde scribit hic p̄tū oē
 me adorati eis aut cor longe ē
 a me. Ex his et similibus pat̄z
 etiam lapsus ordini quia peccat
 donatio percūit et opes om̄ia
 religio part̄ opes qua deficiēt
 deficiat et opes p̄p̄te deuotōm
 em̄ ananastia ostendenda s̄t in
 solitudine ne p̄tai accessu deuo-
 cō religiom̄ impedit evij.
 q̄ q̄ cū tūloſa Duodecimā radice
 lapsus religionū ē feminis ē
 cōta adhesio sine s̄nt seculac̄s
 sine religiose de quibus scribit
 mī xxviii dī isel qui obtento
 bello fūauit feminas man-
 ne m̄quit iste s̄nt. q̄ deperit
 filios isel ad suggestionem balaaz
 Et p̄uicitate uōs fecerint in
 dñs super p̄tō phego. Unde
 et p̄missis ē p̄tū ad id ē

Auga libro soliloq. Nichil
est tenet quia magis ex
arte creat animi uilem quam blandi-
menta femme. Et Iesu ad neptu-
num hospicolum tuum aut ministrum
aut vero mulier pedes etiant.
Unnes pueras aut virginem
aut equaliter ignorat aut equaliter
dilige. Unde ne sub eod' tecto ne
mansus nec impedita castitate co-
fidat nec sampsone foras nec da-
uid sanctos nec salomone sapien-
tias poterit esse. Memento semper
quod padisi coloni de possessione sua
nubec crevit amplius ad h. clis-
dos. Quid facit monachus intel-
lis femme quid sibi volume pua-
ta colloqa et arbitrios fugientes
anili. Scilicet amor impudicam non habet.
Vires ambrosius in libro de officio
feminarum cum clavis milio pacto
quanta punitur quesatio ianua
diaboli via iniquitatis scorpionis
peruersio nocturni genus est femme.
In proemio stimulant ignem
et intendit flamigero igne per
aut consuam pite hitancis et
exiret fundamenta montium. Si
tu viris femme hitant fistas non
debet diaboli mediu[m] modiu[m] lapso.
cum feminis docet beata athana-
sius libro exortatorio ad monachos
sic in quibus vita vita uidet huius
sudat. Quia plus auctoritas
et exemplum quod sermo extat feminas
probas et religiosas studio vero de-
ditas. Cum mensura venitatis
honorate. Et nec austeras in hu-
mana nec sedulitas sit remissa.
In loquendo autem cum eis proprie-
tibus etas horum solitudo vitanda

sunt ut vite omne quod contra nos
sit fingi tamquam possit credi. Spes fa-
me femme plus quam mutant mitre
at non enim nobis tanta fides
facti sed possibilis est eleganda
mendacij appetere has causas et si
miles scribit monastria monachum
non debent esse victimae monasteriorum
monachorum. Vnde quod est diffinimur
in ea se virtus de monachum mo-
nasteria frequentes post admisitionem
si clavis fuerint deponantur. Et laeti
excedant ex de vita et honeste
monas. Hoc audiat ille minister
qui cum charis suis monasteria mu-
tuerit ad reformandam visitat et re-
formacionem in deformacionem mutant
Scolam spiritus sancti veritatem in vobis
In quo ad iracundiam gloriosum deum
puocat cui laus sit et gloria per
infinita secula amen. **De aliis lapsibus religiosum iste.**

Lapsibus religiosum iste.

Cestat ad optimam radicem
lapsibus religiosum tangere
radicem tredecimam que est bonorum
vices peditas. Quia eis predictis
maligint hinc libertatem male
vivendi. Sensit hoc qui aut sub
proposito Cimaphaea defecit puto
perdidit aut vice bonum multiplicatus
Aliquid in cunctib[us] male violenta
uel nali. Aliquid per corruptiones ad
detulit male mortali. Aliquid per turram
nos scutates vel ecclesiasticos de-
cessus depellunt inde ciuilis. O
liquis etiam de uno loco mutant
ad alium cui subuenientur ele-
cavent. ego quicunq[ue] recta id dic-
tauit quod quicunq[ue] est humantus pos-
sibile ne notabilis viri predictantur.

Ex aliis purgib[us] religiosum

plus prima saula autem
autem in eis potest absconder
se uirum in multiplicitate
multiplicantur scelera et
in eis infra uidetur patitur
magis. Quod vivente religio
religiosi fiducissime cuta
procurat aut ad isel' deu[er] v
vnu[us] q[uod] post mortem incam
uiget et declinabat ato
q[uod] p[ro]p[ri]e nobis Sic usus
caro sit ad p[ro]p[ri]e isel' non
est scimus deo Ioseph exiit et
in de Scimonant q[uod] d[omi]n[u]s
q[uod] isel' amatis debitis usus
vnu[us] qui longo pa[re]t annis me
et tempore et sequitur. Et sur
corde q[uod] qui non nouescant
et opera que cum isel' fecerat
non est isel' morosatu[m] d[omi]n[u]s
est balaam ac d[omi]n[u]s fecit
vnu[us] cor[us]cans. Vires pati
imp[er]fekte helve in paradiso
sunt q[uod] cum clamant
vnu[us] cum curia isel' et amiga
vnu[us] cum supportat et
et dirigit Sic helias p[ro]p[ri]e
perturbat defectus supple
expansio pluie p[ro]p[ri]e
vnu[us] et cum rediret ad
vnu[us] per impetracionem
clausus p[er] m[od]o helico
vnu[us] et facti mortitudo de
vnu[us] descendit ad cu[m] iungit
vnu[us] et fecit coram eo di
vnu[us] p[er] m[od]i curia isel'
vnu[us] haec cu[m] iungit
vnu[us] vnu[us] videlicet dote
didente. Non regum

v. 2. Februar. 173

legem templū et sacerdotū et aliā regulant sanctissime S; statim iorāde sacerdote definito se adorā permisit ut deum in v. xxiiij. Audiant her plati religiōm aq. v. quonibz deuocatōs recedint ad alios cōmentus reformatos pp̄ salutē aīe sic aut ad alios or dmes iuxta illud Cūm s̄t̄ s̄t̄ cū p̄c̄s̄ p̄c̄t̄s̄ Cūnt̄ ergo illi plati p̄udicent suis quonibz in eo q. non sp̄ellit suis s̄bditos sancte et regulate om̄e ut retine possent illos quibus videt q. eo status non s̄t apud cūm sc̄ia deus nouit et homines oculati pp̄pendunt quid ad hor diame fēs mīnacēs de nō obseruācia et eō subditū qui eos deobſuācia perſeunt opp̄nunt nominant hereticos Etia ip̄i qd̄ imp̄e alios nō religiosos dīo h̄t̄ qui illis de obſuācia p̄ favorabiles ut relacōm p̄c̄p̄ de isto lectōe cui scripti ut michi dicet seu ostendet mīmīmenta quibus eis concessū est nō tene regulam iuxta duo capitula s̄t̄ qui seminat Et cūm depādiso mīderit de lib̄ sign. locuta ē ad alios grandia si ppter h̄o me velle itaē Cur non facit adduc mēt̄ et disputāta sup̄ regula sua scriptis vel voce replicando quoāenſt̄q̄ optimē ē et iudeb̄m̄q̄ Qn illi de non obſuācia s̄nt censendi heretici et excoītati vel uob̄ de non obſeruācia censendi s̄nt excoītati forte confidit̄ et multi

qua in eō p̄ntia saulq̄ aīe con-
suatur que in eō p̄dit absence
vnde ḡd̄ xix. In multiplicatōe
iustorū multiplicabim̄ stelcia et
ruinas eō iusti iudeb̄m̄ patuit
hoc in moysi Quo uimente religio
vetiō testamenti fidelissime tuata
ē & moritua ait ad istl' Deut. v.
vii. Non q. post mortem meam
mīque ageris et declinabis ato
dēnia qm̄ p̄cepi uobis Sic ioseph
moritua ait ad pp̄lm̄ istl' Non
potestis sciencē deo ioseph xxij. &
iudicā l. de Sc̄imēntū q. dīo
s̄ filiū istl' amictis diebus ioseph
et sanas qm̄ longo p̄ḡ cum ue-
cūnt̄ tempe & sequit̄ Et sur-
reverint̄ ali⁹ qm̄ nō nouerant-
dīm̄ et opera que cū istl' fecerat
fecerint̄ q. istl'. mīconspectu dīo
et finierint̄ balaam ac dīm̄serit̄
dīm̄ deū p̄c̄m̄ eōp̄ Virsa pat̄
de assūptōe helve in paradisi-
vbi heliscus in v. v. in clamauit
p̄i mi p̄i mi cura istl' et auriga
eius cura cū supportat et
auriga dirigit Sic helias pp̄lm̄
istl' supportabat defectus sup̄p̄le-
do p̄c̄ imp̄etratōm̄ plume p̄cli-
tante pp̄lo Et cūd̄ redirent ad
veram fidem p̄c̄ imp̄etratōne
s̄p̄e holocaustū p̄i mō heliso
egrotante et statī moriturō dī
ibid. vij. Descendit ad eū iōas
ree istl' et flebat coram eo di-
cebat q. p̄i mi p̄i mi cura istl'
et auriga eius Iai etiā ree iōa
iōas uiuente iōa desacedote
codem̄ dicente Vox regum

tudine quentum et personarum mit
tudo non relevat qn tene regulis
beati francisci eos deceat. Ut si
non fecerant melius est q fo
rent pauciores et suarent re
gulam auctitudo em in utilium
personarum maxime cleros de
quorum modo etiam p religios est
vitanda di xxvij ca tales res
mnia ardet qui cu multis ardet
I q i ca multi in fine sequunt
qradecim radix lapsus religionis
per qm in dema hodie grauissime
collapsa in religione monastria q
e diuina proportionata augm
tatio Tales utiq abutimt pa
upertatis votum per diuina
in ordinatio vsum Ex hac ra
dice monastria sancti martini pa
roli ut ibi monachii vicerent
missis delinose ut quidam in
dissentis seruis et clementibus
quasi aurei coloris unde duo an
geli ingressi sunt dormitorii
Em uno indice extende mon
achos indicatos pacientibus
Sed omnis monacho vigilans
fugit Et angelum ne se octi
deret per nomen dei ad natum
emolliuit et refert stib odo
abbas et videntibus in speculo
histoias libo xxvij Porro
diuincie deservint religionem du
pliciter uno mo qn assimilant
aptitibus personis ut ppe q
tue adest appetitis vici quod
xpis in ananya et saphra pu
mit grauissime actio Alio
mo qn diuincie no habent magis
sed in coi De his loquit tho

sta sed In hec uerba hec super
abundantes diuicias in coi sine
in rebus mobilibus sine in mobilis
bus e impedimentu perfectionis licet
totaliter non excludat eam Sz.
hec de rebus extrabus in coi sine
mobilibus sine in mobilibus qntum
sufficit ad simplicem uirtutem per
fectionem religionis non imped
ed considerare paupertas in opa
coi ad quem uirtutem finem religio
ni qui est vacue diuinas obsequies
Si aut considerat paupertas ad speu
les fines religionis Et p supporto
tali fine paupertas maior uel mi
nor e religionem aequa magis
tanto eit anaques religio sed
paupertatem perfectior quanto hec
paupertatem magis proportionata
suo fini Et ibidem ponit tres g
ratus religionis de quibus vide qsi
decaom pnam sed tractatq na
alij p religiones ordinate ad ac
tiones corporales uite active et
ad militand et hospitalitate ser
tandam Qui debent hec diuici
as abundantes alij s qm ordi
nante ad uitam atemplatam qm
operit hec moderatas decij s
quibus querit atemplate et alijs
atemplati tradit per doctrinam talib;
operit hec modica temporia ad
uite nostra que agruo tempe
suent p curata Et idem stib
tho dicit in solucole marginu
to xxxi Super abundantes diu
icie nulli ordinis congruit Vi
dent aut abundantes sed
cu diuincie q hntur qm ppe uel
p quara abusimi etiam singuli

superbunt uel lasouunt
diar locis ad heliodor
aut diaxes monachi q
scularis possident opes
p ambe quas sublocuplo
uon huicmit Suspiciat
diuicias quos cont
part mendicos Audiat
monach. Qui mutuit q
et pueris in scandalum
expoliu ait Quo
les nouis paupes xpni me
et repello et occib mas pa
p p munit Tales no
religiae repunt sed implui
fatu no ipi on endat
panis et refomant q
s deo alio dissoluto m
uidino respondant
lone De talib; itaq; re
spue et religiobus
trot vici poterit id
in doct xxvi Intra
sib; recalatramut
sue impinguatus dilatati
ut dñi factore pnd et
s de salutis suo unde
ut pampm in scilo
s u religio et ibi
hore vii qm glid
re delicate vniuersit An
incoriantes alma coa
tudi religiosi qm nome
ut hnt puse agendo
ut nacent in etiis qm
hnterum nemo xix
a monasteriis Amplia
xpis deit lapsus religi

de cōitate superbūt uel lasauit
 De hoc dicit Jerom⁹ ad heliodor⁹
 ep̄m Sunt diacones monach⁹ q̄
 fucim⁹ seculares possident opes
 sub xp̄o paupē quas sub locupletis
 dyabolo non hñcunt Suspirat
 eos etiā dñites quos tñnt
 mūndus ante mendicos Andicat
 illud illi monach⁹ Qui nutrit q̄
 cubitas et pueros in standalum
 eccl̄ie et p̄culū cīcā Quoꝝ
 si nullos nomis paupēs xp̄i me
 dicantes repelle et oculis pa
 cñomo xp̄i mutant Tales nō
 mona religiōe repūnt sed implui
 bus refomat nec ip̄i om̄i endat
 tales queritis et refomant q̄
 de illis et clero alio dissoluto in
 districto uidetis respondant
 cogitac p̄nt De talib⁹ itaq; re
 ligiosis lastimis et religiōibus
 nō refomatis vñscui poterit id
 quod scribi deute xxv Intraſ
 satis & dilecti recalatravit
 Intransatus impinguatus dilatatus
 dereliquit deū factore p̄nt et
 recessit adeo salutis suo unde
 detestabile & paupēm in seculo
 delictu cē in religiōe et ibi
 mella fastre xvi q̄ uia glia
 audiunt delicate uiuunt Qui
 diant inenriantes omnia cū
 scribit mali religiosi q̄ nō
 sanctitat hñt p̄uise agendo
 amplius nocent in etiā qm̄
 ali dist̄ lxix nemo xix
 q̄ uia monasteris amplius
 radie q̄ita detia lapsis religi

om̄i est givernato et tyramos
 oppresio Scimus tyramis h̄et
 in considerac q̄ita hñq q̄tū t̄
 Tales tyramos debent reges op
 p̄mē et ex terminac sō scribit
 q̄ debent opp̄sos reclamare xxvij
 q̄ v. Regim⁹ debent etiā de
 fendo xxvij q̄ uia marimannis
 et uia se Item et p̄ncipes de
 bent etiā et platos cor̄ defen
 sare dist̄ leu valencianis m̄fi
 tursa debent intendere ad tuas
 viduas et pupillorū protectione
 et raptori refrenacione xxvij q̄
 v. Administratores Porro q̄ ex tv
 ramy de lapsa sūnt monastia p;
 quia apud grecos et latinos etiā
 t̄mia n̄t̄ tempe p̄ deuastata
 monastia n̄t̄ p̄c sarracenos n̄t̄
 p̄ hereticos ut in bohemia n̄t̄
 p̄ givernas p̄ncipium in frantia
 n̄t̄ p̄c seculares dños qui ex actis
 m̄bus p̄cdis et opp̄sionibus
 plura monastia depauperant et
 desruunt Q̄ cor̄ p̄ gentiles fin
 dauerint et epulenter dinauent
 de qua dade dicit psal. Domini
 superbit impius incondit⁹ paupē
 Ob tale in fortunū coacte sūnt
 inhabite deuoti Ceremoniū de
 nō bibendo om̄i et nō hñtan
 do in domibus sed intabernacis
 dimitte in pte rigorem apr̄e
 eis in iunctil tempe quo nabuchos
 denosse rex babilonis incipit
 iustare terram isti ditentes
 Iere xxv. Vante et m̄gre
 diem uirtutē a facie exīta cal
 dcor̄ et a facie exīta syrie

reddabite

Sic postmodum religio ne testa
tine habebatur in templo rete sim-
pliciter defat ibidem. Vnde nabucia-
dam p̄nceps exercitus dicti nabucia-
trauit in l̄m suetendit domum dñi
omnem q̄ domini obuissit igne et
m̄nos in l̄m mortuū desampit.
Et translati sunt cū vasib⁹ viri et
femine in infinita multitudine et
sacerdotes cū missis in babilone
regnum iij. v. vlt. Vnde q̄ na-
bucior ree pessima regnae cap-
ta in l̄m et mortuū cultū vici
dei de templo elminauit et mutu-
rum ydola introduxit. Ceremo-
nas omnes prohibuit ita ut milia
se auderet indecū noīare put h̄e
p̄mo machabore. Sane q̄mū
talia mala giverrā sepe suis
peccatis mercant̄ p̄lōs. Tame-
nus verēd' q̄ similia plus
mercant̄ defomitas dei et religi-
osorū q̄ laycorū sūm q̄ dicit cris-
put dictum ē an p̄ma radice
Ibidem iudeatis nomine iudica-
tam ecclesiam in festam maledic-
ta symoma put declarans in
tractatu de planetu ecclie nōne
incuria condit̄ q̄tib⁹ quid si
et tandem quis refrenabit for-
tassis vement tempora quod a
resistunt̄ uoces aut nō audi-
nabim̄ sacerdotes ante xl an-
ni qui si tanto tempe caste ma-
nebim̄ p̄simend' ē q̄ amplius
ginebunt aut flagellabit̄
clerḡ uaga ferica. Quia suppo-
res non visitant ut decet per
archidiaconos. Et auacia ma-

culauit om̄i manus. Cū aut-
auacia sit ydolorū cultus ut aut
aptus non meinn apte ydola
materialia sacerdotū isel' dire fla-
gellatim ē ut diuina ita apte-
cultū ydolorū institorū flagellabit̄
clerḡ nisi fiat reformatio. Vnde
dit̄ greḡ Super illud videns
ihesus auatatem flevit super illā
eū em̄ narrauit mala futura et
aptinus templum ingressus ē ut
de illo uidentes et ementes eicet̄
Afecto in notuit. Quia ruina poti-
ex tulpa marime sacerdotū fuit.
Sicut aut̄ euangelista alio didi-
c̄t̄ hi templo columbe vendebā.
Et quid p̄c̄ columbam nisi sp̄us
st̄l' domini accipit̄ hec ille. Venera
symoma ē q̄ totam infestat ecclesi-
am q̄ impedit reformatio. Vnde
videmus vendi sacramenta vendi
būficia. Ita in usum deductum
q̄ apud multos platos nō reputa-
peccati nec invenit̄ nō tempe-
exorbitantes si a subditis ecclie
pus corripiant̄. Quia scribit̄ q̄
balaam ap̄ mercede iniquitatibus
ab anima concupit̄ p̄mit̄ in ex-
plimi q̄ platus apte culpam a
subdito et doctus ab indocto p̄
argui q̄ q̄ vi s̄ balaam et
s̄ item cum et ca paula. Au-
diant̄ plati q̄ scribit̄ symomam
aci si non remucent̄ sit adept̄
et penitent̄ in etiū p̄bunt̄
1 q̄ 1. Si quis neq̄ Symomac
ſt̄ censendi heretici 1 q̄ 1 qui
cūq̄ et q̄ ca se et ca qui
studet Eristmand̄ q̄ nō nulli

aduicione suis inflores-
ci in supremā cruce uita
hoc dramati let sacraissi
uoces et inflores reduc-
nt̄ p̄migrando illuando et
ad q̄ plati sunt iudicis
et iudicando quibus de-
re quia in suis iudicis
et q̄ p̄mōce iusto
de tribuit̄ rebellia
s̄ma majori illuāt̄ libo
q̄ debentes quibus debet̄
q̄ illuāt̄ q̄ nō p̄c̄
q̄ p̄phonē impendit̄
q̄ fuisse quia patres pe-
nit̄ faciūt̄ et in somido
q̄ debet̄ amo
q̄ definuit̄ id p̄amē
q̄ expendit̄ odii p̄ut̄
odo hec totis deca-
dit̄ et religiosi nec timet̄
et horrent̄ ut decet
che quia sicut dñ ad amē
cum se auent̄ adeo su-
per dñ amē nec cor
s̄i apt̄ nō mota dictū
volgim̄ in n̄cib⁹ mis-
erit̄ mendis mee. Et au-
di p̄fē aduersat̄ rōl̄ dñ
q̄t̄ st̄l' dei. Et copi-
aus p̄cipit̄ secularium
bonū huius nōcecepit̄
nōce p̄i ade glorie p̄us
uolum̄ obediabant̄. Sic
in ecclia se auenterint̄
ipsi suū ego rebellios
sunt̄ sūt̄ et in principib⁹
de cōsū officialibus
multos moroducte sunt̄

plati non reducunt suos infiores
per medias in superius ecclesiice metu
regulam beati dyonisii lex sacraissi
ma diuinitatis est in flores reduc
in superius perrogando illuminando et
perficiendo et cum plati sunt iudicis
corrugando et iudicando quibus de
beatir timore quia in suis iudicis
exorbitant ergo per timore iusto
iudicis dei eis retribuit rebellio
et quia sunt maistri illuminare ubi
et exemplo debentes quibus debet
honore in qua illuminatio qz mro ipse
deficiunt ergo phane impeditur
temptus virtus quia patres per
admiracionem sacerdotum et in somnado
eos in misericordia quibus debet amo
In quo quia mro deficiunt io p amoe
a subditis rependitur odii pmut
uidemq; q odio hanc totus derig
et secularis et religiosi nec timet
superiores nec honorent ut decet
Qui accedit quia sicut dñ adam
per peccatum se auerterit adeo su
prole suo quo ad adam mor cor
per rebelliae cepit ac iusta dictu
apli sentio legem in meo meis
otruai; legi mentis mee Et ari
diat Sensus aduersat roī dia
aut figurat statu elei Et copa
statu latoru principi secularium
et psonum Italia mor incepit
caam rebelliae ipsi adeo que pns
sme rebellione obediebant Sic
pmic in ecclesia se auerterunt
adeo superiori suo ergo rebellios
iste exorte sunt Et in principib;
secularibus et corp officialibus
tyrannides introducte sunt

Quibus et conuentu religiosorū
destruuntur depdant in festant
et secularium que omnia vident
sciat et scisma ex superius platis
spiritualibus orta sciat dictu est
de rebellione et diuinitate paab in
ter corpus et adam ade et mte
italia et adam Que aut sunt
cautele tyramon dictu e in co
fidacē none radit Sextadecima
radix lapsus religionis e po: rochi
ora plurimi incorporato ppter q;
aut reformari vir pnt aut si refor
mate sunt vir in bono perseue
rant Elmiss per religiosob salu
curas pponit possit nichilq; so
lus aut alter qsdnatq; multū ma
net extra stū cenobit Sicuti cu
ram hntib; nctio facili eis pla
ct fuga monasterij horrent
exinde fratre in claustro qntum
moram trahit nec e satis sepe
circa serum femineū Et impli
tū he rebus temporalibus qz
sequit mobidā ad superiore ne
gligenaa motentia irregularia
Castitatis plicū et philargre
viciū Prudenti igl consilio usi
spmtui pccs pdicator ordmns
qui in suis statutis in hibent ne
per eis aliquis recipiat locut
cu sit amera cura atq; scipm
face canicula regulariū ut
audio consensi omniam multa
ingerimane pib; reformata mo
nastia percepit pteca relatione
vi fidei digni dicit se mgr so nyde
sacre thco solemnis professio
Quendam mri tempis abbeth

fuisse alterius oedmis. Qui cu re
 puer suū monasterii multas cede
 sas prochainū esse plebanī litis
 uel bullas confessas desuper dñs
 scabellio distepit dicens monstrū
 mire mirantibus malo certas
 perde qm̄ bonos monachos. Sic
 ergo fideles plurimi qui pudente
 poterint xp̄i ouatilis huius metis
 fuisse dñostare be greḡ cui
 cassorio arimanensi epo ita stri
 bic missas publicas in cenobio
 oī p̄libemis ne in dei suorum
 recessibus et in eis receptaculis
 nulla p̄plaib̄ p̄beatir oratio q
 uentus cui non expedit ab ab
 eis nec audient ibi ep̄us lathe
 dium collotie uel qm̄libet p̄tate
 exere impandi nec aliquā ordi
 natō levissimam faciendi insi
 ab abbate fuit rogatus. Quare
 mis monachi maneant in abba
 tiu siors p̄tate ut remotis vix
 aciombus et cunctis grauam
 bus diuinū opus cu simma de
 uocē animi perficiant. Et hec
 vix q̄ uicis vbi glo super
 publicas dicit publicas in quibus
 diuersis p̄tis que fuit in hora
 taria Sed publicas i solemnies
 bñ cantant. Et super vbo recessis
 dicit poens ergo erant monas
 tria in solitudine qm̄ in urbe Ex
 p̄missis ergo vbi radicibus reli
 gionem in scolasticis possint r
 vi tautele elici a sensu contulio
 per quas relapsa possint mona
 stri reformari. Et consueci iam re
 formata vnde ut digni et boi
 p̄ platis ponant vita debita

cōrigant. In vales officiales no
 ponantur faciliter in regula et
 statutis non dispensetur. Neq̄qm̄
 rebellio fieri permitteat Tempalia
 fratribz in nullo appetatur. Vero
 fées uel multū tuce cu sequila
 ribus quesent. Studiu litazu
 presertim sacra p̄ docti officijs
 scientiabz non intulenter mi
 nima mala omessa ne fiant
 pudente. Monastria no minis
 multiplicent. Feminas fées n̄
 cu magna necessitate no quesent.
 Viri bom apposse manu teneant
 duncie supabimantes tuncant.
 Date tere cerebro viri deo
 et sancti exorcent. Et curia p̄fpos
 fées aut non teneat aut solū
 per solidos regantur uel in toto
 admittat. Ex his et similibus
 q̄ reditibiles p̄ ad istos sedet
 giales modos patr̄ quomodo re
 ligiosi reformandi se. Etiam mpte
 scula: es. Et hoc adhibitis his
 consideracionibus q̄ p̄dicta sint
 in p̄mo tractatu secundo et tertio
 Et theologia non solim p̄secuta
 sed etiam mystica q̄ ē fundam
 tu omnis religiosis ve et sup
 vita contemplativa fundante. Qm̄
 obrem patr̄ q̄ ad reformandū reli
 giones nō ē fieri principaliter
 p̄ theologiam mysticam. Etiam
 et scolasticam alī in moderinū
 rite ignorauerunt. Id cito mo
 nachis habenam minis relar
 auerunt ppter quorū relatior
 lapse sint religiones. Et tota
 ecclesia sumoma lubricitate supbra

uel alijs viajō ē meo
 infcta. Quae nisi esdmet
 regni ferrea viscerbit et
 uel mundi pugnabit. Cuius
 si benedicti temp̄ et
 scolali amici impugnat
 bernardini tallide u
 sumū ducatu populus
 ad eis lapsū in religiibz
 uel scolaribz no reformato
 feminas refugiat et pa
 medit de quibus scribit
 deponit p̄mendit
 et totis p̄mendat vnu
 et contra iniquitatē super
 eis ponit nec non ex
 eis in peccatis queunt
 etiam scandam salē veli
 et sculæ allegant
 id sit reformare q̄ si
 illi etiam fragilitat
 p̄ illi constitutidem
 etiam malam voluntatē
 obre uel duxisse exper
 ient reformatio concili
 et mense nouitatem singu
 larem q̄fusionē
 p̄cedentū patrū aut
 illi ppter superiorū que
 dispensationē illi ppter
 uel annetus
 q̄ dispensationē Alij ppter
 et scolasticis uel p̄sonis dig
 illi ppter p̄sonas cultus
 p̄uicatatem q̄ fieri Alij
 turbacionē Alij neq̄
 deuans id ut p̄febit
 id p̄dubio hoc p
 uel quas narrant inq̄

anacia et alijs vicis e meo
tempore infecta. Quae nisi refomer-
talis virgin ferrea visitabit et
maliciam mundi purgabat. Cuius
nomen sit benedictum semper et
seculi seculum amen. **Hymnus ad**
reformatiōē tamidē id

Tisimile decreu populiatis
radices lapsū m religiis
et etiā seculariū no refomatores
qui refomatōē refugunt et pa-
tem impedīt de quibus scribit
duces pōmis sūt pīmendi
patem etiā pīmbantes rīm
q i qui contra iniquitatē super-
iniquitatē pōmit nec non ex-
cusatōē in peccatis queant
Quam obrem crudam salte reli-
giōi etiā sculæs allegant
q solius dei sit refomare q si
desperantes alijs etiā fragilitat
huius grīs alijs consuetudinem
alijs platorū malam voluntate
alijs claustrales uel dyocesēs exper-
tare gīalem refomatōē concilio
alijs rei mīuse nouitatem sangu-
inem alijs taurēdam qfusionē
alijs aptē pīdencū patru aut
toitatem alijs aptē supiorū que
sī posset dispensatiōē alijs pī
nūitatem virtutis uel amicitiis
m religiōē defectionē. Alijs aptē
nobilitatis status uel pīsonari dig-
nitatem alijs aptē pīsonari cultus
diuī pīuicatatem q sīt alijs
timent turbatiōē alijs ne sī
maiō pīoratio id ut pīebit
m sequibz q dūlubio hōc pī
fabulacōē quas narrant mīq'

sed non ut lex dei hec sunt i a-
tula maligniora hōmī quibz vītū
et caritatis conditōes extinguit
metu illud i ad cor vīi. Vbi
aptūs dīat cītās pacēs est
benigna ē id ē larga egēs.
Cītās emulat i non mīdet
uel tristatī de aliena felicitate
non agit pīerā i pīcēs mīpe
diendo ne bona fīant. Non in
flatur sī superbeccido de domī
Vel non in flatur contē pīmī
etiam si pīspecie cīdat pīlī non
ē ambīciosa qua nō vole alijs
pīom nō querit q sua sūt mī
sed que alios sī pīmet oel sibi
ablatā nō repetit tū scandalō
nō irritat i nō pīuocat adī
uel ad vīdictām pīmīa sibi
facta nō cogitat malū pīrī facit
allos nec facit si pīuocat nō gnu-
det super iniquitatē sed pīca-
dolet si vīdet aliquē pītare
& cor vīi Congaudet autē
vītati i verbiis vītati uel vī-
tati i opībus mīsticē. Cītās oīi
sūfīt pīvītate omīna credit
q vītas suadet nec de omnībus
quia soli vītati credit omīna su-
pat q vītas pīmittit oīi sūfīt
nec i omīna pīmissa pacētes
expectat i Cītās mīq ex-
cidit nec in hec seculo nec in
futuro i Vnde strībit vīi
cītās oīi nō pīdēdū i mī-
tīcia vīi vīi q i vīi porto
eo quo thēologia mīsticē que
ē ut aut bea. thō. Vera epīa
nōra sapīa et simdāmīdī omī

religionum ad caritatem dirigunt
Purpater in pmo tractatu hinc
compilationis Et cum pserit vo
ta religiosorum et eorum exercitum ten
dant ad caritatem detestabilem e
audire illos qui talia ex cogitant
ut reformationem impediunt Et ut
meta terribile uerbi domini cuius m
sordibus est sordestat. Sunt vero
si religiosi duci et plati uicis
et symonia infestat. Quic sine salut
in memores dicunt non posse fieri
reformationem per homines quia
est solus dei spiritus est datus gratiam
reformationis Id nato frustra
laborant reformatione coalentibus
Et reformationem fieri per homines
clamantes quibus respondet
alicerande de halib p anshelmu
in libes delibero arbitrio dicens
Ubi quidem est homo de sui li
bertate arbitrij sine dei minime
non posse gratiam solis spiritus v
tutibus nichilominus iste non obstat
tibus in parte est hominis gratiam
dei oblatam recipere Cuius ponit
anshelma exemplum nam ad vi
sim exigunt uiror suu obiectum
insibile accidit et lumen non
obstat et potest poterat vi
sine seu oculis. Unde quotiqua
calius oblatu homo non videt
Et tunc haec potentiam uidendi vi
sina retenta. Quibus enim datis
solo luce sublatu homo non vi
det ita de tribus alijs dicitur
Est. Sic etiam ad uidendu deum
seu diligere cu super anima Eu
igitur deus dicitur in nomine grec

ne obstatum ponatur pte p per
uersam voluntatem poterit
voluntatis actus libet nec
aliquis adulterio causai pte qm
sibi non datu. Quia concordia
omni theologorum est doctrina facili
quod est in se in fallibilitate. gratiam
donal gratiente non natio absolu
lute sed ex dei pacto quo ait
In hac pte. Conditum ad me
et ego reuerter ad uos pte qd
dicit anshelma hoc decanu dyal.
homo tantu de hunc non habet qm
qz deus non dat. sed quia ho
no accepit. Unde augustinus or
creauit te sine non iustificabit
te sine te Exemplu sicut ipse
et homines aperte fenestram ut in
tire radius solis qui impedit
me metu pte obstatulum Et
in parte hominis aperte et seu
voluntate removit obstatulum
hoc est penitus pte et debet in
tentio et amplius non omittit pte
faciendo quod in se est. Et quia
deus sol iustitiae pte est mox
remoto obstatulo voluntatis in
tire radius gracie dicit enim deus
ego sto ad ostium pulso. Unde
sicut sol equali luce super omnes
irradiat sic gracia dei sine opere
aceperat personam equaliter omnibus
in similitudine dogmati dicitur nec
quicquid. Ita scilicet in natibus
disposita matre sufficiens a da
tore formam fertur sana. Sic
ad eo qui uult omnes homines sal
uios fieri sine dubio in amu
ente voluntate gratia ei in simili

lum cu hys fecit illud. Jo
et me nihil potest facere
domini est quia sine spacio
naturae gratiu nullus a
mortalis resurgit. Sed
etiam gratiam deus ut in an
nuntiis est nulli subtrahit
solata in parte est homo
non sine in strictu sequitur
et vel refutare omni obrem
sunt rebellis subditos p
genuas et pueras. Li
prodigare papue in hys
aut se usdem platis sub
est. Tercio scilicet pbona li
voluntatis similitudine labo
et in eis sine a mala
comitate est fugiendus
uolumen bruis anshelma
les similitudinibus tribus
et natali fonte fredo ut
deus est herbe veneno
que pro voluntatis tamen
est et natali fonte qui in
admiratur. In quibus ri
sol et in natalibus de
sunt longi in quibus usd
expont. Et in quibus
deus et dios et plures plu
sagittis ita quodque ppa vo
lentia dividit. Ex quibus
habet et sine uno quicquid
in voluntate aut est in de
sunt amicitia aut ex
delatoris gratia se duo
et in eis et in quibus cor
illud. Illud in his et in
tribus et ppa late donu
et delatoris dividuntur. Non
fieri

Dumq; tū hys stet illud Jo
 xv. Sme me nichil potestis facere
 Et siquidem vñ ē quia sine spea
 ali dei morte gratiuta nullus a
 morte p̄tī mōtalis resurget Sed
 hanc motionis grām deus ut man
 shelmo dictū ē nulli subtrahit
 Sed ea oblata in p̄fate ē homīs
 eius motum sine in statu sequi
 negligē uel refutare Cū obrem
 eam plati rebellēs subditos p̄
 penas pōtiuas et p̄natiuas li
 ate p̄nt castigare p̄cipue in hys
 in quibus se eisdem platis sub
 diderint Ceterū sicut p̄bona li
 bertate voluntatis simope labo
 rand' ē Ita cōḡo sime a mala
 et p̄pa voluntate ē fugend'
 Cuius maliciam b̄tis anshelmo
 in libo de similitudibz tribus
 assimilat videlicet fonti fetido re
 gne adulteri Et herbe venenose
 hec inquit p̄pa voluntas ē cū
 om̄s mali ē velud fons qui in
 tā capita diuidit So quibus ri
 nulli diuersi et in nūables de
 viuant Qui locis in quibus usdā
 ab inuentem separant Et in quibus
 dam uō duo et duo et plures plu
 ribus cōiugūt Ita quoq; p̄pa vo
 luntas in tā ḡna diuidit coq; bz
 via diuersa et sime nūo cōiugūt
 que qm̄ voluntas aut ē in de
 lectacōe aut curiositate aut ex
 altacōe Delectacōe ḡna p̄ duo
 p̄cipia vnius extius m̄q; cor
 pis sensibus Oliud in tuis ē ac
 affectionibus et p̄ca late dedu
 cit q̄ ex delictacōe deducit xxv

et vñ delectacōe ḡna m̄p̄is
 qm̄ extiobus sensibz Et in aut
 multa hys plura delectacōe ḡna
 Delectacōe qm̄det qm̄ stre illa
 ē utilitas nastim̄ rvi viciorū ḡna
 Insuper dñdit q̄ ex exaltacōe nas
 citur luxū adulterii fōrmacōe
 mūdicia ventis mglumis et alia
 multa exaltacōe in am̄s gloria
 mūdicia ira tristitia auācia et
 similia de curiositate m̄jetudo
 suspiratio detractio r̄is Vixsus
 p̄pa voluntas ē velud adulteria
 regna ouie se crudam regi adul
 terio qm̄erit Ex quo etia tres filios
 hūt Ex tribus filiis tot filii et
 nepotes sunt gemini Per igitur
 ille cū regna crudam alteri regi
 aduersari Collecto filiorū et
 nepotū exercitu regnū ip̄nis ag
 gressum p̄datur hic aut exerci
 tūs seruos illius regnū inuidit
 ut aut plures vñi ac om̄is
 plures aggrediantur quostimq;
 cū devincē p̄nt vñctos et adduc
 tod in carcēm tradūt exigentes ab
 eis qm̄tū m̄q; solū p̄nt Sed om̄is
 om̄bus miseriis m̄carce isto de
 ficiunt amp̄ p̄pa voluntas herbe
 venenose assimilat om̄i medico
 quidam pitissima cui p̄geme hoc
 ē p̄mis pentibus qm̄mat ut si
 ex ea qm̄edent leprosi effecti p̄n
 dubio m̄terirent Illi itaq; p̄cept
 eius obedire noluerint sed ex
 cad herba q̄mederint Unde
 et leprosi effecti leprosos filios
 genuerint mortui sunt et hec
 attendant om̄s qui refomatoz
 fugūt dicentes frusta appetē
 fieri refomacōe quia solius dei

¶ reformatio[n]e ex voluntate talium q[ui] ipa fons fedissim[us] & effluuit fons
sime pluvie aque etiam infectu e
mala persuasioni. Unde in eis q[uod] ius
ius in collectus in eis sicut in demo
nibus sit illu[m]at[us] mchilorum corum
affectionis sicut in demonibus est in
tanti depravatis q[uod] non sedm in
collectu opantur sed dimi tarat
sicut demones sedm maliciam af
fectus sensim horum in iustitia h[ab]it
a:ma l[ib]et in collectus no[m]in]um
si de talibus dicit[ur] q[uod] persuasions et
practicam equitatis fraudent que
sua sunt falsis allegacionib[us] mi
pedunt Illi apud dubio dicunt[ur] ve
stimentaci q[uod] reformatio[n]em impedit
ergo ab umore eti[us] mentaliter
recedunt. Omnes obrem de eis quia
sismatici sunt scribit[ur] Sisma
tici se in statu perditionis xxiiij
q[uod] i ca quicq[ue] Sunt ex eti[us]
et extra corpus ep[iscop]i vii q[uod] i sive
dignitate et officio pruant ei
q[uod] i Si quis p[ro]b[us] Tempalib[us]
punitur vii q[uod] i Deniq[ue] Peccati
res sunt pagans vii q[uod] i De
inq[ue] xiiij q[uod] i non afferamus hi
fugientes reformatio[n]em volunta
tem suam formicariam diabolo
tradunt Ioh[annes] circa filios dei ho
& omnes qui laborant pro reformatio[n]e
impugnant op[er]um et q[ui]ntid
p[ro]nt puerendo laq[uis]tis diaboli un
culant et mactem teneb[us] pecca
ti sanit[us] nomine herbam vene
nosam q[ui] mederint d[omi]n[u]s se adeo a
uerterint et ipsa voluntate f[ac]i
endo contra p[recept]u[m] d[omi]ni man
dauicent quid est frui ini
usticia q[ui] mestio Sunt ergo omnes

reformatio[n]em fugientes fontes fe
tidissimi formicarios dyalo iuxta q[uod] i
pp[os]t[ula]t[ur] vir[tu]s legiti[m] stilicet deum
postergavit Sunt leprosi quia
herbam venenosam manducauit
pp[ro]motu xpo q[ui]nnus p[ro]tego vnuant
et sicut serui p[re]ceti qui peccat
ut ait apli[us] p[ro]nus & peccati no
m[en]s itaq[ue] q[uod] tales miser[ia] homines
dicunt non posse reformatio[n]em fieri
ex eo quia reformatio[n]e sit solus dei
Ita possent dicere q[uod] homo non est
liber arbitrii sui agere q[uod] vellet sic
deus n[on] cunctaret nos in actionib[us]
meis q[uod] heretici & nam deus
o[ste]rit q[uod] in omni recata h[ab]et plena
potest p[ro]teger in homine cui dedit
liber arbitrii q[uod] est ipsa hominis g[ra]tia
non est eis deo et hoc quia quad
ipsa est eum soli querunt suare no
attendunt tales q[uod] ipsa libertas ar
bitrii tante potest & ut assistente
dei gratia velle valeat bonum et
nolle vel detestari malum de eti[us]
i Dens ab inicio constituit homines
et reliquit illi in manu consilium
sui adicere mandata et p[re]cepta
sua ita d[omi]n[u]s tibi aq[ui]n[us] et if
nem ad quod voluus porrigere
manu tuam ante hominem vita
et mors malum et bonum Quod
placuit dabatur illi ipsi p[ro]tegi quod
aut anhelina in libro de futilib[us]
hoc est ipsa voluntas q[uod] et in
obedientia dei voluntate sibi
aduocatam h[ab]et non p[ro]tegere ut
si gratiar[um] ait hoc vel illud h[ab]et
velit veritate dicere non posse
quia deus vult orne quia dei
voluntate p[ro]nat ipsa dicit[ur] vo

¶ Hoc superbia est micu[m]
etiam Superbia quia sup
erbit graditur si sub dei vo
luntate est & quoniam
ipsa h[ab]et a se nec voluntate
sua ut hec sup se Ideo
deus q[uod] pp[ro]t[est] et singulariter di
vidit in deus q[uod] q[uod] vult debet
in voluntate suae sibi velud
regia debet q[uod] in tua deo
et in aliis. Solus patet q[uod] du
ci voluntas bona et ma
lo voluntas h[ab]it[us] est
q[uod] vel v[er]itatis di lui na
turali scendit Unde volunt
atis et p[ro]p[ri]etatem sedm q[ui] de
m[un]di diaboli q[uod] in ho
liceb[us] Voluntas bona et
q[uod] diuina q[uod] conformatius
h[ab]et Voluntatis Cuiuslibet
h[ab]it[us] est velud co: quod est
sed mala opaciori omni
est in gratia dei h[ab]et
omni p[er]sona Verbi diuum
ne ipsa non est p[ro]ducere
indugio iugis p[ro]p[ri]etatem p[er]
in cuius effectu sentia omni
ut ex parte h[ab]it[us] symone lux
ut p[ro]fessione ne fiat re
tagitans pessimam h[ab]it[us]
et in filio legitimu[m] virtu
te ut in filio sapit ut
iuxta soli legitimo se quingit
ut filios legitimos g[ra]tia
est ipsa misericordia p[ro] sua
et ipse laborando p[ro] refo
rmatio[n]e Si autem adulterio
vit adulteria est et filios

luntas Hec superbia est mīcū
 om̄is pccati Superbia q̄na sup
 quod debet gradit̄r t̄ sub dei vo
 luntate non vlt̄r Et quoniam
 illam homo h̄t a se nec voluntat̄
 qm̄ sequat̄ vlt̄r h̄c sup̄ se Ideo
 auferet deo q̄ ap̄d et singulare di
 e Solus c̄m deus q̄ vlt̄r debet
 h̄c ap̄a voluntate que sibi velud
 corona regia debetur qm̄ cūa deo
 auferre conat̄ Sp̄ h̄is pasq; q̄ dñi
 plex et ap̄a voluntas bona et ma
 la c̄s carib̄r voluntas hominis est
 musa vicij vel virtutis di lui na
 ti vni q̄ i scendit̄ Vnde volun
 tas mala e pcc: qm̄ sedm qm̄ de
 sidia carnis mudi diaboli q̄ mhc
 rem illecebris Voluntas bona e
 quodam̄ diuina q̄ confidamus
 nos diuine Voluntati Cui libe
 ritas in homine e velud co: quod e
 bonar̄ vel malar̄ opacit̄ om̄i
 cui si c̄tis in gratia dñi heat̄
 in maritum p̄ semet̄ verbi diuum
 oīa cōtūl opera nō aut p̄ducere
 Si vero maligno iugit̄ sp̄ci pcc
 suggestionē eius effit̄ sentia om̄i
 flagitor̄ et pcc qm̄ symome lux
 urie falsar̄ p̄suasionē ne fiat re
 somata ex cogitans pessima hinc
 et mulier m̄t̄ sc̄i legitimū virū
 et adulteri vir c̄m p̄cipit ut
 sibi iugatur soli adulteri uo ut
 sibi Si itaq; soli legitimo se iugit̄
 legitima e filios legitimos ge
 nerat hoc e opera m̄tolā p̄ sua
 dendo et ope laborando p̄ refa
 macē etdiē Si aut̄ adultero
 se iugavit adulteri e et filios

generat adulteros et opera et
 p̄suasiones quibus reformationem
 impedit et reformationē ordines
 sui sicut famat̄ de sc̄ibus mino
 bus de non obſuanta impedit̄es
 reformationē ordines sancti francis
 Amplius quidam addint iniquitatē
 super iniquitatē ne in dei mītre
 iustiam Qui ad impediendā et
 refigidendā reformationē allegant
 fragilitatem nature no posse poe
 tare vitam patr̄ et regulam et
 statuta ab eisdem aliis respondē
 q̄ nichil ordines approbati statuta et
 aliorū statutorū modi vniendi t̄
 infirmis q̄ sams et regulāt̄e h̄nac
 op̄lexionē agmodat̄or qm̄ sit vita
 no regulata et in ordinate oratione
 p̄mo dedit̄ de religiosis nam heli
 mandus m̄pt̄ ad reparationē lap
 sis ad galtherend apostatā monachū
 quid inquit ordine m̄m accusas
 m̄tolle: abilis ducias p̄fecto no e
 ordines sed accusant̄ est vici
 neq; c̄m e ordo ita dñi ut sit
 in accessibili importabilis aut cont̄
 nam alioq; nec ordo t̄t̄ Sed tu
 fluidus es Intēa quid magis sed
 naturam q̄ ordinate vici Sic
 nulla vita ordinatio q̄ m̄m Ibi
 c̄m om̄a in nō et pondē et
 mensura disponit̄ ibi n̄bus et
 requies et sompnius ad sufficiētā
 nālem indulgentiar̄ ieiunia nō
 labores et vigile a nem̄e vlt̄
 vices extorquunt̄ sed om̄a me
 surate sunt Simplici c̄m vici
 et vestitu vita s̄istentat̄ natū
 fonsit̄ et q̄suat̄ sanctas de
 inde quid natālius q̄ samius

De cibis et potiis

illo cibi et potiis grecie ad cuius appa-
tum sola nati et rotis e et me-
dicis. Qui s pane tritico et legu-
mibus bene cottis famē fid ex-
pellet ieiunis raro stomachus ul-
garia ostendit aut saturata ciba
bit faulū aut uero esches et amara
et dulci habet parabola em e ut
aut seneca aliud natū desiderat
ad superuacua sudatur. Taceo q
ad secundam sanitatem nichil ef-
ficacius qm cibi et potiis ydemp-
titas consuata via em fructu
valer p nata v omnis aut tis
valetas p humor repugnanciam
Et omnis humor repugnancia
sanitati e molestia. Unde stribit
excessus ciborum opustest facit
torpus macerat egritudinem indu-
cit diuturnam de ose di v nichil
et ene tales per totū. Eam
valetas ciborum no bñ digeritur
et obtundit intellectū iuxta illud
nichil sit sensu acumen opacum
et egritudinem fugat. Sicut cibi
bene digestus de ose di v nichil
Unde elegantissime ut helymanda
et prudenter respondit quidam
debris adolescentibus baluacensi qd
interroganti. Unde ostendit q sa-
mor et pulcio eet in claustro q
solerit et ee in seculo omnia inquit
universitate vniq et decenter. De
quo pmo hēo ut sangini de-
scendo ut pulcio hi seculo aut
vniuersit tam difformit qm mul-
tiplicitate de quo pmo tūpitudo
nastis et etiam corporalis de-
formitas. De secundo egritudo

prcepit ep̄ius que dicens quid ei
go amedisti hodie satis inquit q
heri similit satis no q̄o de quantitate
sed de qualitate quid amedisti heri
quid hodie heri inquit amedi pi-
sa et olera hodie olera et pisa
Cras aut quedam pisa at oleibz
Post cras aut olera cum pisis
heri de helymando huic concordat
macrobius 2o saturnalium ubi dis-
putat an cibus simplex sit digesti-
bilis q̄ multiplex. Unde respondet
quidam phis q̄ sit idem multiplex
Unde em q̄ bestie simplici cibo n-
bat sicut salmones q̄ multiplex
cibo cibate. Item q̄ simplex cibus
cibus dixerunt s̄o medici infirmis
dant simplicia s̄t sicut multiplex
potus plus ledit sic et cibus s̄t
qui simplici cibo cibat. cuius ppndit
Unde in firmatim s̄t stomachus
universus laborat et p qnd for-
tis in simplicem cibū qm in vacu
Amplius respondet possima illis
aut talis e m finis aut sanus.
Si infirmus obedientia paupertatem
et castitatem bñ p tene ita q
omniā hēant cibā. De abstinenza
aut et ieiunio et alijs ceremonijs
per dispensacionem facilius et omni re
ligione subvenire p̄ platz. Si no
sanus erubescit e m peccatis ne
pace in humā potentia ex dei af-
fīstentia et apertioris valore na-
nā humana a deo debilitata e
Qui possit etiam in abstinenzis
quas tepidi causant manifestū
e hot longis et magnis abstine-
tibz quas sustinent virili in car-
cibue quas subiit alijs patien-

ntur. Quae faciunt et fac-
tum vni & p amplius ser-
uatis collerant milites in
q̄ obsecrū incasē quas eri-
pere. ut inde obsecra-
tur p̄ domino aut honoibus
et armis aut fedis. Delecta-
ti filii sculi tanta sustinent
in armis accendit et in
tempore p̄terna glia et pēm-
bus pētibus preberit em se
et mēc p̄ficiendo lapi-
si mōsibz et luctuāb;
renementis et hastulissimis
q̄ vītē que vīres cōpīs
et vīent quid valeant
vīres latēnt in huāno
q̄ mīlīs exigit nisi a
captiū. Unde ignoscē
bñ bñ ignoscē dissimi-
p̄cōsā et in his q̄ ad
vītē qui velit ex
vītē dei etiā assūcta
et multū de vīribz co-
mp̄p̄tū p̄tū nū dīcēnt
s̄m in deo qui me confortat
et s̄tē thomas 2o vī de
re religione p̄t inquit
et religione ingressū. p
enī vītē cuius qui q̄
q̄ ingressū et sic no e
dīcēnt de ingressū re
s̄m illi qui religiōm
et vītē confidit in sua v
ītē subiit. sed amīlis
vītē s̄tē illud p̄tare
vītē in dīcē mutibz
vītē assūment pēmas
et vītē et no labora

da sanitatem Quas faciunt et fecerunt boni viri Et quod amplius sera fragilis quas tollerant milites in exercitibus et obsecuti macto quas exhibent philosopphi circa indicem obsequia Si igitur pro duncis aut honorebus p'sanitate corporis aut fedis delecta combus filii scilicet tanta sustinent Cur non corpus exercens est in abstinentiis p'petua gloria et p'ems quadendis p'petus prebent e'm se homines mit' in p'suendo lapi dem mit' mortibus et luctibus mit' torneamentis et hastilustori bus Sed vir e' que vices copibus temptare velint quid valcent Multe e'm vices latent in humano corpe quas nullus exigit nisi a cruce temptante Vnde ignoscere inquit dominus bene bene ignoste dissimilam tequiescam et in his q' ad te pertinent vir e' qui velit ex p'ni q' possit Ex dei etiam assistentia p'suendum e' multis de viribus corporis exemplo apli phil iij dicent dicit possum in deo qui me confortat dicit siquid scilicet thomas 2° de intrantibus religionem p' inquit consideral religionis ingressum p' compatiem ad vices eius qui est in religionem ingressum et sic no' e' locus dubitationis de ingressu religionis Quia illi qui religioni ingrediuntur non confidunt in sua virtute se poss' subsistere sed auxilio diuinae virtutis secundum illud ystie v' Oui sperant in domino mutabunt fortitudinem assument p'emas sic aquile curvent et non labora

bunt ambulabunt et non defici ent Ex complectionis valore idem eliatur quia quinque viuendo modo humano natura non se tantum extendat sicut ante diluvium Tamen humana complectio non adeo lapsa e' q' ad magnas abstinentias se possit et tende si assistit humanae velle Trudit hoc factus tho super iij^o di 32 q' 1 ar^o iij^o Olueritur enim anima uel corpora in quibusdam plus et in quibusdam minus inveniatur Et arguit in eo ar^o ante opportunitate q' sit Sit ut corruptio inquit somnus ex p'co p'mora p'petuum procedit ita et aliae penitentes semper in h'ce crebant quanto humana natura longius a p'mo pente recedit per successione g'niacionis Quia quicunque dicit q' homines mit' sint tremores in te et minores virtutes q'q' antiquitas fuerunt tempe ante diluvium Unde etiam ut dauid de hominibus suu tempis loquitur dies amors mo' ut ipsi lex ann' Q' vni est q' homines ante diluvium longius vices mit' virtute diuina hoc faciente ad g'ms huai multiplicacionem h'c ille huic concordat alberthi magini discipulus sagacissima v'ritus de argentina in sima sua li'c vi tractatu 1° capitulo ultimo dicens nec e' inquit vni q' quidam dicunt nam humana secundum tempa plus et plus defice Quia circa originem mundi virtute diuina h'c dicitus q'ficiat facient in vita aperte g'ms huai multiplicacionem et secundum et arcu p' experientia inueniuntur Tamen hoc cessante inueniunt a' multa tempa secunda

Primitum tempus vite humanae
qua adhuc manet qd dicit m
psalmo dies annos meos misericordias
lxx anni ut hec illa cū sancto
thoma ppe m̄a tempa vicerit
et p̄fati q̄ complectio nō ē adeo
lapsa ut aceriosi garrunt Sane
contra hec dicta p̄tara de padua
m̄ sua simia p̄bat q̄ mīda abeo
q̄ antiqua semit et q̄ debilitas
q̄m̄ humānā dependat et iudice
superiori et m̄ficiū ut declarat ad
longum q̄m̄us iste doctor dicit
q̄ feruor ad bonū qui m̄ p̄tare
homines & lapsus sit id nō mīdo si
se excusant m̄ p̄tis vnde elici
pietate se mali religiosi excusant
per debilitatem sic et seculares
plani et elici oīuāe uiuant et
pus ap̄id submergeātū am̄ m̄
penitentia et maculante q̄m̄ dñi
creauat mīdam et eius vita
erat uita illud Sciat autē ē
vita corporis sit deus & uita aīe
de pe. Item si ante et
eam creauit ad suam uimagine
cuī laus et glā p̄ infinitū sedā
amen **Acta mp̄ignat̄**
reformatiōnē

Alii addunt excusationē
m̄ p̄tis allegantes re
ptiam consuetudinem q̄bus re
spondet q̄ consuetudo nulli suf
fragnat ubi nō ē r̄onabilis
causa introducta nam rō et
vitas consuetudine semp̄ ordi
dit di. vii vītate et ca se d
vi ca et ca se Vnde augus
tina ad inquisitiones uiuac̄ orā
talia qui neq̄ sc̄iō sp̄tiārāt auct
oribus q̄tinent nec m̄ q̄lū &

Acta mp̄ignat̄ reformatiōnē
op̄. mī. tū. y. f. v.

ep̄olo statuta m̄ nemūt nec co
suetudine v̄lis cœliē roborata p̄
Sed diuersis locis diuersis modis
m̄ uiabilitate vaiant ita ut viri
aut mīq̄m̄ s̄id m̄ueni possint
Cause quas m̄ eis constituendis
homines seculi p̄obi facultas
tribuit s̄me aliqua dubitatione
resecanda estima Temp̄ sc̄iendū
q̄ consuetudo t̄saudiendi votū re
ligiosi vel alioz que sub p̄cepto
cadunt nūq̄ legem facē p̄t que
p̄tām̄ excusat sed potius q̄ novā
auget nec consuetudo sed cor
ruptionē dicenda ē oīuā talis
consuetudo colī legem diuinam
ē Que p̄cipit uouete et reddi
te dñō dōs m̄ om̄s ut dō m̄
psalmo Consuetudo peruersa ex
dutumentate nō leuitat cīmen
sed auget exiū q̄ i. Es̄ma ē
de somōna non satis p̄pō de
iteratis actibz contra consuetu
dīm̄ sp̄tam̄ humānā aut legem
abrogent querit humberta sup
ap̄logo consuetudinē sui ordinis p̄
dicitorū sit Vt p̄t consuetudi
nēm̄ aliq̄ possit minime de sp̄tis
statutis sciat per consuetudinem
aliq̄ sunt additi Vt q̄ non Si
cīm̄ consuetudo talis p̄cessit statu
tū decognitū ē ei et p̄ om̄s statu
tū nō debet fual Aut sit cī dī
sp̄ensatō et sit non inducit co
suetudo Oīuā sciat dicunt mīra
nullus actiō m̄ ducit consuetudine
nisi cū sit eo aio ut inducit
consuetudo hēc ale ad id p̄t
mostissim dō canonū doctorē

enī m̄ cū ad monastīū
p̄tō an m̄ nouella dīce
rōnta votū nō valēt cō
di. Sicut cōn̄ religionem
s̄tē nō ē dispensatio sed
m̄ vīdo s̄tē m̄tē ali
figūdem et statuta attem
p̄tē vīdo q̄ lex ē id
m̄ficiat hīc concedat
m̄pōlī ubi que it vī
dēm̄ monastīū m̄q̄ q̄m̄
p̄tē m̄tē et alie obſuāc
p̄ficiat Corrēto sc̄iū
m̄tē tēcat ad obſuāc
m̄tē m̄venit nec p̄fessiō
m̄tē q̄ obſuāc tenet nō
m̄tē q̄ p̄tē abſuāc ibi religio
m̄tē illat quid valēt vī
m̄tē dīctionē emendationē
m̄tē q̄ super statu re
m̄tē p̄tē m̄ capitulis gīalā
m̄tē cī de statu mō
m̄tē regim̄ nēt iste m̄ḡ
m̄tē dīquo grauat Si cogit
m̄tē p̄missiō emissiō de re
m̄tē uonda vīmo p̄cē debi
m̄tē dīfōntas monastīū
m̄tē debitat redēcat
m̄tē m̄notētē cand q̄o
m̄tē p̄m̄cōsōd ubi mo
m̄tē dīuagat p̄pūt atīfī
m̄tē m̄ regulā ml q̄tēcat
m̄tē p̄fesse sunt de mīl
m̄tē p̄tē idēn so de
m̄tē quid si aliqui intrām̄t
m̄tē m̄ quo amēdebanū
m̄tē p̄ca cōnētē nō dat
m̄tē tālas m̄aocēs austē
m̄tē sc̄iūt lūm̄q̄ monachō

ex de statu mo. cu ad monastid
 si host et so an. in nouella dictis
 sicut contra votum non valet co-
 suetudo. Sic nec con religionem
 et eas rōe nō e dispensatio sed
 dissipatio. Undo si sine ratio ali-
 q̄ con regulam et statuta attem-
 ptat dicente ysidorio q̄ lex e id
 q̄ rōe constituit hinc concedat
 so de neapoli ubi querit ut
 ingrediens monasterii mq̄ gme
 debant tñnes et alie obseruac
 nō obseruabant. Correcto statu
 monastū teneat ad obseruancias
 qm̄ ibi non invenit nec pfectus
 e pñs sic q̄ obseruac tenet nō
 obstante q̄ p̄c abusum ibi religio
 lapsa e alias quid valent visi
 tationes correctiones emendationes
 et reformationes q̄ super statu re
 ligiosorū sunt in capitulis grialib⁹
 et p̄vitalib⁹ ex de statu mo.
 in singulis regnis nec iste ing
 diens in aliquo grauat. Si cogit
 obseruac pmissiōnē emissam de re
 gula obseruanda vmo p̄ce debi
 labore ut def̄ m̄tas monasterij
 aliqui ad fōma debitam redcat
 notat p̄tā in nocte eand q̄o
 ex de regula e p̄micio. ubi mo
 males dīmagent p̄cipit artificie
 reduci q̄q̄ in regula ml q̄tineat
 de hoc nec pfecte sunt de inclu
 sic. Querit p̄terea idem so. de
 neapoli. Quid si aliqui intramit
 monastid in quo q̄medebentur
 tñnes p̄ca cōrrectio nō dat
 carnes. Et alias maiores austere
 itates scuat. Numq̄ monach⁹

cas scuat tenet sedm p̄maiaz
 instiuaom. Vñs fm lmo sup god
 de regul. Si loquib⁹ deuere posi
 tuo uel de iudicis ecclie Credim⁹
 q̄ ingrediens qui ante p̄ficitur
 diligenter debuit attende q̄ pro
 mittet nec se debuit sine deli
 beracione ad ignota obligare cum
 ex quo pfectiōnē facit in utrop
 iudicis etiam tenebit semper il
 lam obseruac ut p̄o q̄ uū con
 stauit. Et ex q̄ motus crusa.
 Cū dilectus ubi cano h̄siliac⁹
 cogint suare regulam costi
 tutionem ut dicit se bona i
 tenzione intrasse aut mala.
 Si bona dicitur sp̄issat q̄ et dī
 er deregul lig et viv q̄ ij diu
 Sic vñctio docuit cum onna ut
 ex de sac̄ vñc ca vñctio. Si
 mala non e audiend⁹. Porro
 e et alia rato quia p̄sumit
 q̄ qm̄ regulam talē elegit q̄
 plene delibauit de one et acti
 tudine uel lenitate ipsius regu
 le vmo q̄ plus e quia si tñc
 plene nō delibauit p̄ca deli
 berac nō p̄ xviij q̄ uū dicit
 sim Confitein tamen si impo
 tens eet ad ordinem tollerat
 q̄ possit secum dispensari
 de minore religioe ut ex
 de regula. Significati q̄
 hec so. Vñs dicit aptea
 molaus p̄pa d̄ p̄ma ma
 la consuetudo non min⁹
 q̄ p̄mitosa corruptela vi
 tanda est. Quic m̄si acus
 radicatus euellat. In p̄p
 legiōnibus ab m̄pyis assunt⁹

Et inquit punctiones et uiae punctiones celestiae no
quassate plegibus venerabimur
aut velamen male quidam hic
acipiunt qui dicit se non teneat
misi admodum vivendi quod reperit
spem sue punctionis Ita enim plurimi
in gravitate decepti uidentur
Enam in diebus ordinibus ma
iores attendant beatoe 2 2 q
136 quod peccatum mortale religio
se ligat eum votorum pncipaliter
paupertatis castitatis et obedientie
Sed alia a punctionis tribus et
regula aeterna ligant ad mor
tale ut si non atempnante omnia
quoniam religiosus non teneat
et perfectus teneat tamquam ad
perfectum tendere Cui ostendatur
punctionis attemptus Cocepto
enim regule dicitur contrariaatur
punctionem per quam aliquis venit
ad regulae an vitam Secundum ad
mortale obligat omne preceptum
in regula et constitutis
punctionis scriptotena datum que
to eodum mox ligat pceptum ap
lato ore tenet factum Vnde
hinc et precedentem est omnia
contra talia facit et contineat vo
tum transgreedi Quarto de
vtriusque in similitudine vi et
tati uero autem in obediencia omnis
sa etiam contineat similes m
datam plati non dico pceptum
per fieri mortale peccatum
sed cum hoc facit ex aliis co
temptu auctoritatis plati
quod intendit ei non obedire
Enam si pater istud quod

mandat Secundo dicit ibidem San
tuta aliqua se sub pcepto sue her
petueba exprimit sue constet pfectio
quod tamquam pncipalia fundamenta ordi
nem illam in spem religiosis tra
hentia sunt statuta ut inobedientia
obseruentur Et multis transgessio
ponderanda est sciat et impreceptis
dumus omnia si sit con pceptum
et mortale peccatum Si pectus veniale
veniale peccatum est Septimo teneat
etiam religiosa sub pena peccati mor
talis ad omnia alia quam sub pcepto
inris dum uel huic fidei in
dueta auippe Sed queritur quid per
aliquis scilicet videt monasterium
dissolutum monachos splendide
vincit et similia Cogitatque hinc
ordinem bene posse sustinere et in
greditur nunc postea appellenda est
ad aspirata regule obsequanda Vnde
scdm ray lio si ti uix de voto
sicut pono ubi ponit enimdem
casum indistincte dico quod non per
redire ad scutum sed debet rema
nere quia dolus aliorum uel simili
citas uidentis non excusat in
talibus Item ibidem dicit indistincte
dico quod non per redire ad scutum
ex quo fecit in punctionem Sed
vix teneat ibidem manu disting
uo aut erat in spiritu aut
ignara In primo cum non per re
cedere in secundo cum sub distinguo
aut fuit ei explanata aspectu
regule et nesciit quod in spiritu
aut non et nesciit si credebat eos
regulariter omnia Et ad illam affi
tatem se voluit obligare non ad

erhor expressit non
mane sed transibit ad
omnem quem valeat sustinere
non expresse credo quod debe
runt nec per allegacie dolit
expromit quia sic incho: fit
reducere et per magis impu
nit sic quia non eruantur
aut pbat hoc esse de cogi
tatione consula ut quod in con
sideratione metus causa cu di
viditur augusto expte no
tis per omnia dicit hospitio
proposito de regula sicut id quid
ibidem wilhelmglo ad
hunc hospitium religiosi ingess
non fecit punctionem et fecit
et quod si pfectus noluit p
fectio est si in loco illo que
erubuerat religio ut pmissio
de non nec ipse obligauit
est ad religionem suam
nec intravit nichil
de non nisi pase uel ut
hunc abuas ibidem consatu
uit et religionem fuerit ut
et penitus dimittat
et abusus esse coniuge ne
eripide amorem hec ille
nam qui in religione
de omnius non scutum fugi
dimittantur de his et legem
cum non uita Exequitur
ipsa uel auctoritate hanc
de inuis religiosi et sub
ipsa modis pfectus inveni
eripide et constitutum pfectus
patet et quod laudes

maiores et hoc expressit non cogitur in manu sed transibit ad alia ordinem quem valeat sustinere. Si vero non expressit credo quod debet remanere nec per allegare dolitur nec deceptio quia sic melius sit sua condicione. Et per magis impuniti fatigantur sive quia non erat aut ut debuit probatur hoc esse de regulis super consulae et quod in consuetudine est quod metus causa cum dicitur ex decessu augusto excepto venientibus. Id per omnia dicit hostis locum propter regulam sive ad quid teneat ad idem avilhelmo addidit dicens hostis quod religione ingessus si non fecit confessionem et statutum per annum quam si prestare noluerit passare cogenda est si in loco illo que intravit suabat religio. Si autem non suabat ibi religio ut promisit et in hoc casu nec ipse obligauit se expresse ad religionem suam sed simplicitate intravit indulcio cogenda est non tamen pascere vel ut professio abmisso ibidem constitutam faciat et religione fuit ut loci exeat et penitus dimittat in quo nec abusus ex causa nisi in mali defendat amorem hunc dilectionem.

Non mirum nam qui in religione seculaire videntur non seculum fugiunt sed mutant de lege ea legem nota secundum nouam iura. Ex quo libens pars quod placet vel auctoritate hentes coram patre in uitis religiosi et subditis suis modis pacem impoundiugni regule et constitutam sed qui per confessi patet et quod laicos

uine artu patet religiosi qui in loco reformatio professa se non formatis et papa se ad latiorem vitam decime in alio loco eiusdem etiam ordinis addidit et sicut thos in eo dicitur. Et dicit albus ibidem dicentes quod vocis interpretationem obligat scilicet et octava emissum et vocem in interpretationem votum ac adulcas per tempus probationis in monastre servat et ut thos addit tenet tales monachii cum ad tamen voti religiosi principalia pars quoniam ibidem addit thos. sic de interpretatione professus ad alias inquit obscuras omnes transgressio ex dissimilacione platorum inducit qui diem videntes corrigunt indulgence videntes non videntur obligari et papue si sint simplices qui talia distinxerint sufficiunt iustant et albus ibidem dicit dissimilatio legatorum et aliorum platorum iudicet concessio vel indulgenza in hac parte. Veritatem istis non obstantibus nichil isti suffragant religiosis qui pauperitatem voluntaria in veracem suorum temporum bonorum constitutam seu resignacionem non obsecrare dominantur omnia ibi deficiuntur de tribus subalibus ad quod quilibet professus tenet nec se praeparare immicare patet his religiosi qui astempi solent per suos superiores in actibus suorum capitulorum et in correctionibus aliis seu visitacionibus ad alia extra illa tria subalibz quod cum mala sit dissimilatio nichil aut penitus se cuius patet

p dictis autoritatibus pdici religi
os qui per visitatores aut p re
formatores requirent ut regu
lam et constitutiones eciam quo
ad minora scilicet omnia tunc
nec platos dissimilatio nec i
dulgentia adest. Quidam adiutent
dum qdicti docto: es locutus i
tum quo quis s'no fecit confessione
ee. Talis enim et si in facie ecclie
p' annu' stans statu' p'similatur
confessionem. Tamen in favo qstie
m' obligat iudicari qm si so
lemitur: et publice emittit uotum.
Hanc considerationem diligenter pe
pendant frs' minores de non
obsuancia. Et omnes alij religio
si no' obsuantes regulam suu'
ordines et statuta secundu' inten
tione legislativis seu patrib' qui
inchoauit ordinem omnia sicut
in legem qmittit qui non amplec
tit sensim regule et statutorum
Put intendebat legislator hoc
e p'mis p' inchoans ordinem
q'put no' intendebat be semper
q' f'res sui tangent peccatum
h'ent p'talas nec possiones
nec beatus b'nhardus intendebat
q' f'res cistercienses audire
iura canonica uel in quentu' stu
dent transgredire regulam et
statuta ordines m'ptatu' et
hinc alios m'ptatu' a de
uoc' cui in sistunt. Et quia se
simile applaudet suo simili et
dissimile applaudet i'suo dissimili
odio h'ns qui deuocor' in
sistunt. Unde t'les iura stu

dentes melanste faciunt can' mten
tum be b'ni et eius qui inchoauit
ordinem omnia intendebant q' f'res
debet evacare orati meditacioni
q' templatu' et p' tres vias insta
te th'oe p'mptatu' ad illuminati
uam de illuminata ad virtutu' ut
ad instar moys vocarent intelligi
deos in sion Cui laus benedictio et
gloria p' infinita secula. In p'gnat
r'eformatorem p'c'r p'm plu
Texpungnant quidam rebello
reformationis p'mo p'pter p
latos p'ca' 2' quia dicunt re
formationis e' n'vitate. De p'mo
du' platos suos iudicent h'ne sp'c'les
domos quas in h'nt' et letius
v'ne seculibus quesai et frui
lacus cibay' et huoi omnia tam'e
volunt q' subditi coro reformant
Unde ponit et iustos et rebello
V'ne: a talibus platis certe tenent
subditi sui obedire nam subdit
lacet plati s'nt mali t'na subdi
tis non s'nt q' tempnendi 1 q' 1 ca
multi et q' ca se' v'ne q' f'c
dotes et ca oues hoc pat' multi
plata v'ne p'mo quia rem bonaz
subditors et p'sciuam imponunt
s'na b'ni v'ne q' nulli obest sed au
libet prodest. Unde tali recul
atrae' e' se bono morali et
m'rito n'renabilit' p'nu'ce nam
lacet talis platus male v'niit
t'na alios cogit b'ni face v'ne dictu'
augustin felic' et n'renitas q' ad
meliora q'pellit omnis enim p'ru
dens boni pacem ab iracundo
pastore non gratus accep' q' t'

In p'gnat uer' p'c'r p'm plu

bad' n'renitate uel alias m'digna
3' multa p'terci' boni successus p
i' malos talcos portant et t'i
p'p'nos conficiunt Sic multa
mali qui t'na alios ubent b'ni
et unde et talibus obediend'
q' vbi dicit q' t'na iesus lo
et a' ad turbas et disiplos
dicens Super cathedram
siderint scribe et p'c'r di
dicent uobis fidate et
et p'ni uero opera coru' nolite
et d'iat en' et no' fraude il
et en' onera grandia et imp
et n'ponit in humectio
digito aut' suo noluit moue
et put d'iat hugo de r'ij ab
m'ro' Tres s'nt species ne
en' platos aliudam s'nt
v'niit et subiectos bene
v'gnit aliudam s'nt qui
v'niit et subiectos male v
v'niit aliudam qui b'ni co
et subiectos male v'ne pe
est examplo p'cndimt p'p
negundo delinq'uit lacet ei
n'c' n'c' t'na e' ut degr'e
s'na omnis d'no gregis
rem reddant illi i'co qui
v'niit et subiectos bene
v'gnit erantes venient
et in iussu lib'ri omnia aut
er'nt et subiectos male
v'niit et subiectos male
v'niit et subiectos male
v'niit v'ne secu' occidant pla
p'p' qui male v'niit et t'na
v'ne v'niit v'niit acto

fatus nititate vel alias indigna
 est multi p̄terea boni sutorēs s̄
 qui malos calicos portant et tñ
 alijs optimos conficiunt Sic multi
 s̄ placet et c̄pi curati et pdicato
 res mali qui tñ alios ubent bñ
 facie vnde et talibus obediend
 c̄t mandat etiam xp̄nus iahach
 vñi vbi dicit q̄ tñc̄ resub lo
 cutus ē ad turbas et discipulos
 suis dicens Super cathedram
 mors sedem int̄ scribe et p̄ hei dī
 queatq; dicere nobis sciat et
 facite scdm uero opera cor̄ nolite
 facere dicit em̄ et nō faciat il
 ligant em̄ onera grandia et mp
 tabilia et in ponit in humeros
 hom̄ digito aut̄ sio nolunt moue
 ḡtēa put̄ dicit hugo de r̄ij ab
 usoribus Tres sunt species ne
 gligentiorū platorū Quidam sunt
 qui bñ vniuit et subiectos bene
 viue cogunt Quidam sunt qui
 male vniuit et subiectos male vi
 ue volunt Quidam qui bñ vni
 uit et subiectos male viue pe
 nitunt exemplo p̄tendunt sed
 nō interpando Delinqut̄ litterē ei
 bñ vniuit nct̄ tñ ē ut degre
 ge sua sibi qmssō dñō gregis
 rationem reddant Illi uero qui
 male vniuit et subiectos bene
 viue volunt etiam gregem sibi
 qmssim̄ vna sc̄i occidant pla
 ti ergo qui male vniuit et tñ
 subiectos viue volunt vndactu

debitiā dñibus impendunt videl;
 qui pastant cas uerbo et forti te
 pali subsidio lūc̄ non pastant eo
 emplo hoc quidam ex suppos dñā
 fuit cū constat plati ē malū
 nō obstante q̄ dictū q̄t platis
 ē obediend' tamen mali plati tot
 m̄dibus digni sūnt quot ad sib
 dictos suos perditionis exempla
 transmittit vi q̄ uj ea p̄cipue
 porro platis qui respondere labo
 rat subditis ex hoc nō nec et
 alijs indifferentibus q̄ ad bonū vel
 malū p̄nt m̄p̄tū debet malu
 lis vmo pocius benevolus iudi
 cū illiq̄n subditū temerarii iudici
 nefas merent dicente dñō math
 ast e. nolite iudicare ut nō iudi
 carim Super quo auḡ hoc lo
 co nichil aliud p̄cipi existim
 usi ut ea facta q̄ dubia sūnt
 quo aut̄ siant in meliore p̄tem
 meptant De hñs aut̄ q̄ nō p̄nt
 bono aut̄ fieri sicut blasphemie
 et hñoi nobis iudicare p̄mitit
 Defactis aut̄ modis q̄ p̄nt bono
 et malo aut̄ fieri temerarii est
 iudicare marmore ut adempnina
 rot̄ p̄terea platis sine bonis
 sine malis sit ure sio q̄ man
 dat subditū ut bñ agat et suad
 ea uota regule et constitutioni
 q̄ distinxerint p̄fessione labia
 sua Etiam apud subditū est
 uoti debitiā q̄n se ep̄missit obediens
 suare plato suo scdm regulat
 statuta De ro q̄ dicit refor
 macōm ē nouitatem et singu

lætitatem in hoc mⁱp*ij* suā cecita
tem manifestant et ignoranciam
nouitatis cīn non semper in malo s^d
sepe in sacra pagina in bono recapit^{ur}
vnd nullus reformati p^re absq*u*m
ducatur nonne fome Vnde ratio cō
dib*is* m*s*f*u* debent stude et seculares
et religiosi ut in nouitatem in sp*iritu*
Serm^{am} m*q*p*u* apl*u*s ad ro. v*n*
In nouitatem sp*iritu*s et non in uetus
tate l*it*e Vnde assumē q*m* noui
tates sacra docet scriptura p*m*
nouitatem cordū in p*m*tendo de
vita p*st*ica q*m* nouitatem d*n*b*is* q*p*
mittit exech*y* dabo uos cor
nouī Scđo nouitatem oīs q*p* v*b*n*u*
ntē pdicem*is* et cantem*is* q*p* v*b*
p*m*ittit m*r* ultima linguis loque
tur nouis Et in psalmo Canticū
nouī cantate 3° nouitatem que
sationis de qua cor*y* Exponga
te uetus fermentū ut satis noua
confessio Cr̄do nouitatem fame
bone et nomib*is* de qua v*s*a 32.
Vocabitur tibi nomen nouū q*p*
ob d*m* nominauit Cr̄do nouitatem
vite quo hebrei habentes itaq*u*
fiduciam in sanguine eius q*m* i*u*
aut nobis viam nouam Sacra
reformacionis omili q*n*ouitas
cū a sanctis vici pat*is* doctob*is*
m*p*ptat aliq*u*p*u* q*n*ec a sacris a
pp*bat* & scriptis i*u*p*u* nec ab ecclesie
sancte us*is* Certū aut*c* q*re*
fomae mores sedm regulam et
statuta ab ecclesia app*bat* diuine
m*ch*il mali sed maiore v*u*endi
p*st*ionem in p*ta*c*is* d*m*ost*is* no
ergo nouū ē q*p* a ducentis an-

mis ab hys traditū ē et practi
catum patrib*is* quo tota ubiq*u*
in vita et doctrina colit ecclesia por
zo de singulalitate p*ri* mo se pan
dim*is* aut maluolos aut ignoran
tissimos Singulalitas p*ut* impat*is*
viciū de qua tho 2° re q*162* a
beato b*n* quod ē gradus superbie
qui opponit gradui humiliati*m*
quit cīn q*nt* gradus humiliati*m*
ē tene*m* quod q*nt* regula monasti*m*
h*c* cui opponit singulalitas per q*m*
aliquis sanctior erit appare aliq*u*
Videat hic mentis compas q*p*
p*ud* religiosob*is* singulalitas ē et
dic*is* p*m* q*p* no i*u*le tene*m* q*p* co*is*
tenet regula monasti*m* alia in
monast*io* sepe monachor*is* multitu*m*
do non sequit*q* p*f*ess*is* ē regu
lam sed potius vitam m*icat* m*u*
danam per hoc etiam pat*is* qui
impaculo quesantes singulares di
cendi s*o* ad singulalitatem eti*m*
erigit ut quis sanctior velit
app*oc*ie** q*m* existat hoc certe viciū
ypocris*is* importat et superbie aut
in am*is* glie Ne d*m* am*is* religio
so monacho sed etiam in quolib*u*
xpiano Turpe ē ergo ei qui se
supra eti*m* iactat si no plus eti*m*
aliquid agat per quad v*la* et
eti*m* appearat ut dic*is* valeat no
sim sciat eti*m* h*an* no tamen me
lior ce*st* studet sed vide no melius
v*u*le sed vide am*is* ypocris*is* p*u*
vent ex superbia d*m* q*nd* plac*is*
se h*re* quod no h*c* y*1* q*14* Si
quis vero Nemo aut*c* in ecclesia
plus nocet q*p* qui peruers*is* ag*is*
nomen uel ordinem stat*is* gerit

plus sibi blandi*m*
accidit q*d* eti*m* prandentib*is*
q*p* si n*o* eti*m* septem dies i*c*
comodios sibi uidet*is* una
enī uocat plus m*er*ci*is*
societ*is* q*p* aliud Cimi ex hys
plac*is* p*dm* ante ap*is* s*m*
et em*is* op*is* excedunt d*ii*
v*u*ne bissec*is* ip*m* in exordi*m*
Cedit namq*u* quod aud*is*
tendat q*p* accidit obliuisc*is*
cīn d*m* amplect*is* op*is*
singulalitas v*ro* debet
i*u*ne super alias opena super
umbra m*er*ci*is* et am*is* ex*is*
i*u*ne illud faciat y*pt*er iactan*is*
i*u*ne superbi*m* ut se certe p*u*
qui se est viciū superbi*m*
erit tho si aut*c* hoc ut
i*u*ne p*pt*er mac*is* car*is*
i*u*ne humiliat*is* sp*is* ad ure*m*
impante p*pt*er Ex*is*
i*u*ne d*m* bone Volmitas re*m*
i*u*ne reputat nouitatem ut
i*u*ne i*u*nt*is* quia reformacio*m*
i*u*nt*is* v*nt*as aut*c* v*pn*
i*u*ne yp*ian*as fidelium in
i*u*ne p*pt*er v*u*ni q*p* ip*a* s*o*
i*u*ne sidentes v*nt*ate et*is*
i*u*ne i*u*stant*is* vi q*1* dem*is*
i*u*ne qui i*u*ne fine v*bi* an*is*
i*u*ne p*pt*er talis Sanc*is* lame*m*
i*u*ne religiosob*is* et seculares
i*u*ne existentes qui quic*u* m*it*
i*u*ne impedire Et in q*u*
i*u*ne iniquitate add*is* nec*is*
i*u*ne m*de* i*u*sticiam oluer*is*
i*u*ne in peccatis suader*is*
i*u*ne nu*m* corporant*is*

di lexe uj nemo plus sibi blandi-
de amore inno qd ceteris prandentib;
facit qm si tu tenuis septem dies ie-
unaret Comodio: sibi uidet una
ovauncula peculiaris q tota psal-
modia omnis noctis plus metuens
glie decimocattu q alud Cim exhyg
q singulalite sed in amte apud s'm
placores eius opmns exercent dñ
miserum bñficiant ipm in curor
inducit Credit namq quod audt
et q intendat q accidit obliuiscit
intenciom dñm amplecti opmns
ne de singulalite vico debet
notu qui super alias opera super-
rogacionis in iuctu est ametu exer-
cet nisi illud faciat ppter iactan-
iam uel superbia ut se ceteris p-
ferat quia sic est vicii supsticio
ut dicat beat tho si aut hoc ut
inquit idem ppter macilom car-
mb uel ad huiuscom spus ad vir-
tutem tempante ptnet Ex istis
pat q nullius bone voluntatis re-
formationi reputat nouitatem ut
singularitatem quia reformatio
ducat vnitatem vntas aut repn-
tat coniuii xpianas fidelium in
vniuerso pacis xxii q uj ipa so-
xpianam sondentes vnitatem ecclie
in fideles reputant vi q dem
V xxiiij q. i qui in fine ubi an
xpis de qusq talis Sane lame-
tabile e et religiosos et sculps
in ecclia existentes qui que int
reformatio impedit Et inq'
ntem super iniquitate addere nec
intrent indei iusticiam que est
ex causatione in peccatis suade-
te diabolo cui in corporant

Tales sint stuta peccatores pessi-
ma quibus leviathan serpens co-
tuosus sicut uel consuevit corpore
misticum de quo iob ei dñs ad iob
de turbme ait Corpus eius quasi
stuta fililia opactu squamis sepe
pmentibus vna vni guglit et nos
spiraculū medit p eas qz be gg
in mare Sic ad m̄m oportū expo-
mt durū sed tñ tñ labit fragile
solet ēē vas om̄e quod fugile est
Scuta si sint fililia in sustinenda
sagittas pmissione robusta sed p
ausa fragilia Ita quide ferent
mme penetrant sed suo se lapsu
p fragmenta dissiliunt Corpus uel
leviathan i om̄ib m̄qui om̄ia per
obstinacioni duci sint sed p vita
fragiles Scutis fusilibus compari
Cim em uba pdicatōis aut re-
formatōis iacula se penetrare p
mittunt quod faciunt scuto supbie
defensionis opponunt nam cum
talui qusq de reatu sui iniquita-
tis arguitur nō cogitat quomo
culpam corrigat sed quid in adiu-
tio suo defensionis opponat ut
aut iudecatur quomo fragilia sint
scuta corp quibus se contra refo-
matōis iacula defendunt studi-
ose p legende p soluciones hic
in se te contra iacula talui inq
qui suadente leviathan maledunt
et tecum arguita calldissima q
bus reformatōis repugnat et tri-
bilem deimi atq omnipotentem
ad nam concitans Cui sit laus
et honor et glia p infinita sedam
200 reforma ēē differe

Pecce p ditta p nō nulli q
dicunt iam nō ēē reforma
dini qzī statū sed

Arguitur dñe inquit in
reformā qzī se offendit

Te expectandam refomacioni gna-
lem ecclie tales interptacue scri-
dunt vnitatem de quibus dicit
xpiam scindentes vnitatem ecclie
tempaliter et eternaliter pinnunt
xxiiij q. i. ca. non afferant alij
obicitur q. sic refomal ordinem ut
alii statim diuidit et nota per-
sonarw induit alij allegant q. vi-
uant sicut p̄s corp vixerint ad
pm̄i t̄l tales obicitur Cur inquit
pacis a nobis qm̄ ab alijs refo-
macom̄ rigor impunit nūq.
nos simq. cnsdem pfessione aut
status sicut et alijs vñ eis q. sicut
solum velle refomal qn̄ alijs om̄s
refomant. Est m̄i qm̄ velle refo-
mai nisi in valle iosaphat tpe
extremi iudicij. Cinc om̄s quid
resurgemq. ut aut aplus no om̄s
in mutabim. Corp xv. Inter
eū q. mūdus stabit in verbū
xpi multi ei. int. vocati pauca uo
electi. Eratq. semper ecclia me
pabolam evangelicam velud sa-
gma missa in mai ex om̄i gne
malorw et bonorw aggregata q
cū impleta fuit quod in die eit
iudicij ad litus ducit ex ea elige-
tur boni in vasa pate celestis ma-
li vō foras mittent. Scibunt et
tunc angeli pm̄i et separabunt ma-
los de medio iustorw et mittent
eū in caminū ignis arach xij
Tunc māp ibidem xp̄is mittet
angelos suos et colliget regno
eius om̄a standala et eos q. fa-
ciunt iniquitatem et mittet eos
in caminū ignis Tunc fulget
iusta sicut sol in regno patris
corp. Int̄m itaq. in agro ecclie

simil crester. 31: am a et tritici
31: am a peruersio tam spūaliū q
secularū et tū ibidem eradicari
pn̄l xij am a sime eradicatio tritici
bonorw vnoq. q. p̄ supiores fieri
debet expte pastoralis officiis sicut
dicit Jec. 1. Etce constitut te hodie
sipe: getes ut cuelles et destinaes
et disperses et dissipes et edifices
et plantes dñplius status tuus
religiosis spūalis et secularis lap-
se est acclud ager qui olim optima
virtutis semina et hodie virtus et
repibus ac sp̄mis vnoq. multis
ē occupatus Supiores igitur et
dm̄ agri aut semper sment ma-
la creste aut mūdabit agro istū
Sed semper sic grauitate peccabunt
dicente scriptura p̄b xxiiij p̄c
agrum homis pigri transiit et
p̄c om̄cas stulti vni et ecce totū
replevit vrtice opperuerint sup
ficiem eius sp̄me et matla lapid
destructa erat Qd cū mūdissem
posui in corde meo et exemplo di-
di disciplinam usq. quo piger de-
sompno singos Si aut aliquido
refomanda ē ager uel altius
status Cur no modo ne posteriora
fiant dictiora poibus nisi forte
quis desperatus vita licenter q̄
tē p̄mittit Qd neq; q̄ faciend do-
ct̄ exemplū in vntis patr̄ vbi in
uenis quidam desperatus de quoda
agro pleno xij am a se dormitu
mixta agri posuit Sed patr̄ ve-
mens et desperationis emende
papiens unum ait fili vade
vade et cotidie tantū emuda
latitudinis q̄nto corpusculū tūtū
tendit Sicq. ante paucorū me

agnus agro totū mūdabis
et vbiq. p̄ simul et dñe
tū fieri refomatio aut no
tū quia ut potuit sup nō
p̄ simul refomatio ut p̄
Si non et aliubi inchoan
tematio Cur non ibi po
ducit vbi sup̄oibus ibi
les addita māpiend csp
in hoc em cū sit opus et
p̄ facta nō subditur ma-
ritatis sed placis obedient
cōsideribz aut refomatioibz
debet aut placit sū mūdā
et m̄i a deo missi quibus
datur lo qui nos audit
de et qui vos spernit me
qui aut me spernit spe
qui me misit Postremo
in refomati m̄i alijs om̄s
et est in effici idem ac
nos perfici sui in bono
vagi aut in regnum ce
re nisi alijs idem faciat
volgati Solani cū m̄is
et p̄p̄a hoc aut centru
et mūdatur et in p̄p̄ale et
vñs status et magis
qu p̄tis ad perfectio
de debent Ad sed ubi
refomac ē ordine uel
de et confimde tales
regis et tales q̄ nom
de hat p̄cise agendo
de rebus in ecclia qm̄
xij am a nemo vir q̄
et si vñalite duo
et refomac v
in refomati apud secu-
tūfidentiamq. dis-

sum tempus agit totū mīdabis
 p̄tēa aut̄ ubiq̄ p̄t simul i dōme
 uel in ecclā fici reformacio aut̄ no
 nam p̄m̄ quia ut potuit sup̄ n̄q̄
 ubiq̄ ficit simul reformacio ut p̄ḡ
 patebit Si non et alicubi inchoan
 da ē reformacio Cur non ibi po
 nud mapictur ubi sup̄p̄oib⁹ q̄bz
 ē dispensatio credita mapend⁹ esse
 uidetur In hoc em̄ cū sit opus et
 autoritas plator⁹ n̄ subditor⁹ ma
 lib⁹ uoluntatib⁹ sed platis obediend⁹
 ē seu visitatoib⁹ aut̄ reformatoib⁹
 nec a subditis aut̄ plati s̄ iudicā
 di Sunt em̄ a deo missi quibus
 opus dicit luc⁹ 10 qui nos audit
 me audit et qui vos sp̄c̄mt me
 sp̄c̄mt qui aut̄ me sp̄c̄mt sp̄c̄
 mit en̄ qui me misit Postremo
 dic̄ nolo reformai misi alij om̄e
 reforment Et in effetu idem ac
 si dic̄t nolo perfici seu in bono
 virtutū augeri aut̄ in regnū ce
 lorum intrare nisi alij idem faciat
 in illud vulgari Solacium ē missis
 pacis h̄c penar⁹ hot aut̄ excom
 mentie ē ē uidetur et in spirituali et
 seculari v̄tusq̄ statutis et magis
 religiosis qui p̄ctis ad perfectio
 nem tendē debent Ad ista ubi
 dic̄nt q̄ reformacē ē ordine uel
 statu diuide et confimde tales
 et malo religiosi et tales q̄ nom̄
 sanctitatis h̄nt p̄uise agendo
 amplius racente in actia qm̄
 alij de terris nemo vir q̄ in
 monastis s̄p̄i v̄tualiter duo
 timent sequi et reformacē v
 mi q̄ non reformati apud secu
 lares confindant̄ tamq̄ dis

persoas et deformes a reforma
 tis Nos inquit reformati in
 sp̄aco reformato vili pendim⁹
 calumpniā et velud ethni
 reputam⁹ et publicam metu illud
 sapie 2⁹ opp̄mam⁹ pauperiū iustū
 Sit fortitudo m̄ra lex in iusticie.
 Curā remano iustū quo in ualē
 ē nobis et grāuis ē opib⁹ m̄ris
 Et imp̄petat nobis p̄tā legis
 et in famam in nos p̄tā displic̄
 m̄re Gram⁹ q̄ nobis etiam
 ad vidend⁹ qm̄ dissimilis ē aliquo
 vita illius Ita teste opere locut⁹
 hodie religiosi et seculares et
 si nō uerbo Vñ q̄ tales quibus
 intentib⁹ reformatio aut̄ h̄nt et
 suent ea q̄ de n̄citate salutis p̄
 suanda in suo ordine et statu
 Et tunc a nullis debent haberi
 q̄ publicans et ethnias p̄t
 tamē et arti debent ad obscurā
 da ea q̄ s̄ p̄fissi Nec ap̄ide
 tibus quorū iudicū solū ponde
 rand⁹ ē habent̄ ap̄tib⁹ Et
 si imp̄udentes alii de eis u
 dic̄nt non m̄p̄ q̄ teste sp̄c̄
 tica sculpiō m̄finitus q̄
 mis Optimi etiam vñ
 plenimq̄ p̄malis apud
 maluoles indicant̄ si
 m̄stre Scit p̄tēd
 boni vñ q̄ in quol;
 statu et ordine et re
 ligione qualib⁹ nō em̄
 sp̄fecti Ita ut quidam
 sp̄bam alij meliores
 et quidam optimi. No
 ergo sequit̄ isti reforma
 ti sunt meliores ergo
 vos qui a deo stricte

non omnis et si ad salutem nre
suum est malum. Nec obstat ubi
bede super illud alioz vi molute
solliciti et dicentes q manducabim
us. Sic videntur argui hi qui spre
to virtutu uel uestitu lauacra sibi ut
auctorita phis ac quibus vniuit
alium queant uel in dñmna na
ad hanc auctoritatem bona ventu li
bro deperfectione euangelico pau
peratus ha respondet vni dicit
qui em viam gressus spernit male
faot Qui uero cam non spernit
et tamen se amore vice et ne
distructus affligit. menor uoc
comes sic melius facit. Malu
monachi de monastio se excedi
et melioros in stiuendi ut labo
ros impiorum iusti edant co ne
dici uel mo. no magno et
super specula Et o be frater fi
lios et discipulos suos ad hanc
singulatatem invitauit. In forma
de p[ro]p[ter]a hem post cyphas ic
uniae volunt benedicti se a
dno. Et qui nolunt non sunt
distructi distictiora em reu
ma pfectisib[us] se consulada
Et certe videntur e ne in
taliibus contra refomatio[n]e
miseri uirantibus latcat
incorde uia inuidie l
petenti ipocrisie uel
superbie quo uult videi
benius uel melior qui
no e vmo et displicet
sibi affectus pati ne g[ra]tia
hoc no ex gracia p[ro]cede
et caritate sed ex via q

1 Cor 13. Caritas non est ambia
osa non querit que sua sunt no
rritatice no cogitat malu no gau
det super iniquitate conquendet
aut uitati. Unde si religiosi in
monasteriis no reformatis et alijs
statibus non sement ea q de sa
lutiis nre te sunt suanda no me
si a cunctis estimant nisi spi
ritu si noi religiosi satisfacent
et alijs alijs status nobis lau
dai debent in illud psalmum
nomen tuu[er] Ha et laus tua pos
tremo ipi religiosi in ecclesia et
alijs it sunt velud sal poti q
bus homo exemplo mores alioz
condendi forent. sed si sal in fa
tuatu fuit dicit xpus ait q
ad nichil valet uult nisi ut
mittatur foras et conculces ab
spiritibus Imputant ergo sibi na
sic uideant sicut et sunt ampi
in obiectione p[ro]dicari aliud obicit
videlicet q per refomacionem quo
rendam et non querendam que
tui uel statui ordo diuiditur
Et duo uidentur iudical ordines
potius arguere debent q apud
refomatos vnius resistatur
ordo et apud defomatos multa
manet ordo sed semper inq
horror in iustitiae. Unde con
stat ex p[ro]p[ter]a methate q quilib[et]
ordo et religio quilib[et] ac
multitudo b[ea]ti dispoita nre
erigit ut tendat ad finem
aliq[ue] finem testu sui ordinis
Et ut inter se leges certas

et dispoita talis multitudo
est b[ea]ti vniuit alias em no
redo nec vmo sed diuisio
sunt ut dicat beatus diuinitas
et in my exemplis de ex
ordine diuinitatis aut
spirituali religiosis et quo
spiritu se h[ab]et debent adi
p[ro]p[ter] regula et statutis
corpo tangi in speculo reli
quia p[ro]p[ter] consideatione q[ua]nta
imp[er]iale p[ro]p[ter] tundat dicit
p[ro]p[ter] q[ua]ndam ordinem uel statu
in fama uel amencia est
spiritus et vnde est vnde
in quilib[et] mdei exercitatu
in sequendo sibi fundatois
varius. Et uictoria; cont
et obtine. Sic em de ordi
religione p[ro]p[ter]itue ecclesie
ut q[ua]nta vnammit
salomonis Cetera aut
addat se angeli illib[et] sed
tobit co[m] magis aut au
reodenau[m] multitudo vi
enueit in dno et ita
se dicit experientia ca
rissima q[ua]ndam apud sancti
et etiam seculares di
fornitos. Se quidam de
moni et impetrare reso
dientes q vniuit sciat
sunt nam dicit p[ro]p[ter] i
me vix vniuit sciat et
sunt et seculares es de statu
sunt se uici volunt. H[ab]it
de p[ro]mis sibi ordinis
et p[ro]missis aut de mode
incessibus. Si de p[ro]mis
vob[is]. ex p[ro]p[ter]

sequent suppōta talis multitudi
 mō sit em̄ bñ vñnt alias em̄ nō
 At ibi ordo nec vmo sed diuisio
 et confisio ut dicit beata diomslus
 de dñi no. in iij Exemplū de ex
 eritu bñ ordmato Qualis aut
 fimb sit anglbz religiōs et qao
 eius suppōta se h̄c debeant ad
 mām docet in regula et statutis
 corp et ergo teagi in speculo reli
 giosibz lio pmo conditacē q̄rta
 in exemplis pōro cū refomatio ad
 hanc vñtatem pñcū tñdat dñe
 q̄ refomacē est ordmē uel statū
 diuide in sāma uel amēcia est
 nam refomacē ē vñcē est vñcē
 et ordmācē quēlibz m̄dei exēciat
 et dñtem sequendo sūi fundatōis
 et in statutoris Et victoria; cont
 demnes obtineat Sic em̄ de ordi
 natissima religione p̄mitue ecclie
 dicit act⁹ iij erant vnam m̄tei
 importici salomonis Ceter⁹ aut
 nemo audebat se gr̄ge illis sed
 magnificabat eos magis aut au
 gebatnr credētū multitudi vi
 rōz ac mulieribz in dñō et ita
 hodie fit ut docet experientia cū
 apud religiosos qm̄ apud sancti
 moniales et etiam seculares di
 cos bñ refomatos Se quida de
 fende m̄tint̄ et impedire refo
 matōm dicentes q̄ vñnt sicut
 patris corp nam dicit p̄ce i
 ordme m̄d̄ vñcē cūnt sicut et
 nos similit̄ et seculares destati
 antecessor se tuci volunt Vñd
 aut locut̄ de p̄mis sūi ordmibz
 aut statu patribz aut de mode
 mō transgressibz Si de p̄mis

qd̄ non credo quia alias loq̄tes
 uidei perfidi eisdem datū mercant
 responsim a xpo rape nam uidei
 xpo pmo refomatoi resistentes
 dixerint h̄c vñi pate m̄ abra
 ham est Si fili abrahē qd̄ opa
 abrac facite glo facies appbate
 non verbis Et sanctus thomas in
 post sup̄i ead dicit Siḡm hoc
 pamt xp̄is debite filiacām̄ q̄ ali
 quis assimileat ei cuius ē filius dicit
 em̄ filij carnales ut p̄lm̄ sed
 carnem assilant̄ patribz Ita et
 filij sp̄nales pentes vñtai sed m̄
 illud ephe q̄ vñtatoe dei q̄to
 te sicut fili bñm vnde scribitur
 antiquitas a sanctis patribz simp
 ta a modēm̄ ē obsevanda d̄ xij
 xidicale xxv q̄ i m̄ cont̄ De
 fomati aut tam religiosi qm̄ se
 cula: es opera pat̄s suos p̄mituas
 no faciū ergo non s̄t filij cordis
 gluari p̄nt deslus patribz illoquit̄
 tamq̄ illegittimobz scuti uidei luc
 ij dixit peccatibz ne cept̄
 dñe pecm̄ habens abraam sed
 facite dignos fruct̄ p̄mē q̄ ia
 scuris ad radicem arboris porti
 ē Oid ergo arbor no facies si
 tu bonū exadet et in igne mitte
 Si p̄terea refomacionis in m̄ci
 itato cū uideb replicauerint di
 cendo nos ex fomatoe no simili
 nati xñi pecm̄ hem̄ dñi du
 diant tales xpi quod sequit̄ re
 sponsim Si deus vñ cēt p̄e di
 ligetis me utiq̄ Ego em̄ ex deo
 p̄cessi et vñcē neq̄ em̄ a me ipso
 vñcē sed ille me misit auare lo
 quelam meam no cognoscatis q̄
 no potestis audire s̄monē m̄en
 vos ex p̄ce dyabolo esis et

et desideria pris veri multis facit
Ille homicida erat et iniuriae
non fecerat nam autem altissimis nos et
etiam reformatiōnē practicantes
qm̄ ueraciter p̄dicta xp̄i uba lo-
cum h̄cāne mūnīcē anglibet
status rebellibus reformatiōnē pō-
ro si tales ap̄ auctoritate allegant
p̄es modēm temp̄is qui essentia
lia transgressi sunt et p̄cepta su-
ordīnis hoc p̄m̄ responsūn̄ h̄cānt
q̄ m̄dū de quorū vias aperte
nan constat m̄dū cordū agm̄tū
q̄mittend̄ ē nō teme' a vnius dif-
fimend̄ quo ad plura regule et
agm̄tōnē et q̄stūtōnē nō obse-
uauerint Pie em̄ credi p̄t multos
am̄ habuisse ea seruandi si h̄y
cū quibus degenerant plati ea dīo
suanda mandauisset Et multitu-
do fratre⁹ sime qua plures ceremo-
nie suari nequent talia practi-
cassent nulli q̄ dubium q̄i semper
aliquis in quibusdam monastīs
seruauerint cā subālia modis eis
possibilibus Et alias duras or-
dīnis ceremoni⁹ que admodū ho-
die in utroq; sexu in multis re-
pititur locis plūmū defonati⁹
Ap̄ p̄nti om̄is in non reformati⁹
exentes monasti⁹ iudicare trans-
gressores sic regule uel suu sta-
tus superbia non caret aut ei ē
premnd̄ hac temptatio agibat
ille olym typus religiosorū p̄fecti⁹
sime h̄elyas Qui q̄o n̄p̄ i⁹ dīo
querenti q̄ in solitudine ageret
et dico respondit dolendo sup̄e-
defonati⁹ p̄pti istitici zelo
inquit relatus sim ap̄ dīo deo
excitat⁹ quia dereliquerit pat-

ti tuū fili⁹ iſd̄ altuā tua desatur
erunt apphetas tuos occideret gla-
dio et reliquias sum ego solus i⁹ dīo
dīo decimū quā michi in iſd̄ vi⁹
milia vñorū quorū gemina nō sit
curvata baal vbi glo et ē rabani
Tanc⁹ apphetas inquit difficile fuit
agnoscere in hoc mūndo famulos re-
mansisse deo Sed qui hūdū or-
tula dei nouat elatus etiam aperi-
ta nestebat Vnde certū ē q̄ hūdū
tatis radio se illūiat qui aliorū
bona subtilitas pensat elua cū ca-
q̄ ip̄e fecit facta foris et ab alijs
conspicat cum qui de singulātate
m̄tus cūm̄p̄ere miti⁹ sup̄bie tu
morem p̄mt h̄mc ē q̄ uoce dei
ad helvam solum se estimantem
diat⁹ Reliqui tñ vi⁹ milia vñorū
ut dīm̄ non solum se remansisse
se nostet elatus glām̄ q̄i ē q̄
singulātate surgebat declinare
Sic etiam cand̄ auctoritatem apto
s. 1° allegat contra quosd̄ in
hēc uerba nūnq̄ repulit deus
p̄lm̄ suū absit nam et ego isti
ta sim ex semme abrae detribu-
bem̄ am̄ non repulit deus ple-
bem̄ suam q̄m̄ p̄sist an nestis
in helya q̄ dicit scriptura et seq;
reliqui michi vi⁹ milia vñorū
qui iſo Sic ergo et in hoc tempe-
relisque scdm̄ clāsōnē ḡc̄ dei
salutē fiēnt porro si pro se alle-
gauerint p̄es sic regule uel
suu statutis et statutoris transḡs-
sor̄is et in obedientes in lucis
suis sup̄ioib⁹ Responsūn̄ accipi-
ant tales p̄tis q̄ multiplicare
m̄gvementia nō ē solūce agu-

Et uno m̄ dato mouē
non scām̄ Error q̄ p̄nūlūs
ap̄p̄ in fine mōrūs est
in p̄nūlū talū fili⁹ p̄p̄c̄bus
et cū h̄c̄ illū tñ i⁹ p̄ca-
uacim̄ et nō sime et nos
et eos p̄c̄ma Et cū psal-
m̄ p̄c̄bus m̄ib⁹ in m̄ste
rem̄uacim̄ secim̄ et si
et am̄derim̄ vñam acerbā
et fili⁹ obſcip̄uēt Nemā-
reformāt̄ potius vatimā
de quib⁹ lēc̄ vñam p̄c̄ q̄me
vñam acerbā et dentes
obſcip̄uēt Sed vñsquisi-
t̄to sua morietur elua
lēa qui concedit vñam acc-
ip̄eſt̄ dentes eius su-
go et ē bea gḡ dicens
vñam acerbā m̄l̄ p̄c̄tām̄
q̄i acerbā est fructus vi-
tēm̄uēt̄ faciāl̄ desiderat̄
et ante temp̄is om̄edē f̄s
vñam acerbā et
dentes eius obſcip̄uēt̄
vñam vñc̄ m̄udi delicioſ
et int̄āt̄ sensib⁹ eius li-
t̄uēt̄ sp̄uilib⁹ mandu-
c̄t̄t̄ quā vnde ext̄i
est p̄nde in m̄tim̄is
h̄t̄t̄t̄ & dīm̄ p̄t̄ aut̄ p̄s-
uēt̄ usc̄e od̄ nō valot̄
q̄i dentes exp̄eti consue-
t̄uēt̄ quā m̄tus sapiant̄ nō
et m̄dū quā tales ml̄
ut auḡ q̄i se maligno con-
t̄ib⁹ et fili⁹ sc̄uli qui pen-
it̄ p̄ fili⁹ lucib⁹ in ḡlactē
vñs reformāt̄ subiacēt̄
et ut sententia diuina

menta. Et uno mō dato iniquē
enta plura fecerūt. Error q̄ puerus
m̄ principio m̄ fine marmis erit
lugeant potius talū filiū p̄ patibus
dicentes q̄i heret illud tērē q̄ p̄cē
mei peccauerint et nō sīnt et nos
iniquitate coro p̄ tamq. Et cū psal.
peccatum cū pacib⁹ m̄is m̄ iuste
egim⁹ et iniquitatem fecim⁹ Et si
p̄cē coro q̄ moderint vnam acerbā
et dentes filiorū obstupecent. Veniat
iam m̄ refōrmatō, potius vata mā
p̄ahere de quibus heret iudicēb,
illūs non dicent ultra p̄cē q̄ me
derint vnam acerbam et dentes
filiorū obstupecent. Sed om̄is quisq;
iniquitate sua morietur elua
om̄is homo qui concedit vna acc
bam obstupecent dentes eius. Su
per quo glo. et ē beati ḡḡ dicens
Quid ē vna acerbā m̄si peccatum
vna quippe acerbā est fructus vi
te delectacionibus faciāl desideat
q̄i fructus ante tempus amēde fes
titat. Qui ergo vnam acerbam co
medit dentes eius obstupecent
quia qui p̄ntis vite m̄udi delicijs
pascitur. In tantū sensus eius li
gentur. Ut iam sp̄uilibus mandu
care idem neq;ent quia vnde extōi
bus delectati s̄t m̄de m̄ int̄mis
obstupecent. Et dum p̄cē ad pas
citur panem iusticie edē nō valer
Quia ligati dentes ex p̄tī consue
tuome iustū quod m̄tus sapiant nō
p̄nt edē nec m̄d̄ quia tales m̄l
plus libet augē q̄i se maligno con
serve seculo et fili⁹ sc̄uli qui peu
dentiores s̄t fili⁹ lucas m̄ gracie
sua h̄i m̄si refōrmatō subiaceant
se necē ē ut sententia diuinā

et dei vnḡa ferrea luant qui sit
benedictus in scula agnē

Dōpnat uqua dispensatō

Deuendū ē multos religio
sos et seculares dicos ad m̄fe
ros descendē ex iniqua aut subrep
tria dispensacōe. De qua q̄mīs dic
tim sit aliq; m̄ consideracōe vndeā
terā tractatq. Et m̄ consideracōe 2a; a
ea q̄i tractab; m̄hlos app̄t tanta
dispensacōe p̄ciā deareui matia; am
pliā p̄serim cū nō nulli etiā pla
tiā religiosi q̄m̄ seculares se etiā
sunt a refōrmatō app̄tis dispensatōs
super regula uel statuta facta et
ex illa orbitacōe et symoma instat
tota ecclia nam nō ē ap̄ regula as
similē q̄ ex dispensacōe ē speciāl
concessum di. vi. cōmonensem 1
q̄ v. Et si illa x. q̄ i ordinações
App̄solucōe ergo ne homines decelanc
qui sīnt m̄mī late constāt. Videlic̄
q̄ sit dispensacōe et quocuplex et
quomo si posse bene uel male.
Dispensacōe ut hōs ex canōib; dicit
Est rigore m̄p̄ p̄ cū ad que spectat
m̄ficorū canōice facta relaxacōe
Et sub thomas p̄ma p̄de q̄. 96
ar̄ dicit q̄ rectores multitudine l
legibus humani p̄nt dispensare
Dispensacōe m̄q̄ app̄t m̄ptat q̄men
stiracionē aliquā q̄m̄ ad singula vñ
de et gubernator familiē dispensato
diat inq̄ntū om̄iuq; de familia r̄i
ponde et mensura distribuit et
op̄acōes et natūra vita. Sic igit̄
m̄ quaciq; multitudine. Ecco dī
aliq; dispensare qui ordnat
qualiter aliquod que p̄ceptū sit
singulis adimplend. Contingit aut̄
qm̄ q̄ aliquod p̄ceptū quod

d̄c̄pnat uqua dispensatō

Accomodum multitudini non est in
quemque huic persona vel in hoc
cau illa per hoc impeditur aliquid
vel etiam inducatur aliquid malum
periculosum autem est si hoc iudicio
cuilibet amittetur nisi forte apte
evidens et subiecti periculum. Et id ille
qui habet regem multitudinem habet platem
dispensandi in lege humana et sue
auctoritatem in matrimonio pacis impedit
m s vel casibus in quibus lex defi-
nit licentiam tribuat ut preceptum
legis non fuerit. Si autem absque re
proposito sola voluntate tribuat licentiam
non est fidelis dispensacione aut
est imprudens infidelis quidem si
non habet intentionem ad bonum que
imprudens aut si recte dispensan-
di ignoret propter quod dicit luke xij.
Quis putat eum fidelis dispensator
et prudens qui constituit dominus super
familiam suam quando ergo cum
aliquo dispensatur ut legem que
non seruit non debet fieri in p-
nudicatu bonum sed ea intentione
ut ad bonum que est preficitur. Et in
re q. 88 art. 10 dicit quod dis-
pensatio voti intelligenda est ad
modum dispensationis quod sit in
obseruancia aliquo legi. Ille autem
qui vovit quodammodo sibi legem
statuit obligans se ad aliquid quod
est secundum se ut in pluribus bonis pe-
titu attingere quod in aliquo cau sit ut
simplicitate malorum vel inutile vel
maioris boni impeditum quod est
contra idem cuius quod cadit sub
uoto hoc necesse est quod detinetur in li-
cenciam voti non esse suaudum. Et si
quidem absolute detinetur non su-
audum esse aliquod votum dicitur

dispensatio voti. Si autem per hoc
quod seruandus erat aliquod aliud impo-
natur dicitur omittatio uoti. Unde
minus et omittitur votum quoniam in uoto
dispensacione utrumque in in plate et
dece consistit. Et ar. 10 dicit
Platus in ecclesia gerit vicem dei
Et id ministracione vel dispensacione voti
requirit plati auctoritas qui in per-
sona dei detinet quid sit deo acceptum
et coram nam et ergo apte
uos donauit in persona Christi. Sig-
nante dicit aperte vos illa que
dispensatio petita a plato debet
fieri ad honorem Christi. Hec thomas
Ex predictis scimus multa primo
cum regulis et constitutionibus secundum
quas religiosi vovent obedire plato
vel regule vel statuto sunt
plene legibus confessione firma-
tis non potest in eis dispensare plati
cum non subdito non secundum aliquos
canones id est regulas illa in
diffinitione de canonicis facta relaxa-
cio. Quo sequitur quoniam per obseruacionem
aliquo statuti subditus ipse
pediretur in aliquo meliore vel
etiam inducetur ad aliquid malum
cum eo potest dispensacione platus
Quo sequitur quoniam aliquis est
simplicitate malorum vel in utile vel ma-
ioris boni impeditum in ipso vowe-
te. Tunc cum vovente aut est dispense-
ratur aut sibi omittitur. Quo sequitur
quod omnis dispensatio petita a pla-
to debet fieri ad honorem Christi
vel ecclesie utilitatem vel bonum
que. Quo sequitur quod dispensatio non
consistit in sola voluntate dispensan-
tas sed oportet ut causas permis-
sas

huius Alius est autem impo-
natur fidelis et patens. Secundum
dispensaciones quod hodie in
tempore omnibus et alijs sepi-
us summi fiduci indent et diffi-
cilius in omnibus non teneant
modicis locis et temporibus
aut omittant reges regi-
bus omittant armis in re-
bus prophetarum et in luceis
vocis et aulatis penitentia-
fici in fuga a choro et
duomi officiis in usu tonsuram
non prohibitis. In negligencia
vino potissimum in appa-
rante et silu que in regula
est negligenter et scularium
cum non sint dispensaciones
quoniam in quibus nec plati
cum suis subditis potest dis-
pensare subditus dispensator
cum dicitur multas igitur
vobis ista vulgaris dif-
finitione est cum licentia ad
intendit inconsideratione octa-
vus ubi tangitur quod v-
tate qui persuaderet mentem
non deformatam ita secundum
est quod in sufficiat subdito
secundum plati. Nam Iohannes
de necessitate q. 2 dispensatio est
cum quis relaxatio vni-
uersitate pensari vel sit
est regis uiris per et
patent candice facili re-
cipere diffinitione habetur p-
ropterea et ea se est gratia
et definitib; colligitur q-
dicitur requiri primo per nos
ut dispensacione ibi p-

vnam hēat Alias ē aut mprudens aut in fidelis et peccat. Sō sequit q dispensaciones q hodie in multis religiōbus et alijs sepi laibus passim fieri iudicent et dissimilaciones in omnia non teneat silencij interdictis locis et tempib⁹ in fractione omnia ieiunij regulis in ppter omnesq; ieiunij in religiosis ubi prohibetur et in lincis vestimentis et cultris penitie selectis usi frequeti in fuga a choro cantus diuum offici in usi tonsuræ et hib⁹ prohibitis. In negligēcia studi literarū vno potissime in appa re peccame et silui que in regula et statutis religiosorū et secularium prohibita non sunt dispensaciones sed dissipaciones in quib⁹ nec plaus sine causis supdictis p dispensacē nec subditus dispensator debet recipere apud multas igit uitatem obtinet ista vulgatis diffimao dispensacē ē tū licencia ad inferni mītiae in consideracione actua pme p̄tis ubi tangit qd utrum petet qui persuadet mītiae religionem defomatam itē s̄ mouet qd an sufficiat subdito dispensacio plati. Vm̄ ho de ncapoli q dō p̄t⁹ 2 dispensacio ē p̄nida iuriis quis relaxatio utilitate seu nēte pensata vel sic dispensacio ē rigoris iuriis p̄t⁹ ad qd spectat candice facti relaxatio utq; diffimatio hēat p̄ qd v rigo: et ca se ē ḡma. Et quibus diffimioib⁹ colligit q dispensatore requiri pmo p̄tis cuius qui auct dispensacē ibi p

ēt ad qd spectat. Sō ē mo nens ad dispensacionē. Vnde dicit p̄nida nam p̄nida delibātē in dispensacionē p̄cedēt ut ex de trans p̄l. et si Et nō dñs in no extra de remia. Si nō subiecta causa q̄ntūq; dispensaret papa nō consilere dico qm̄ in raudet q ager cont̄ capi m̄ alioq; potius dissipatio qm̄ dispensatio di cenda ē. Sō q̄ hys tū quo dis pensatio nētitatem patiatur vñ dicit in diffimio nēte pensata. Sō q̄ id super quo dispensatur nō sit q̄trāt nūi. Vnde dicit in diffimio iuriis quis relaxatio et non dicit destruatio. Qd q̄ s̄t̄m̄ iuriis fiat. Vnde dicit candice facta. Sō q̄ utilitas q̄is in dispensando patiatur. Vnde dicit utilitate pensata. Quicquid hys causardit qdīcōm̄ deficit deficit diffimio et per q̄s diffimio heret. Sō hys elicit uidet idem doctor tū biles p̄pōes coni multos religiosos nō hentes omnia in ḡni. Vnde p̄ quād dicit vulgater dispensacē ē tū licencia ad inferni mītiae. Qd affirmant autentico h̄t̄ bñnam libo zo ad eugenm̄ de consideracionē dicit aliud inquit q̄ hibes dispensacē nō sed dissipacē nō sim tam crudis ut ignorē positos vos dispensatores sed in edificacōm̄ nō in destruētō. Deniq; querit nētē dispensatores ut fidelis quis in veniat ut ubi nētitas urget excusabilis dispensacē ut ubi utilitas p̄uocat.

dispensatio laudabilis et utilitas
dico eis non ap̄pa nam cu ml ho-
re non plane fidelis dispensatio
sed crudelis dissipatio et hec ille
Sed que queso n̄t̄tas uel eis u-
tilitas sequit ex superradicis dispen-
sacōm. Sequit plane dīni-
mūto rex temporalium. Inglie lo-
quac̄as sollicitudo temporalia lis-
et r̄ra plurim in obediencia et
castitatis p̄nūlū ac patr̄ p̄mituo
et frustrat̄ sc̄a m̄tēcio hec luce
luce s̄t clariora hinc idem bñ
de p̄cepto disp̄. dicit ubi ex i-
tenāe de dispensacōe plato in
religione tractat. Cum inquit
p̄ficiētibus p̄cepta p̄uacitibz
in anima s̄nt. Ita sene hec
n̄t̄tas dicem ut ex eis m̄me p̄
iudicetur n̄t̄tas r̄onabilibz ap̄ di-
spensacōm. Et non om̄bi in
tingdi credita et dispensatio mis-
hys dīni carat qui cu aplis di-
cē p̄nt. Sic nos existimet homi-
ut m̄stros xpi et dispensato-
res m̄stros dei. Nonuit autē
fidelis seruus et prudens q̄ con-
stituit dñs sup̄ familiā s̄ia ibi
tm̄ usurpae dispensacōm. Unde
bonam possit h̄re responsacōm
ap̄ter hoc querit m̄te: dispensa-
tores ut fidelis quis inveniat.
Et eadem fortasse fidelitas a
subditibz exiguit: in obtempa-
do q̄ a p̄positis in dispensando
Et quia quidam placi m̄mib
p̄sumue se posse dñari re-
gule. Oudi quid id in cod.
libro dicit. Neq; em abbas
s̄p̄ regulam cui se sent

et ip̄e spontanea se submisit p̄
fessione. Et ion supra frato sanc-
transgressores non sup̄ patr̄ tradic-
tiones constituit qui abbas eligit
mandatorū cultor et viaor ultor
Vñ quia aliquis deuotus subdit
dubitaret vob̄ tenet cont̄ re-
gulam obedire plato uel in hys
q̄ simt extra regulam subdit p̄
mode si professō sedm illam regula
abbas meus michi aliud force et
pone temptauit. Que natūl q̄so
in hac re michi n̄t̄tas minuet
obsequendi. Solum quippe id ame
posse exigi arbitror quod p̄missi
O; ergo cu qui p̄est frena laxat
voluntate super subditos. O; p̄
firam ex regula sibi st̄re mensu-
ram et sic imp̄cia sua moderat
Nil me platus p̄hibeat coraq;
p̄missi nec plus exigit qm̄ p̄
missi. Vota mea nec augeat s̄n
m̄ca. Voluntate nec minuat s̄ne
certa n̄t̄tas quippe no
h̄e legem et ob hoc exigit disp̄
sacōm Alioqñ absq; n̄t̄tate voti
remissio non dispensacio sed p̄uacit
io et restitutio et cont̄ volun-
tatem mutant et non p̄uentus h̄e
bñ. Unde scriptū et q̄ no debet
fici dispensacio mis̄ urgente ma-
gna angustia di lv cu p̄ristas
dicit etiam h̄ymberga in cap̄o
regule beati auḡ si platus dis-
penset s̄ne cu n̄t̄tates vel u-
tilitatis cu aliquo feci arta v̄li
rei aliusq; et in certū qm̄ s̄t
h̄e am̄ resignandi si sunt reg-
situs v̄terq; adhuc p̄ccat p̄
latius in abusū p̄tatis sibi adeo

et in dificacōm et subditus
fratelas Cm̄ tenet aliq; s̄i
uob̄ cu ut p̄ote libero vel
ad h̄m̄. Oquo aliue p̄ficet
p̄bamam in fiduciā qm̄ dī
et dobut hec ille aliud q̄
libo et h̄m̄ sine n̄t̄tate n̄
et auerat ḡmo p̄casus cu
s̄i cu. Certe statutus p̄nūlo
et ualde Concordat dicit
et o an in nouella s̄p̄ ca
monast̄cu cu de statu mo
dicat cont̄ votū no vali-
dudo sit nec cont̄ religiōm
s̄m̄ sine vot̄ no ē dispen-
sacōm. Quia sedm
et q̄ vot̄ constat id id
ar p̄ub de p̄ et di Dehar
n̄ matia finiat Job denca
in dubia P̄m̄ dubitat an
q̄p̄ h̄m̄ dimodia vestes
liberos sibi in utilibz qb;
et nec ut p̄ iudicū p̄
q̄p̄ Nidi id s̄t̄ p̄te et
m̄thil refat rem h̄e
et aut estimacioni eius ut
fatu et quē admad quis u-
p̄bar hoc per multas leges
et q̄m̄ res q̄ possi
perenne noīt̄ signat. Cum
q̄p̄ religiosos de quo quer-
ita sint uel uestes uel di-
uilibz aut quicq; alie
q̄p̄ libos in cibis sicut galli
et Constat cu h̄m̄ sint
m̄ta mis̄ ad thesaurū con-
tra h̄m̄. Sint s̄ne causa
v̄terq; mala fide id est

tradite in edificiorum et subditus
per auaiae Cui tenet aliqui si
rationabili tam ut pote libet et
aliquid huius. De quo aliud pfect
tam pecuniam in fidatio qm dñe
ad lucis debuit hec ille Quid i gr
de habentib; vestes pecunias libe
lassema et huius sine necessitate et
utilitate quicquid ymo potius ac
derimento eius. Cetero status pncipio
sue ille ualde Concordat dicit
host et Jo an m nouella sfp ca
cu ad monasticum ex de statu mo
dientes. Sicut cont' votu no val
consuetudo sic nec cont' religiom
Et eod' mo sine rdc no te dispen
satio sed dissipatio. Quia stam
yisd' lax et q' rdc constat id id
ebi ut pns de p et di De hac
caam matia fomat Ios de nea
poli ta dubia Pmo dubitat an
religiosus huius cmodia vestes
superfluas libros sibi inutiles qbz
nec vti nec vti pte iudicai pos
sit hrc appd. Vnde id hoi pte et
q' u' nichil restet rem hrc
uel pnt aut estimacioni eius ut
de usfructu et que admitt' quis v
tatur pbat hoc per multas leges
uiles. Et q' omnis res q' poss
detur pecunie noie signat. Cum
ego apud religiosos de quo q'ci
sine causa sunt uel uestes uel cu
nodia uel libri aut quelq' alie
res quibus in cibis sicut galli
na eius Constat cu huius sint
ei in utilia nisi ad thesaurum con
gregand' q' huius sint sine causa
ad ipm. Quae aut sine causa se
apud aliquo mala fide id q'

q'ci sunt apud cum u' hentes
duicias opianor' vici et vesti
tu hys contenta et debeamus. Cetero
ppsum et qd' querit vni et soli
s'm logicos no pte dic no ce ppn
q' religiosis ita sibi vendicat qm
tua rem ut non sit libera pta
te plati disponendi et dispensandi
de illa re et maxime si ea quatu
possessioni manabit qmuis falsa
et motili dispensacionem in inten' et
confidens vindicatur bona fide possi
de. Si tamen constam p'c disposita
heat q' si auferatur sibi q' possidet
a p'c possessa relinquat tu min
mire seu difficultate estimans s
miriam fci aut sciat q'lat est
malib' in qua'q' specie rebus
qua' usum hre non pte in hoc tam
consilio fideliter ut uniusquisq' co
stiam p'pam sue r'is legitime per
seuerat hec de iohanne de neapoli
Vnde scribit q' nulla abbas p'c tu
monacho dispensac' sup appo hendo
et super' castitate no suando ne
etiam ip' papa ex de statu mo
cu ad monasticum am' ad difficul
tatem eiusd' q'ois videlicq' sit
appd in religione. et quis sit appeta
rius censendus clariss respondet
dns magnis alberto in ep'la qm
misit p'pente rheutome sui ordi
no qm p'pentalis erat. Ne in
q' appetalis m' s' p'fessionem pau
petatis m' subripe volo ut
nulla s' aliqui heat dispensator
m'imo aut quaruntq' res q'
ad eius consilium sine eius utilita
tem sine alio' mo quolibz' que
tant' nisi constat p'c vbi sit il

La pecunia vel res alia et quae
dispensetur Nam si quis fecerit fra-
teret Et plato in se huius res di-
spensaret aut dispensandas suo
consilio seu arbitrio refueret Sim-
iliter pectorum reputarem Et tamquam nec
professio violatorem regulareti q
dempnare huc ille Virga dubi-
tare 20 An platus non dispenses
monachis vel fratribus nam virtutem
et vestimenta sed permittens plibus
exhibere se ipsum peccet mortaliter
Vñ Jo de neapoli p 2 q 11
Cum abbas peccet mortaliter permittendo
monachos somptu uel rebelles
sibi existere Sic peccat mortaliter
non prouidendo eis de eo tu p 1
prestat causa subditis et octone
habendi p 2 q 11 In miseria enim p
peccata que in curru et mabz
in uoluntate subditi quibus secundum
ceptam regule de eo non prouide
detur in arte mabz huc ille p
terea dubitatur An valeat ex
cusatio qm allegant plati qm in
monasteriis non sunt tenei Ima-
tio regule Vñ Jo de neapoli
p 2 q 11 pmo mybando ex
clusores platorum et subditorum 20
dat consilium salubre Tercio au-
sat per exemplum Boasiant enim
se plati duplicit Vno mo qm no
sit possibile Cont' quod est illud
acto 2 dictum de punitua cetera
erant enim illis omnia bona Et q
nullus erat egens inter eos se
beatus augustinus cepit viue sed
regulam sub sanctis apostolis con-
stitutam Et ante eum multi et

post ut late patet xij q 1 per totum
Porro si non est possibile ergo impos-
sibile Et ad impossibile nullus obli-
gatur ergo non est religiosi cu[m] reli-
giosus non possit h[ab]ere appuratio[n]e Alio mo-
dum plati se excusando monachu[m]
vel fratribus et solite regularibus no[n] re-
digunt in que sed faciunt omnia sibi
apparatu[m] peculiaria et id no[n] habet
platus unde prouideat de omni ad
quod respondet idem Iohannes Religio-
nes dicitissime et pugnissime quas
nec fistis ex haeretico p[ro]t[est]ante no[n]
valent prouide ut Christus uictus et
vestimenta diuina religiosis p[ro]ficiat
De ordinibus autem mendicantibus q[uod]
quidam beati augustinus regulam sunt
professi sic loquitur augustinus am-
plius rem quoq[ue] qm appa m[od]i pro
arrauitatis Tanto amplius nos pro-
ficere nouitatis aut in omnibus quibus
venerare transitoria necessitatibus supponit
q[uod] p[ro]manet uita q[uod] g[ra]uia p[ro]p[ri]etas no[n]
appa g[ra]uibus antepontit Subditi p[ro]
uide se excusent dicentes nobis no[n]
prouidentur de eo[rum] aliis coni[unct]is o[ste]nos
nob[is] appa face Respondet horum dap-
natio iusta est fatentur enim se sibi
face appa et causa fruula qm p[ro]
tendunt potius enim erat mo[r]tali fa-
me et frigore exemplo apostoli q[uod]
in fame et siti et frigore uita
erexit qm tu p[ro]t[est]o mortaliter vita
cont' rationalem consuetudinem dicit
Sicut uicarius est prouide mar-
q[uod] in prouide viue Inter has in
quit de neapoli duas assertiones
equaliter probabiles restat consi-
lum cu[m] quo p[ro]ceptu tenet[ur] regu-
lace ut omnis subditi excusant

Et hoc appo ponentes ad
fatu[m] omni et singula in
enigma in quaet[ur] specie
et causa cui obuenient Et
de omni p[ro]udeat ne singulis
platorum mambus respondeat
in aquodam ingeo vici
professissime et maiusculis exquisissimo
modo Si ego sciam modum
et reperiendi aliqui p[ro]nacini
et mordine in ueni ego mi-
sciam ad stab[um] solum utinam
et q[uod] milites religiosi que
etiam dispensacionis uol-
ent effectus suis amplificat
et in canu[m] q[uod] ab regim[us] celo
et celestis in seculis eis
modo optine utinam consi-
dero poterit ingredi et nati-
vit obham[us] tam religio-
sa cum exemplis fuit
recte et magnificenter
et ad uiri ignave sa-
de p[ro]p[ri]etate qm in ambo sit s[ed]
et dispensacionis relamis
multa in religione scula-
tur et mildane deu[er] of-
ficiu[m] laus et gloria in se
seculis dimicet Impugnat
primitu[m] et nobilitate
et hoc p[ro]t[est]o aliq[ue] in qui qui
reformate se excusant
hunc uicem "co[m] si refu-
si aliq[ue] obiuit status nobis
de p[ro]mo audiant tales
p[ro]t[est]o detestabile est paup[er]e
et dignitatem in religione
multa fuisse non q[uod] q[uod] ca-
pitalibus responderet q[uod]
non responsabile aut q[uod]

15. 10. 15. 15. 15.

manus suas appo ponentes ad
 pedes platoe omnia et singula in
 pno et in magno in quaerit specie
 ex quaerit causa eis obuenient. Et
 quibus de tñ pudeant ne sanguis
 sanguis platoe manus requirat.
 Undum em aquodam mgei vñ sp
 uris p̄tissimo et mcausis exptissimo
 dicente mchri. Si ego statim mod
 habendi et recipiendi aliqui p̄natim
 que ego mordime in vñ ego m
 qm venissim ad statim istam utm
 tam vñ q̄ milices religiose que
 se vel uelame dispensacionis uol
 carnalis affectus suas amplificat
 constas in tantu q̄ eis regnū celi
 dauiditur et huius in seculis eos
 deglucando optine. Utinam consi
 derarent liba p̄diti mgei et nati
 p̄pendent ab homine tam religio
 se cuius vita tam exemplaris fuit
 ut mirarent tēti. Et magisperi
 dend consulo tēti viri ignis Sa
 te igitur pat. qm̄ in am̄ sit s
 obiectio de dispensacionis uelame
 per quod multa in religiose scula
 riter conuic et mundane deū of
 fidentes cui laus et glia in se
 uel scula dmen. In p̄gnat
 resor. p̄te virtū et nobilitate.

Cost hos se aliq̄ mihi qui
 ap̄to defectus virtus nō si reflo
 marent et aliq̄ obitū status nobi
 litatum de p̄mo audiant tales
 quod scribit. Detestabile ē paupē
 in seculo deligatū ēē in religiose
 et ibi mella fastre xvi q̄ u glia
 Vnde talibus respondet q̄
 monasterud refomabile aut q̄

deordine possessionatoris aut non
 Si p̄mū aut tñ ē possessionatū
 seu reddituum a deo q̄ virtus nō
 singulis possunt distribui omnib;
 in que redactis Aut em̄ uel q̄
 den tanad hñt sibi ad usum cō
 cess q̄ si māle ponent omnes
 possent virtutē hñt nō aut neu
 bōs q̄ nec a singulorū bonis nō
 a monastiq̄ bonis cīn posset hñt
 q̄ quietatem r̄p sufficiā hñt
 possent virtus stantib; tot p̄c
 doma in monastio. Si p̄mū aut
 nullus se excusat p̄t qui nol
 let ex quietate vñce si aliq̄ resig
 narent Quia tñ nulla causa
 ē dispensanda in cali in hñndo
 appari quo ad usum incertum
 Si sedm̄ tñ quietip̄ impediat po
 sitionem r̄p templū ad cōstatem
 nan p̄nt tales excusat ex predicti
 racē. Si hñt tñ minime do
 bent min̄ sem̄ medijs oportens
 et tot manere quod cōnt sisten
 tabiles p̄ bona q̄ p̄ cōstatē manē
 cui suffic̄ p̄nt hys concordat
 dictisib; hugo de filiis libro
 sed de daistro aīc dicens ē de
 ordinacē clausor matialis con
 sideranda nobis quatuor cōstare
 om̄i sint qui teneant ordine aut
 qui teneant ubi manent et un
 de vniāt ut plures sint et
 bon ap̄pōtū ut cohabitandi suppe
 tant edificia et virtutē hñt
 nō. Sit tamen in mō distre
 tio in p̄pōtū deuotio medius
 medicitas in rebus possidit seu
 galitas tenenda ē distretos i
 mō fratre ut tot simul coharet
 qui ordinate vñce possint ne

allegri. p̄te virtus seffici. Dntus
 Aliq̄ nobilitate

uel excusante paucitate regulae
vniuersitate p^m multitudine cohuncia
nitate corp^m illata queant Qui em
multos congregant nre & ut cor
victu milia queant Sed dnn
quem p^m plura crescit extro^m ora
het ille s^o canon cl^m si di vnu
tales dicit Tales ad monast^m e
ligantur d^m qui digne possunt
sacramenta diuina tractare Me
luis est em d^m sacerdoti pau
cas h^re m^msterios qui possint di
gne opus d^m ecce qm multos
miles qui omis graue ordina
tis induant & glo ibi p^m mul
ta mra p^mbat q^m multitudo fa
ut alios magis viles & amibz
minimi & onus ml ht honesti
porto si refomand^m e manast^m
de ordine no^m possessionator^m et
mendicant qui salis p^m p^m
super p^mitacione aut mendicatio
aut super vtroq^m simdat^m Tunc
si alij consentant refomatio^m Ta
les qui refomatio^m resistunt in
millo vident^m racionabilit^m a^m
iu peccato posse ex a^msi^m quia
nra virtus per mendicitatem
p^mnt acquire^m cotidie Desicut
aut t^mpliciter tam mendicantes
qm^m possessionati ut p^mini ap^m
motu*ni* ill refomatio^m resis
tent^m p^mno ap^mte de d^mina
p^missione d^mitencia^m No^m ap^mte
pauperes qm^m uocant carca^m
No^m ap^mte bon^m co^m negligenter
Quibus tam^m amibz religiosi
plus cau^m tenent ad p^mfectio
nem longe amplius qm^m scilla
res tende Cont^m p^mni vitas q^m
falle non p^m d^mat p^mnis reli

gosis Il^m 6 Nolite solliciti^m esse
didentes quid manducabim^m aut q^m
bibem^m Sac em pr^m or^m qua hys
omibus mdigatis Et certe ergo p^m
m^m regni dei et iustiam eius
ea s^m que voulstis et het omnia
quibus v^m mdigatis adiarentur
vobis h^re p^mnt fiduciam de ha
bendis nra^m ta het ex p^mte dant^m
Si em nobilis quilibz famile
sue p^mndet qm^m magis nobilissi
ma et largissimus d^mus Vnde
super illud luc^m vni Nolite so
liciti^m ce d^mat glo Indecor est
hom^m creare de abo uel ueste q^m
militat regno nomit re^m q^madmo
dum familiam suam pastet a
lat et uestiat Vtus alius &
ex p^mte dati Dicit em glo super
illud ast vi nomine aia plus
e qm^m esta Qui maiora dedit
r^mvitam et corpus immora da
bit a^m victu et uestes Aliud e
ex p^mte recipient^m Vnde super
illud psalm^m Benedic d^m in
omni tempe d^mat glo pastebat
tempnentem se et no^m pastet
timentem se Desicut p^mreca
tempalii queculi Lo^m ppter pa
peritatis qm^m voulc^m tarencia
Quam quidam religiosi adeo cu
ra carm^m intenti ce volunt
m^m cibis et potibus mit in ves
titi et in medicinalibus uel re
bus alijs q^m necessarijs no^m acti
q^m eis p^mten^m misstrant lato
ra qm^m voluntaria paupertas q^m
voulc^m exigit sed h^re vo
lunt Quo con^m d^m No^m vni Ci
ram tam^m ne fecitis mdesideriq^m

confundit aut licet omni p^m
cauenda s^m illud th^m vi
d^mntia et quibus regam^m hy^m
s^mma magis tame^m e au^m
s^m p^mnt illud Cor^m vni q^m
seruit de altui vni^m vni^m or
un^m non apparet non dicit et
d^marime aut e cauenda si
ut religiosi Vnde mihi vi
se mulier d^m se voluit d^m
se domo et omne quod in eb
spendit het designat absolu^m
ut per laicos sit modicu^m p^m
s^m sed per religiosos marime
definit desinat tio obiectos
bonis tis negligenciam o^ma
religiosi ad ea que ad tota
patent sint card^m Ad ea ad
egia uel appata sunt assi
cher & singulat^m pessima
ut bi^m Singulat^m ad omnia
item ad tota p^mge hec
p^mnt & bonis tis negligenciam
ut multa facit vni a vpi
ut deviate Vnde ceip^m sm
si p^m e ad quei uoluta
m^m negotiantur et no^m que
m^mponentes hoc mandat
ut ap^mte phl 2 no^m q^m sua
singul considerantes sed que
h^re dothe sc^m recalcitrat
q^m p^mnt d^m in registro ne
m^m neglecta uolutate ei
ut p^mnt & ambro qui
ut sapit nescit sua spectac
ut sed ad quid quod hanc
ut res affectu intendit que
ut q^m sibi utile e sed q^m si
ut d^m d^m cor^m disti
ut q^m vita omibus studijs
ut vppi m^mse d^mincula

Superfluitas autem licet omni christi anno sit cauenda sicut illud thomus vi hentes alimta et quibus tegam hiis genti simus magis tamquam e caue da dies secundum illud coram domini qui altari veniunt de altari vinit. Unde videtur non superbiat non dicat et similia a marmore autem e cauenda superfluitas religiosis. Unde nunc viri sine mulieribus dicitur se volunt dominum consecrare a domino et omne quod in ecclesia abstinebunt hoc designat abstinentiam capillorum que per laicos sit modicu[m] plus per clericu[m] sed per religiosos marmore omnipotens desiderante circa obituaries aperte boni coris negligenciam. Quia multi religiosi ad ea que ad contumaciam spectant simili tardi. Ad ea vero q[ui] similitudo vel apparet simili assidui. Et hoc est singularitas pessima de qua beatus. Singularis ad omnia sua est strenuus ad coram pinge: hoc singularitas et boni coris negligencia et mala multa facit ut a christi vestigio deviare. Unde Christus simitatores fieri christi est ad quae utilitatem omnia negotiantur et non que se non querentes hoc mandat obuiat apostolus philippi 2. non quod sua sunt singulari considerantes sed que aliora hoc docthe scripti recitat. Quia ergo dicit in registro. Ne mo in te neglecta utilitate coram suo lucro proprieatate et ambroxi pericope sapit nestor sua spectaculo quodammodo sed ad quid quod honestum est cetero affectu intendit quem non quod sibi utile est sed quod omnibus. Unde dicit dominus coram distiplina coram vita omnibus studiis delectat usque misericordia dicitur.

captas. Hoc regne utilitatis cauitati remittat quia taliter non querit quod sua simili taliter. Et augustinus in regula sua exponit non querit quod sua simili taliter quia coram officiis non apparet quibus anteponit. Et hoc quanto amplius rem quam quod apparet vera arcanitis tanto amplius vos profici non vultis hoc contrainstrinxeris ne que omnia ad quem pediuimus utilitatem. Sed tullius de officiis dare scriptum aplice non solum nobis nata simus. Et propter in hoc debemus nam scilicet producere quae utilitates in medietate pferre. Venerabilis etiam preceptum philosophorum quia dicit plinius primo ethicus. Bonum quanto communius tanto diuinum. Et seneca non perquisitum videtur qui se inquietus qui omnia ad suas utilitates querit. Atque unius salis optime si tu vis tibi videtur hec patera est quod omnis pene religiones desiderat. Singularis inquit psalmus ferus depastus est eam quoniam singularitatem si ad necessarii reformacionis depositum diligenter diligit ad bonum que credunt iniquitatem diuinum non desiderant omni bono. Vidi et ceptus sum aut docto: in die: Quoniamque quod reformabant monastria virorum aut mulierum misericordia tempib[us] semper in antea se intemperalibus mensibus habuisse non ergo trepidenter timore ubi non est timor qui dicunt monastria que suis tam late instruant mensam quod lubrici vacant moribus incedunt persertit cum scribat nichil sic sensu acumen opatur nec egreditur fugat sicut cibus benedictus.

de nobilitate

de q̄ se d. v ca nichil dicant mo
nastia opulenta abundancia m vi
mb et opulis nomine distrahit a
deuocōe et q̄ templacōe cu repletu
vener de scali summet m libidi
ne. Aut scribitur vñl c lindic
m tentu di xxv luemiam
et m luemiosa nāme natu
de paucis m̄nis q̄ q̄tēta est
Et plato aut philosophus pane
merito debet ē contentus q̄
cūsa ut sp̄culū valeat. Si te
tiles ad aluendum intellectu h̄
practitant quāc ergo tu religi
osē p̄spāne m gluuiam ventu
tanto amas q̄ extinguis ignem
caitias qui ē fimbrie religios
et ex caitias simulā carnis am
abis et potibus p̄terea vbi obi
cuit nobilitatis uel status per
sonae dignitati non debē per
thoacōm refomacōm noua
cūde. Conſuetudo eccliazo vbi
tantū nobiles p̄bendant nō app
batur quia xp̄ius nō multos no
biles sedm carnem elegit sed
ignobiles et paup̄es quia non
ē personae acceptio apud deum
extra de p̄ben. ca. venerabilis
Vnde pat̄i q̄ erant qui tantū
nobilitatem ḡnis ponderant h̄
apencia quosdam hodie demen
tauunt canonicos irregulaes et
monachos et v̄cāndet̄ cui ē
legē missas et vesti honeste suo
status et nobilitati dederat ē
putent. O q̄m longe p̄ista a no
bilissimo dauid et suis p̄ncipi

bus. Alii 2 p̄ 6 cu om̄i iste
ducebant archam testamenti dñm
m ubilo et m dangōe buone.
Vbi dauid rex paciebat m orga
nis armigariis Et saltabat coris
viribus ante dominū despiciens
q̄ nichol Ita exorsus ē. Vnus dea
qua ludam ante dñm qui elegit
me potius q̄m p̄rem tuū ludam
et vñl s̄am plus q̄m factus sit
et eo similiis m oculis meis et
ancillis d̄equibus locuta ē glōfis
appebo Sciant itaq̄ duci et mo
nachū s̄es et mendaci sūma s̄ibi
ē glōiam regi seculorū suare de
uote et refomacē Nichil q̄ s̄ibi co
ferre ingratuerū status su emmē
tuū et nobilitate su ḡnis vmo
potius illa eos avertant ad deo
uend' aarice q̄m astringant
simplices et rustica quid em
ē nobilitas audi boecii q̄d de co
sol' dicentem Videt̄ namq̄ nobi
litas quedam de meitis ē ve
mens laus pentū nichil ergo ē
nobilitas ḡnis q̄m laus p̄venies
p̄veniens ex mitis pentū Ita
laus non tua o superbe sed pen
tim extiseta ē Non te faciat glo
sam Vnde subdit Si p̄dicatio
clāitatem facit Illi p̄ clari nec
ē qui putant quāc splendidū
te si tua nō h̄es aliena clāitu
do non effiat het nobilitas
plus habentem hano astringit
q̄m ea tacentes s̄o ubi p̄us dt
boecius Si aliquid ē m nobili
tate bani id ē arbitror solum
ut imposta necessitudo nobilis
videt̄ ne a maiori stante

Id don ē beata fco
don q̄pā nichil inquit iude
dolante appetendū nisi p̄no
quidam uictate astingunt
dolentia p̄bitate degenerat
q̄s q̄o 10 p̄p̄tis. Sicut m
a possum laudes antiqui ḡnis
q̄r̄t̄ iu per clara de p̄tribus
ad dicta confinat metu illud
nō vñt̄ p̄m̄ docuit vena
m̄. Id idem ē aris sup m̄
et de clara ille sublima illi ē
q̄am dignitatem s̄am p̄u
denegetur fuisse vñq̄ et
q̄m specialis faciat p̄terea ge
t̄abilitas m̄vico filio vñm̄
q̄m ab aliis p̄m̄ tangēs
non longe defonat amplius
q̄m vñlem eteadit s̄o bo
m̄. In signa dicit q̄m falsi
m̄. Sub ipsib⁹ nō ē laudib⁹
m̄. Id nō detinet ē nobili
q̄m ab uti m̄p̄iat ipa ad
statim et m̄corrigibilem
m̄m̄fū ē illud hodie m
opere. Et m̄ 10 dialogo
q̄ḡ. Unus duas refert
m̄ nobiles rivoſas verbo
m̄ m̄obedientes suo p̄cepto
m̄ benedicto minas et co
m̄. Ab aliis accepit anima et m̄
m̄ debet post m̄obedientes
m̄. De post mortem carpe
m̄. Tardus interfuisse p̄t ca
m̄ tam certus āndebat a
m̄. Nō vñt̄ rotidie quo usq̄
m̄ oblationē p̄ eis us
m̄. Imp̄ nō verecundabat
m̄. Ille olim s̄am̄ om̄.

nobilitas

de grecis. Ad idem et beata Iero^a
m quadam epistola inquit nubes
in nobilitate appetendit nisi quoniam
nobilitas quadam necessitate astringunt
ne ab antiqua probitate degeneret.
Et cassio^b libro 1° epistola. Sicut in
digna positatis nubes antiqui greci
abnegant. Ita per clara de patribus
egregia dicta confirmat metu illud
pro maiorum pietate docuit vena
virtutum. Ad idem et tristis super in
dicentes ille clara ille sublima. Illi e
tunc regiam dignitatem suam pu
tet. si denegetur fure viceps et
abeat non separari fratres pterea ge
neris nobilitas in vicino filio vicini
turpis oppere quoniam in ignobilium lu
tim quippe alibi pannus tangens
et nobilem longe defomat amplius
quoniam inuestem villem cecidit. sed bo
cous ubi supra dicit. Qui false
predicatur suis ipsis nunc et laudibus
enubescat. Quod non detius est nobili
tate si quis ab uti magistrat ipsa ad
potentem statum et in corrigibilem
potest manifesti et illud hodie in
libro experientie. Et in 20 dialogo
libro beatus gregorius duas refert
memores nobiles rivoosas. Verbo
fissimas inobedientes suis preceptis
et beato benedicto ministras et co
acitib ab eadem acceptissima et in
pauis diebus post inobedientes
decessisse ac post mortem ea a pe
nis grauibus interfuisse putat ca
rumdem eam exitus andebat a
missali cotidie cotidie quo usq;
be benedictus oblationem per eis usq;
sic fieri. Amp; non verecundabat
nobilissima uile olim samuel omni

religiosorum in re tuis per papuus
deo cum suis choris prophetarum sei
nre humilietur per amia. Quoniamque simus
est sacerdos et propheta et rex et
pianus populi dicit enim liber pianus
p. 2. Ecce est vir dei samuel sed
in civitate hac vir nobilis omnes
quod loquitur absque ambiguitate venit
Et magis in hisce stolas dicit nota
quod samuel pianus in situus quietus
religiosorum uigiter psallentur. Et
dicebatur quentus cor amicus qui
conuenit. Et dicebant prophetae qui
dei uigiter laudare. Cui choro etiam
saul rex iam a deo electus lau
dendo inter eos non erubuit non
igitur erubescant nobiles deo no
to religiosis vel susceptum sacra
ordinem a scripti tam nobili ioseph
xpo semper etiam usque ad ob
sequium si opus est finieris. Et deus
qui eos elegit placare studeant
reformatio actibus. Cuidant quod pau
lum romanorum nobilem primam cor
pino dicentem. Unde vocatio
vici fratribus quod non multi sapientes
studi carinem non multi potentes
non multi nobiles sed que multa se
mudi elegit deus ut confundat
formam. Et ignobilia mudi elegit
deus et contemptibilia et ea quod non
sunt et ea quod sunt deservat ut
non gloriatur omnis cor in aspectu
eius. Unde nobilitas mors plus
ornat quam genitorum di uolenti nos
Non itaque nobilitas grecis sed o
tius gratia facit deo et de pene
ca reuabilis. Cui honor et gloria
amen.

alleluia reges dominum in missis

Lasset nuc loqui contr̄ illos q̄
 refugiat reformatō dicer
 tes q̄ reformatō dñm̄ mut̄ personā
 nūm̄ diūm̄ cultus et multitudine
 missar̄ celebrandar̄. Et eos qui di
 cim̄ ad reformatōnē s̄q̄ pacis
 turbator̄ ad p̄m̄ respondi p̄t
 q̄ modē: no temp̄ auget̄ mis̄
 religiosos sed minuit̄ nūs de
 notor̄ iuxta illud multiplicasti
 gentes sed non magnificasti leti
 cam ut pat̄ de omnib̄ qui re
 formatō abhorrent. Unde stri
 butur q̄ deficiētes in religione p̄
 pessimi et p̄ficiētes optimi di
 velū ea quācūq̄ ad quod p̄cip̄
 dent q̄ si illud ēt̄ vīn̄ q̄ temp̄
 quo m̄choabū reformatō. Tame
 p̄t ubiq̄ fec̄ vidēma in monas
 terijs reformati postmod̄ mātar̄
 ē sup̄poitor̄ mis̄ qm̄ antea. Sa
 ne quentus reformati vclūd̄ sa
 gene sim̄ ad augend̄ suū ordīnē
 Porro q̄to q̄ religiosi deformati
 p̄ multi qm̄ mali p̄ melius en
 det̄ h̄c paucos et bonos bñ
 reformatos. Quidam̄ dehat̄ p̄
 volunt̄ scriptinā multiplicasti ge
 tem non magnificasti leticiam vſa
 q̄. In multiplicatioē em̄ iustor̄
 letabitur vulgus cum imp̄s sim̄
 sem̄ p̄cipiatū q̄em̄ p̄lītē
 dicit̄ Salōn̄ p̄b̄ 29 modicām̄
 tales p̄em̄ sic religiosi et
 m̄rem̄ sanctam̄ eccl̄iam̄ plerū
 q̄ consolant̄. Unde p̄b̄ 10 filius
 sapiens letificat pec̄m̄ filius v̄d
 stultus ē dolor māt̄ q̄ genuit̄
 eū facta utaq̄ reformatō apte co
 solando religiom̄ p̄nt̄ sc̄it̄ ad
 nōm̄ dic̄ p̄lm̄. Benedict̄ dñs

qui non ē passus ut deficit sic
 tessdr familiē et vacaretur nāmen
 eius in ifil̄ et hec̄ qui consolat̄
 aūm̄ tuā et mitiat̄ senectutē
 de m̄ren̄ em̄ tua natus ē qui te
 diligit et multo tibi ē melior q̄
 si septem h̄rēs filios peruerſo vī
 vīt̄ v̄lo. Cui alludit illud se
 lue sterili et conquinata que
 nesciuit th̄s in delicto habet fruc
 tum in respectione aut̄p̄ sc̄ia. Un
 q̄ etiam dīce obiect̄ respondet̄
 sapiens. Et̄ is Ne iocādeis
 in filijs imp̄is si multiplicent̄ ut
 delecteis super ipsos si nō est
 timor dei cū illis Non credas
 vīce illorū et ne respēris in
 labores illorū Melior ē vīus
 timens deū qm̄ multi filij im
 p̄i. Et̄ vīle est moi sine filijs
 qm̄ relinq̄re filios imp̄os ab
 uno sensato inhabitat̄ pat̄i
 et atribus imp̄is desecat̄ anil
 ta talia vīdit̄ oculus et farno
 ra horū audiuit̄ auris mea
 Et̄ quid si quibusdam fortassis
 religiosis qui de multitudine
 missar̄ glāiant̄ quas legint̄
 dicēt̄ ut adue tent̄ istud p̄d̄
 xxi hospit̄ imp̄os ab hominib̄
 les que offerint̄ ex sc̄elē. Et̄ in
 p̄terea deūm̄ olim similia de
 formati ex probrasse sacerdoti
 bus p̄ sanctid̄ p̄saliam dicēt̄
 eiusdem p̄mo. Audite celi et
 auribus peripe terra fm̄ dñs
 locutus ē filios om̄tū et ex
 alaū ip̄i aud̄ p̄p̄reverſit̄ me
 et in seū eūc̄ michi multū
 dīm̄ victimar̄ orāp̄ dīct̄

plenib̄ sim̄ līm̄ venire
 respectum mēt̄ quē quesuit̄
 et mambus v̄t̄s ut ambula
 et sacrificiū frusta incensim̄
 om̄tū est michi incomēmas
 et cū sabbata et festinat̄es
 etiam iniqui p̄t̄ cēt̄s v̄t̄
 dīm̄ v̄t̄ et solemnitas
 admet̄ aūa mea facta sit̄
 et molestia laborum̄ s̄fūt̄ens
 ut in deformatiū succōdonib̄
 ne doctor lōt̄ h̄c̄ nō dubi
 vīt̄ ē cēpte op̄is op̄as
 et op̄as cīm̄t̄ alicet̄ p̄t̄ co
 p̄p̄e operati s̄i m̄q̄nīt̄ fīa
 et p̄p̄sma etiū tamē oopt̄
 et religiosos magis s̄an̄ca
 p̄do augēt̄ in cīs damp
 de hoc tangēt̄ postea fo
 rme redarguet̄ em̄ilis q̄
 p̄t̄ per talia deraho. Cu re
 to religionem p̄d̄ religiosos
 vīros et deformatiū eius
 vīt̄em p̄nūto. Et̄ si dīct̄
 religiosos aliqui dese mala
 vīsent̄ vīcent̄ opera que
 in vīis in manifestū ponūt̄
 p̄p̄des aut̄ sc̄ularē clam
 īam̄ s̄i p̄p̄leam̄ vīt̄e
 ne doctor m̄p̄z malitia
 s̄i p̄p̄p̄em̄ qui sub sua dīct̄
 vīt̄ quoddam̄ h̄m̄t̄ habim̄
 filios et ubi m̄sse celeb̄t̄
 s̄i om̄tū a quodam̄ reformato
 vīst̄ ut monast̄is istud re
 t̄m̄t̄ am̄t̄ illū sed
 nūt̄ dīc p̄ncip̄e vīlūt̄
 et religiosos s̄ic̄ addūct̄
 vīcent̄

dñs plenis simi L un venire
 ante conspectum meū quis quesivit
 me de mambus vñis ut ambula-
 retis in adijs meis ne offeratis
 ultra sacrificia frustra incensim
 ab hominatio est mechii incomenias
 vñas et sabbata et festinates
 non feram Inqui se ceteris vñ
 calendas vñas et solempnites
 vñas odunt atā mea facta sit
 mechii molesta laboravi sustinens
 Sane het indeformatis sacerdotibz
 ait ille doctor locū hēc nō dubi-
 to Quidē ē expte opis operatis
 in coro officijs cīmīq; aliter sit eo
 pte operis operati sīc mīqñat fac-
 unt in persona ecclie tamē opte
 malorum religiosorū magis sānta
 tangendo autetur in eis damp-
 natio de hoc tangetur postea fo-
 tassis me redarguet emilus q
 religiosi per talia detrahō Cu re-
 spondeo religionem sed religiosos
 calumpniorū et defomitatem eius
 detestabilem pñmico Cu si rūcor
 uel religiosorū aliqui dese mala
 dia horrestant vident opera que
 passim innis in manifestū ponunt
 ita ut lapides aut sculare clami-
 cent etiam si ipse sileam noui e
 go aut ille doctor mper malitia
 ma qđit pñcipem qui sub sua dicta
 monastis quoddam hñt habun-
 dans scribus et ubi missa celebit
 pñmico Cīmīq; a quodam refomato-
 re petisset ut monastū istud re-
 formare canaret annuit ille sed
 subtilit dñc pñceps voluntati-
 os et refomatores fecerū adducit
 Et per mvoluntarios videntes

votum multitidme ml pñfima
 bonos adducit et paucos crux
 alibz refomare etiam coepedit ut
 multitidem missarū nūc hēc po-
 testis in breui sicut antea Cui pñ
 ceps sit respondit plus in stabulo
 meo tecū diligo quos bonos qñ
 vni malos Vnde bñ pñceps iste
 et confomiti respondit supdictis
 se confomando scripturis ut aut
 in quibusdam monastis et quilibz
 multitidme personarū glānt nō
 reperint mīcē religionū suppōta
 sub pte vñ filij capitalibus et pñ
 ta quid filij superbie nī coro recte
 et capite De quibz dicit so u spe
 t vñ super dñmē filios superbie
 filij in iudi quos aptius ephe q
 vocat filios dimidencie filij auai-
 ce nī iuda de quo dr so vñj ne
 mo pñt ex eis nisi filius pdicō
 filij iracundi nī nabal de quo l p
 vñ dñm et pessima et malici-
 osus et pñ ipē filius belial ita ut
 nemo posset ei loqui filij accidio
 si de quo pñl so omni congregat in
 messe filius sapiens ē qui audie-
 tit in estate filius confusione ē
 filij inuincios fecit et inuictores
 illius filij pdicō qui omes subam
 suam consumpsit nī metabz lucij
 Et filij gulosi nī filios heli l p
 2 de quibus pñbi dr porro filij
 heli filij belial nestientes dim
 nec officiū sacerdotiū ad pñm.
 Et stōm litaz dicit mge in hu
 sistola partem sacerdotalem de
 sacrificiis anteq; adolescent adpre-
 colebant sī ab offentibz crudam
 carnem vñ sibi laueue pacient

eam et metebat puer sacerdotis
fusimūt m ollam et q̄q̄ leuabat
fusimula erat sacerdotis sed nō
erat poctio sed rapta. Quibus
om̄ib⁹ modo manifestum est
qm̄ nudas se ēē a vitate p̄fessi
sunt reformatiōnē in mia. Non
eigo scribit̄ de talibus mali re
ligiosi quia nomen sanctitatis h̄nt
per uerse agendo amplius no
cent in ecclia qm̄ ali⁹ dīlēt̄ u
ca nemo rie qm̄ in monastis
P̄terea contra eos qui dicant
ad reformatiōnē sequi pacis tue
baas. In eo riz q̄ m reformando
sequitur his m̄tē fēs pacis cur
baas. Tm̄ quia quidam sūnt vo
luntari⁹ ali⁹ muti v̄nd aliqui
om̄nes sūnt in uno monastis in
voluntari⁹ quibus si noui quibus
si noui in legē dei bēnioli ad
dantur lūc priores repelli cu
rentur morti sequi m̄tē m̄r et
turbatio pacis q̄ fugit iniquelli
tas. Et quod longe ē fōmidabilis
multa m̄de fugientib⁹ ad alia dis
placitora se transferunt monas
tia aut apostata moniales q̄
sese nō m̄q̄ p̄statūt ab homina
biliter. Vir p̄mo q̄ nūq̄ ē pac
habenda cu vijs erit m̄o uige
bellum cu eis in mentis dissil
tētia ē habend nam pac nō que
rit ut bellum exercitat sed bel
lum gerit ut pac acquerat
xiiij q̄ i noli deinde q̄ phisico
scandalū non ē curand et posse
mo si quid egeotus in aīa corrē
tōis meditānam voluntāte re
mut nō m̄r si in morte aīe
runt grauissima nō etiā ab

uno loco et tempe correctionem
ēē differendam ap̄t uidebit̄ in re
 sponsione sequentia ad ar̄m n̄ p̄ar
mq̄ nō ē habenda cu vijs qm̄ius
semper sūnt diligendi sc̄ homēs
ita ut non diligant̄ cōrōes docet
illud xp̄iūs mēr̄o cu dīat aīt̄ io
nolite arbitraē quia vēne m̄
mitte pacem in terram nō vēn
pacem mitte sed gladiū vēn em̄
separare hominem aduersus p̄em̄
sūt et filiam aduersus m̄tē sūt
et m̄r aduersus sōtē sūt et m̄
m̄tē homēs domēstici eius &
post pānti qui non accipit cruce
sūt et sequit̄ me nō ē me
dignus Religio em̄ cruce ē qm̄
p̄fessiōs & religiosi quilibet. Un
ciam glo m̄tē m̄tē cruce ex
pōnt abstinentiam et contraria
caris via bellum m̄dicendū
asserit. Sunt em̄ apud desona
tos ut supra tactū ē cā potissā
vīa auācia lucidā et supbia
obedientia om̄ib⁹ mūdo quid
in sīat̄ sed monastīl̄ detūs or
bus hostes nūgūt triples mū
dūs aīo demōia qui diuīsa mo
uent plūa mūdo p̄petatis vīa
ad auācia perturbat̄. Cāo per
matimentā affiat̄ & demon
sua supbia mōbēdientia quos
p̄t m̄ficiat̄ om̄ib⁹ resistend̄ est
p̄ cā vota religionis p̄ncipalia
ita ut m̄tē vitēt̄ contraria eis
vīa pac cu eis ibi ēē non
debeat̄. Si p̄terea reformatiō
tempe m̄tē malos discordia
nascit̄ non semp̄ hot curand̄

ut ḡope ut ḡope m̄ pas
fēt̄. Sicut inquit multū
vīas desit bonis ita ual
erū si non desit malis si
m̄p̄p̄s nequa in pace m̄
p̄fato cor malis actibus
augent̄. Quia quo sibi i
us agnūt̄ eo se robustius
affectionib⁹ alludunt̄ domi
nūd̄ apli act̄ 13 quia ut
so et fiducia qui cōt̄ cu
lent diuident̄ clama
p̄fase sim̄ filius pharise
lūp̄ et resurrectionē mo
go iudicat̄. Et sic statim fā
p̄phariseos et fiducia
p̄fde et paulo noctē po
qm̄ ante nec curand̄ ē
m̄lās receptum stat
dat em̄ stūs tho v̄. &
q̄sunt de nūtātē salut
ut que sūnt p̄cepta nō
p̄mittit p̄pt̄ scandalū
malo in hīs aut spūlū
ut q̄ nō s̄ de nūtātē sa
dēre distinguend̄. Quia
quid et ab qm̄ orū
ia malice p̄cedit cu s̄
lent impēdē hīa bona
scandalū concitando et ho
dum phariseos qui de
scandalizabant̄ quod cē
rudi xp̄is docet̄ aīt̄
in ep̄is scribas et phari
zast̄ de hoc q̄ dei p̄
xp̄iūm traditiones m̄
ut cui nōp̄i dispuilos de
fere leonis manus cō
ut addidisset̄ nō q̄

est magnopere ut gregorius in pas-
torum assert. Sic autem inquit multo
notetur si omnis desit bona et iustitia
de eis non habet si non desit malis si
eius peruersorum nequaquam in pace in-
genuit pfectio eorum malis actibus
robore augentur. Quia quo sibi et
malitia agruit eo se robustius
banitur affectibus allidunt domini
illud apostoli actus 13 quia ut
pharisei et saducei qui coniuncti
erant diuidenter clamauit phariseus sim filius phariseus
et de spe et resurrectione mor-
tuorum ego iudiciorum. Et sic statim facta
e divisione phariseorum et saduceorum
mox quod fidei et paulo nocte po-
trabant quoniam ante nec curvantur et
quilibet in malis receptionem stan-
dalium dicit enim stus theo. v. 2.
¶ Et ea quae sunt de necessitate salutis
fatienda ut que sunt precepta non
debent premiti propter scandalum
vitiosum in alio. In his autem spirituali
libus bonis quae non sunt de necessitate sa-
lutaris uidetur distinguendus anima
scandalum quod ex eis quoniam ortus
et quoniam ex malitia procedit cum si
aliquis nolint impediens hinc bona
spiritualia scandalum contundendo et ho-
c scandalum phariseorum qui de
doctrina dei scandalizabant quod esse
attempnendum Christus docet. at
14. Vbi cum Christus scribas et phari-
seos correcisset de hoc quod dei pre-
cepta propter hominem traditiones mis-
credunt. Qui Christi discipulos de
obmissione locorum manuum co-
regeant et addidisset. non quod

inteat per os coniunctat homines
sed quod procedit ex ore Venerantur
discipuli Christi ei dicentes Domine quod
prophetavit hoc illo scandalizari
sunt respondens ihesus ait omnis
plantatio quam non plantauit per
meus celestis eradicabitur. Si in
te illos tunc perducet ceteros Ceteri
aut si cetero ducatur perbeat ambo et
forent radantur. Unde quod usque scandalum
procedit ex insuffititate vel
ignorantia et huiusmodi scandalum
est pusilli propter quod sunt spiritualia
opera vel occultanda vel certa inter
differenda nobis piculus non minuet
Gloria usque redditum eorum huius standa-
lum cesset. Si autem per redditum eorum
huius scandalum iam induerit ex ma-
licia eorum et sic propter ipsum non sunt
huiusmodi spiritualia propter scandalum dimittit
tenda hec theo. sed scribitur nemo
debet bonum dimittere propter scandalum
ex de remittitur nisi cum perdonem. Vix
scribitur non est recedendum a transi-
tione virtutis propter scandalum quod prophetavit
audita uero Christi scandalizari per
ex de noto causa magne an dore
mitur nisi. Et concordat in scripto
suo et per de causam cum vindicatur aut
aut est quod tunc religiosi in stan-
dalo laborant phariseos quando
reformari debent. Et per visita-
tores aut platos amouentur quod
volent in regula quod reforma-
cio est debita et quoniam ex defini-
tibus contra regulam fecerunt
perit et quod causant sibi fieri in ini-
riam maledicunt et detrahunt
superioribus verant et turbant
secularies et ecclesiasticos. Xmo

sepe innant homicidia et verberia et quod peius est non minus talia compleant opere que omnia se phariseorum scandala non oīqz timenda ab his qui presunt monachis propter consolacionem et dictiorum maiorum declaracionem. Notandum quod studi thomas ubi supra i sima sic dicitur Consilia etiam evangeliaca non sunt simpliciter permittenda nec etiam opera mea propter scandalum. Sed sic interdum occultanda vel diffundenda propter scandalum pusillorū aliquid tamen consilio obfuscacio et impletio opus meum per necessitatem salutis quod patet in his qui iam vocantur consilia et in his quibus ex debito immixtis defectibus alocubus subvenire vel in tempalibus pastendo esurientem vel in spiritualibus puta docendo ignorantem sive huius fiant debita propter in iustitu officium ut patet in predictis. Sive propter necessitatem indigentibus et ead rore et huius si de aliis que per de necessitate salutis hec thesis Ex quibus primo sequitur quod magni in minore pitilli platis qui sua per defensione monastriae reformacione et hoc non faciunt quod talibus minuerit ex debito defectibus subditorum subvenire et plus in defectibus ait. Vnde tu non minus propter scandalum subditorum debet eis subvenire quoniam si preceptum est. Unde perceptio tunc esse non posse sequitur quod admissum

oportunitate capta reformande propter tales religiosi etiam si non habent in quibus transgressiones suorum votorum reportant seque et confirmationes minores ad seculum. Vbi etiam tales scandalizarent patrem quia talia vota cadunt sub percepto et superioibus reformacae misericordia propter in iustitu officium tamen etiam quia non possunt hoc indigent subditus in talibus locis habent illa super ezechiel belli gratia similitudine. Si de vita scandalum similitudinem utrum scandalum nascatur per mittit quod unitas reuinatur. Et secundum thomam ubi per subnitatem quod est vite et doctrina non solum necessaria salutis ostendit sed etiam consilio obfuscantia. Vbi de eis sciat. Adhuc tenent redditum vero vel quod cadunt sub percepto ex officio aut ex necessitate quod aliqui minuerit ut dictum est paulo antea hoc attendant qui supradicta moffensam auctoribus excogitant cui benedictionis et quia per in finita seruit amicorum. **De reforma et lapsu apóstoli**

Cecit autem etiam illi qui sive volentes reformacionem allegant quod ex ea sequitur lapsus gravior et apostasia et scandulum. Unde alii quoque allegant quod ex lata vita scilicet maiora bona quam ex reformacione alii calumpniant modum reformacionis. Controlo permos dico quod non optet terreni dominii specie de reformacione plurimorum salute introductenda ex prudenti estimacione habentur.

Alleluia regis et regum lapsus genitrix apostolica et scandala.

liberabit melius est hinc pater bonos quod multos mutat. Non in tales et quia monachorum plus vocum diaconorum multo valde per multos vires regnantes ergo melius potest quod multos rebellibus etiam ipsius quam reformacae et per electionem decemplum non curavit quod est ut per pecunias officia atque universitas multorum tamen in lege nec per doctrinam vitatis Christi per de tracturam posuit multo postea per suum doctorem ianuam retro et iam ambulaturos. Se hanc manifeste tendit datum ora ibi whardi episcopi ratissimum ibidem infideli monachum. Cum enim stude regule scularium et sacrae scripturae ceptissima Namque in omni omnino ipso refonduerat oraret per dominum ut sit sub exhortatione intercessione teatibus diuinitus utaris precionem quod habet destruis conuenienter monachicam ibi in confessionem. Quoniam si habet quod nec velit per quod nec per destruere animam locum istud per patrem quod ita est et audiens responsum ut si non possit

Vnde scribit melius ē h̄c paucos dicos bonos q̄ multos multos
d̄ x̄om̄ in tales Et quia monachi etiam p̄t vacui clia muo
quia multi valde s̄t multos vii re
fomacōm figentes ego melius
ē h̄c paucos q̄ multos rebelles
Vnde etiam xp̄us q̄ reformat
et ope per exctionem de templo
vendentū et ementū scandalum
phariseos non curauit quae sta
ebat ex hoc peccat effici ait u
et lo x̄mo m̄trop̄ cū murmu
rabant ut ubi p̄us in l̄ra nec p
mōne et doctrinā vitatis xp̄us p
submodio taciturnitatis posuit
q̄n multos p̄stuit p̄g s̄u doct
nam ab eo ituros retro et iam
nō cū eo ambulaturos s̄e. Ad
idem manifeste tendit datū ora
culum b̄ti erhardi ep̄i ratispan
dereformando ibidem infideli mo
nastī monialūt Cūm cū suis
wolfgangis secularūt et sacra
liti p̄ceptor extissima sam q̄c
ratispan s̄t sui olim p̄decessores
erhardi amicis quom̄ ip̄m refo
mar et monastī oraret p̄dimo
amicis dicit ei sc̄ib̄ erhardus
ita dicens inter etiam dico te
ut p̄stata tibi diuinit̄ utaris pre
dencia om̄es q̄ hanc descas con
gregacionē et monachitam ibi in
stitutas p̄fessionem q̄m si hanc
aliqua que nec in est velit q̄
fitei sui nō quod nec s̄t destine
nec ultra quamvis locū istud pa
te Ex quo pat̄ q̄ ita e exaudit
suis wolfgangis ut si nō possit

phib̄ vincit vitū stute p̄co sta
biliens monastī multis cū iam
luxuriantū ferditibz monasterū
polluebat time tempis q̄n s̄i orauit
wolfgangi anomala p̄fesso Erat
in eod monastī ac etenim p̄caute
nō minna siebat confusio admodū
ut cū ad artorē vitam cogent illi
qui ip̄ae monasterū reliquerūt
et fomacōbz p̄oibz adheserint
ad monastī illo b̄zis wolfgangi
femis m̄dicendo regulam beati b̄z
dicti ibid Demde p̄e tristatione re
liquiā diuinitus a sinistra facta
ad altero alatib monastī supius p̄i
mo reformauit monastī canonicis
p̄e 3m ad monastī quod ad s̄an
paulū fundauit abmico regulai
te per quod et aquo p̄ora du o
monastī velud vñ ad exemplū
regulam b̄zī b̄nditi clementi re
fomata s̄t dicto cooptante s̄t wolff
gangi q̄ s̄t erhardi legendō imp
nōnd q̄ dictam obiectōz ex artissime
soluit 22 q̄ 33 ar̄d 6 utrum p̄
querit utrū aliquis debeat cessad
a correctione ppter timore ne il
le fiat detior Respondz dicend
q̄ correcțio p̄met ad platos que
ordnat ad bonū que et h̄t vñ
coactuam nō ē timenda ppter
turbacionē eius qui corripit Tu
quia et si p̄p̄a sponte emendari
nō velit corrigenda ē p̄ penas
ut p̄petue desistat En etiam si
incorrigibilis sit p̄e hoc p̄uidet
bono q̄m dimi p̄uant oedo iusticie
et vñq̄ oocimpo aliū detercent
Vnde iudex nō p̄te mittit ferre
sentenciam adempnationis in pec
cante ppter timore in turbacionē

ipius uel etiam amicorum eius sed illud psalmus miserere mei quoniam in similitudine sana me domine Sed ille tu iunxit circa in similitudinem appetit eius condictum uel contemptum non debet cessare quia tunc in inimicitia manus pectoralium ut patitur in infernalis dicendis ego quod mediocriter quadam coactio utitur in freneticum qui cum ea recipere non vult Et hinc assidua correctio platorum quod unum habet coactuam platus enim non solus habet a monem sed etiam cogitare punitendo Alio uero est finis corruptio cuius similitudine emendatio delinquenter non habens coactionem attacatur sed simpliciter amonitionem non recipiat sed ad per ora labatur et ab his corrigatur desistens omnia ea quae sunt ad finem debent regulari secundum quod exigit ratio similitudine huc beatus homo. Et de plato addit idem anno 2004 cum tenet quod subditos eos ad corrigendum et ad hoc tenet subcepto quod sic probatur illud quod debet aliquod detinente persone et teste siue sit bonum corporale siue spiritualis dicitur ei impendamus non expectantes quod nobis occurrat sed debitam solitudinem habentes ut eum inquiramus Unde sicut ille qui debet peccatum creditor debet eum requirere cum tempus fuit ut ei debitum reddat Ita qui habet spiritualiter etiam alii tunc debet eum querere ad hoc quod corrigit ei de peccato Si illa beneficia que non debent certe probantur Sed quoniam omnibus promissis siue sunt corporalia siue spiritualia non

est eos quicquid quibus impendamus sed sufficiat quod impendamus eis qui nobis occurrunt hoc enim per quoniam sorte habentur et ut dicit augustinus deductio sana huc beatus non tamquam ambiguo quod dissimilans opteat circa peccatum iniquorum proposito quoniam mali sunt occulti non potest distinxiri ab omnibus. Quod si multitudine tantum est in causa quod non possit extirpare sine scisma ecclesie in quo etiam boni involuerentur et sic eradicaretur et tritum uel si etiam unus solus ut pauci sed hoc non potest fieri sine scandalo bonorum Eo quod eos latenter cremen noctent ut deinde patitur Unde quoniam multitudine est in culpa potest aliqui magis rei eo quod eis puniri ad terrorum multitudinem Sicut mihi 24 principes regni superendi uibentur propter peccato multitudinis Vel turba puniri potest iniquorum si arredit oportunitas sicut egypci submersi sunt in mari et sodomites omnes perirent ex ore et genere. Vel cum facultas est in peccatis propter menditatem monachorum gaudi obligatio ferienda est ut dicit augustinus contra patrem suum. Quod quoniam probabilitate presumitur de corpore corrupto eo quod pertinet ex iniustitia uel ignorantia et non ex obstinate malitia alias sepe ex timore tritici exemplum de heretico quod beatus dominus suauit ab igne que per multis annos bonum esse in fidei praeditus dicitur de paulo Corinto si contentando bonos presumunt ecclesie et obsunt alias

erit in mititu qui alias per alias eam eradicaretur exemplum de indebet inter nos et alii metu soliditas hoc inimicorum omnes obmittende carnis scimus secundum hoc et voluntate plausu negligenter qui ex ueritate aperte debet reformanda dicens beato gressu in uel misericordia despatiunt altera tenetur quoniam aut decretum pro plato scinditur et locum ad reformati plato secundum applicandum est cum recte in restituendo correctio ad principale quo quidam me quod ex laeta vita maiora secunda quoniam ex reformati vniuersitatis et restitutio et modos vivendi a longo tempore frustulis ut dicitur et res religiosi nuntiis ut responsum in ordine mendicantibus plausu et inquietibus multa ad mitigandis leprosos fuisse deplorabilius et fitibus sicut in antebellis ruderis et ruris frater monachus non respondebat se uici quoniam aperte regulariter placuisse deinde ubi similius ne deinde quod et alii ante lapidationem ecclasiis epididit

bam torpēt in cāitate qui alias
exercent alias etā eradicaret tri-
tia. Exemplū de iudeis inter nos
rebusis oīm m̄ter iſelitas. Hoc
p̄ quatuor cause obmittende cor-
rectōne ſcī ſtōm r̄go et v̄l̄p̄ne
appo q̄ plato m̄corigendo tridelū
ſchēat aut negligenter qui ex u-
noq̄ medīn q̄pone debet reſōma-
di medicamen dicente beato. Dī
diſiplina uel mā multā deſtitut̄
ſi una ſi altera teneat. Quicq̄ aut
attēg deſorrectōe p̄ platos fienda
dict̄ e. Cōte ad reſōmatōe platos
uel iuſitator̄ applicand̄ e. Cū re-
fōmatō ſit in reſtituotor̄ correc-
tōe. P̄t̄ ad im̄ p̄incipale quo quidā
dixim̄ q̄ ex laea vita maiora ſe-
ant̄ bona q̄m ex reſōmatōe vñ
reſōmai reuafant̄ eo q̄ per diſpen-
ſaciones et modos viuendi a lon-
ginquos tentos ſatilius ut dicit̄
paurant̄ res religiosi n̄t̄e ut
putat poſſim̄ in ordine mendic-
tandū libri ſt̄mu et inuenientibz
et monastibz multi ad m̄ſt̄andū
domūtūle p̄parate fuſſent̄ de-
uibz ſed ſatilius edificia de q̄ppa-
tis monachor̄ aut frati p̄t̄u
n̄is. Similit̄ de multis picturis
et deuotis ſcor̄ tabulis et ſt̄ibus
hec allegant̄ in cancellis ruelinḡ
quidam lector frato immo ſi re-
fōmatōe volent̄ ſe tuc̄ q̄ noq̄ p̄d
letur tene regulam ſatili ſe
obſuanta. Vñ ſibi ſimpliſc̄ ne-
gando totū q̄ et oīm ante ſap-
ſmu ordīnum et hodie apud re-

fōmatō loca talia q̄ q̄n̄o ſalām re-
ligiam congruūt copiosius ſint p̄
curati et hodie p̄parant ſatilius
Qui uidet testimoniu phibet alio
quo ad om̄a apud que ſint in ala
māna reſōmatō monaſtā ubi cot-
adie librōe ait̄ uis et decor
m̄uplicat̄ ſacra ſeſtū p̄t̄to ſit
q̄ ita ſit ut arguit aduersariis en̄
om̄a iſta q̄ annua ſe copala quid
fuit hor ad reſōmatōe ſacraſt̄
reſōm̄ ſtūd̄ ſobermos per quos
m̄mōt̄ales riles ſaluant̄ et pulchri-
cant̄ ait̄ q̄ ut late poſtū ſt̄ebit
imp̄ ſi p̄dīta q̄ obit̄ librent̄
plem̄ plus hacten deſtruictōe
et deſōmatōe atletur et con-
ferent̄ in poſtibz tempibz q̄m
p̄ficiunt̄ nam p̄t̄ ex multibz
dilect̄ petu op̄uſtūl̄ antiquibz
Coat̄uato librōe et co- p̄t̄ra-
cio p̄ ſingulareſ p̄t̄inat̄ p̄ſonabz
p̄ma radicem aduerit̄ vel ut
aut̄ appatōm̄ apud ordīnes
ſalām mendicant̄ ſit ut iam
ibid̄ ſicut heu in ordīmbz alio
p̄meua paup̄ras et vero ſent̄
q̄itas in paucissim̄ locis obſuaū
videat̄. Quia ſi p̄ platos vñ
licentia dabat̄ a q̄gnatis p̄t̄inā
di bibliam breuiarū aut ſimil̄
volumen aliqd voluit alt̄i 39
p̄ licentia p̄friu arguendo a
ſimili condebat̄ de inde ſub re-
ſpetu p̄parande auar̄ ſaluti
pecunia expendenda p̄ libris
p̄inde ad veſtītor̄ m̄titatē
diſpensatio uel potius extendo-
bant diſpacio et amde ad

hoc devemt ut modica aut pene
nulla sit difference in hendo pe-
cumam et ei equipollentia inter
perfissim froni uel monachii et se-
cularem p[ro]le carentem aut nupti
p[ro]fessionem huic male originis p[ro]l[icitu]s
fortassis filie expedit qm p[ro]p[ter]e
qm si opus est pom valet ad po-
culum Et aut demulcetas ad mhi
tand se excessisse g[ra]uit S[ed] deho
tauissent fortassis p[ro]p[ter]e fuisse
alua per her amis religione de-
structio subiecta nam in talibus
p[ro]natis intaculit fuit amessandas
et ebrietates et vici coitatu dis-
pendia ita quilib[et] non colibus p[ro]p[ter]e
sed p[ro]p[ter]e colibus anteponit Ibi in
cpia placia choi neglecta Ibi de-
trahentes et contra placas min-
imum Semina ibi inchoant
discordie et conspiracioni via.
Et ut non plerique ibi forent
si p[re]ies fadi debent Ibi fornicati-
ones et voti castitatis p[ro]uiderat
h[ab]et sicut camerule q[ui] monastis
no nullis iam q[ui] destruerunt
dormitorium et regulare refectorium
clase euaciant Et q[ui] detine est
destituant oratorii omnia omnes
ibi q[ui] sua sunt querunt no q[ui] ibid
xpi Ad mthilid ergo valent spe-
luncis iste latronum insi ut munit
foras et contulcent p[ro]cas ad q[ui]
spectant homines Audiat p[er] circa
stora para sima de maria ap[osto]la
dicit enim george ysaac cassimus
Collaudib[us] p[ro]tes aliutq[ue] uictus
victus eocidiam et in euitabile
v[er]bi corpore excedit ad secula

vem diffinierunt tiram et solli-
citudinem p[ro]tine Ut ibi gracia
et duoro sufficiat velamen tum
caso q[ui] in aut uxor f[ecund]a d[omi]ni p[ro]cu-
rem q[ui] requisita ornata et caparicioes
qm usus desiderat et tanta q[ui] non
sine i[n]stinctu demonum f[ecund]i manifesta
tissima nos expiata docuerunt Et
ponit ibi exemplum de sanctissimo
p[re]ce qui iudicat p[re]cium p[er]nitiose celle
ex seruitate lapidem diuissimum de
mambo astantis in signatioe dolore
et et cessare velle fratre demon
ignitis facibus cum reagredi oportet
persuasit invisibilis Tandem ami-
catus p[er] cellam frato intravit ei
q[ui] dixit o[ste]ndit opatus es respandit
ille laborauit contra diuissimum p[ro]p[ter]e
vir patrum illud alius cantere ad
hoc soner b[ea]ti dieisti potum no
sem solus erat q[ui] illud cedebat
sed fuit aliis tenui q[ui] no vidisci
demon tuus ad hoc insolens in
p[ro]p[ter]e Talia etia be b[ea]ti no dumi
in non faciatis reprehendit domib[us]
sed etiam moratoriis Vnde in
apologeo tant el inveniens ita in
vehit idmittacatorum i mesos
altitudines in moderatas elonga-
tudines supnacuas latitudines sup-
tuosas depoliciones curiosas de-
pictiones que dum in se orantur
retorquent aspectu[m] impediunt et
affectum et mthi quodammodo reputat
antiquum uideor ritum S[ed] esto
fiant het ad honore dei et item
illud aut mthog[us] dicit paup[er]es
si tamen paup[er]es in se quid facit
aut et quid alia causa e epo[ri]o

Sam[us] namq[ue] p[er]
p[ro]p[ter]e et insipientib[us] Sebi
h[ab]et omni sit carnalis p[ro]p[ter]e
qm[us] quia spiritualibus no p[ro]tine
et extant ornamenta no[n]
de p[ro]p[ter]e exinde qui mundi q[ui]
p[ro]p[ter]e celum quia quo[rum] q[ui]
non in his estat[us] metens
estat[us] in his estat[us] metens
p[ro]p[ter]e scilicet admittit p[ro]p[ter]e
p[ro]p[ter]e substrato minor ad
debita venorato duante
et seculari ad offrendum
et nascititate admittit
et Cetero in d[omi]nus coram le
te scilicet q[ui] fecit illa videlicet
spiritus mira deformis fo
r[um] et formosa deformitas ad
sp[iritu]s q[ui] feci leones quid
h[ab]ent h[ab]ent h[ab]ent q[ui] semihomines
q[ui] agredit q[ui] milites p[ro]p[ter]e
p[er] venatores tubionantes
et sub uno capite multa capa
in corpore multa capiti certi
quadripeda cauda perpet
ute rapid quadripedis
una p[ro]ficit equi capra et
in dimidiem hinc tonutu
q[ui] gestat postius tam ml
q[ui] ambi mira diversas for
merit ubiq[ue] valetas ut
sicut legi in mthib[us] q[ui]
de tam q[ui] diem occupat
una m[er]itando q[ui] in legi
dando p[ro]deo si no p[ro]p[ter]e
quia cur non piget et
decaulis iwo et quibus
et aliis gliant que edifi
et dominus cu[us] hec sint

alia monachorum. Scimus namque quod illi sapientibus et insipientibus debitorum similitudinem sit carnalis pietatis deuotorum quia spiritualibus non possunt corporibus excitant ornamenti nos non qui de populo eximis qui mundi quodammodo pietosa pro Christo vel in quinque quorundam quodammodo quodammodo deuotio in his excitate intendit. Et contulit ibi late quod ex talibus sequitur sepe stultorum admittatio pauperibus electore substractio minor ad sanctos debiti veneratio ducit auxilium augmentatio Secularium ad offerendum attractio et curiositas adiuventia. Et item Ceterum multa sunt coram legibus fratribus quod fecit illa crudelissima monstruositas nostra deformans formositas ut formosa deformitas ad mundum symmetriam fieri leones quid monstruosius thanthauri quam semihomines quam maculose tigrides quam militares prouenantur quam venatores tubitantes videas sub uno capite multa capra et sub uno corpe multa capiti erunt homo in quadrupeda cauda. Perpetuus in piste caput quadrupedis ibique bestia perficit equum capram et hens reas dimidiari hinc coniunctus cum equum gestat postiulus tam multa demum tamquam nostra diversarum formarum apparere ubique valetas ut magis libeat legem in malis quam in codicibus totam quam diem occupat singula ista mirando quam in lege dei meditando profecto si non pudet in optime cur non piget expensas De aulis vero et quibusdam magnis alijs gliantur que edificauerunt domibus cum hec sint

loci in regulata gemend potius de eis est quam plaudend. In enim scriptis in edificando processerunt multiles et pando et tuendo ea a ruina et stillicidiis exigunt expense perpetuas inde magni gravamen monasterij semper in antea episcopis et cardinalibus dominis regibus et principibus occisionem ibi placenti iudicandi et in habitudine duximus. Qui soli in monasterio starent loca esse regulata saltem curia et breuiam tempore in eis moram trahent. Quod reuera in maiis cede posset bonum monasterii quam loca de quibus dictum est possint perfici. Cuncto autem hoc loca paupertatem religiosorum perfectum mendicantium pollicere faciant nouerunt qui hanc pccatio perfecserunt. Et postremo de picturis quibusdam se iactant quas pertinarent cum tabulis et ymaginibus variis tollerabile fortasse facit aut immixtum mirabilis si ista censit dei sanctorum et moralium virtutum effigies et portae in ecclesiis. Sed ista sepe in pueris repertum habitalibus non sub typico diuinorum ymaginum sed sub syrenarum stemate sub hastis et femoribus pene midata ymagine ita ex his non modo perdat religio deuotio sed etiam castitas innaret naufragium nec inveniret quis quod in soluacio adhanc obiectus nullam scripturam aut autoritatem doctor allego. Sed ad alia soluendo res auctoritates sive apud omnia omnia et dicta sunt nunc luce clarissima scriptura teste recte in genere legi possunt et videntur in practica in pietibz in rei temporiū dispensio et in re

ligioribz Appz finali extermiuo. Se-
quentes obicit quidam ab horiz-
tes refomacioni vi modum refor-
macionis ee in eptum talimpm
antes modum pcedendi. Cum em q
dam maligni per refomatores sibi
uident nichil q' que regula et statut
voceunt ipam. Et eis omnia suprad
pluit coro arguita. Ei q' carita-
tua ingrauibus ceremoniis dispen-
satio danda permittit. Ad huc velud
heretici callidi quibusdam tueri
se gestut obiectum nesto quibus
spnulis oibz aut tempore in ep-
tim ee p refomacione dicunt. Int
refomatores mstros ee tere con-
suetudinem autemant aut secula-
res con derit plus solito p refo-
macione qntal prophetant. Aut ordi-
nem tenendi ad refomacionem actu-
sant aut alia signenta audiunt q'
et similia in ordinationes modos nu-
cipant. Que vir iuu aut rati eo
ex cogitac valer in filius lucis qbz
prudentiores se filii huius seculi str-
ingentes sua et pessima ei mi-
non ambigo piaulosus possessam
a demibus qm cos qui in ambi-
tenti vniuersitate alligant ferreis. Ta-
lui callidoz homi vescuam bñis
ggo. 3 moralium squamus uehemot
et draconis ne lamie et heretorum
assimilat. 26. 2. 21 talis Corpus
inquit illius se uehemot scuta suis
ha opacum squamus se pmentibus
fertur quia draconis corpus squa-
mæ tegitur ne catus iacardoe pe-
netreant ha corpus omne dyaboli
multitudo repbor. Cum de mis-
tate sua corripit oibz valet
targines sacombus se excusare tonat

Et velud quasdam defensionis squa-
mas obicit ne transfigi sagitta vi-
tatis possit. Unusquis em dñm co-
ripitur pcam scilicet magis excusare
appetit qm defle quasi suamis to-
gitur dum a sanctis pdicitobus
gladio ubi iaculatur. Scendit tamen
et q' iste defensionis squame qmne pe-
nitentia pmit. Ipi etiam culpas suas
tento uehementius confitei refugunt
qnto et stultus videi ab homibz p-
tatoes erubescunt. Correpta itaq si-
milatio sanctitatis et malicia oculi
ta reprehensa squamas obicit defensi-
onis et vitatis gladium depellit. Am-
bitus per prophetam confit uideam dici
ipse tribabit lamia et inuenit sibi
requiem. Ibi hñt foneam heretus
per lamiam ergo yporta per cuius
vero maliciosi quiq' se dimesis de-
fensionibus ategint designant.
lamia em humana de hñe faciem
sed bestiale corpus. Sic omnis y
porta pma facie quod ostendit
quasi ex roe sanctitatis sed bestiale
et corpus quod subsequit quia ual-
do inqua se que sub bona specie mo-
lunt. Erat aut nois religiosus
mentis designat defensio elvia in
delia eratq' cu apphendit caput
nostrum et pedes uidet et cor-
pus omne conspicit. Sed mor ut
apphensa fuit semetipm in spem
colligit introrsus subtrahit caput
abstandit et intra tenentis manu
totu simul amitti q' simul ante
videbatur. Sic nimis maliciose
mentes cu in suis exercitibus q'
phendunt. Caput em eritq' re-

et una quo uina peccato ad cul-
paz videtur. Pedes eritq' q'
una quibus vestigis nosca-
mit agnoscat et tamē adducat
in excessuom; maliciosa mes-
sia pedes colligit q' iniquitas
sagia ab stolidis caput substra-
uit mris defensionibus nec in
se prauu aliq' ostendit et q'
in manu tenentis remanet het
sequitur eliat q' sicut nō re-
a constituit corpus mystici sy-
statiq' cuius corporis caput est
deus seu dyabolus ut dictu e
franci uis consideratio ceriq' et
sue membra corpus mystici dya-
bolizationa pscit medra
in obliuionis regulam q' mag-
num pfigurata imponeat me-
ipsam quo ipem est mfectu p
yporta dicunt qui restitu-
te fides uident et habem t suo
preferant xxxi. q' i c i oia
in tribem in otulis gerunt sed
et negras q' carboni lmguaq
nisi labia dolosa fraudulenta mo-
rare et uirginitati viaq' Sane
et corpore mfacto summis phei-
si pportionaliter dictu p q'
qua impudentes constituant
se uehemot et sunt scuta su-
i in corpore vniuersi q' squame
huius pmentibus q' vescuam sua
non audiunt quibus refomato-
ri impudane olim obrem eisd
ita et uisibl uideret dicit ha-
bita in eternu gne qui pati-
tibz et angelis eius. Ne
vix vo dicit. Vente bñdic
mea pcpitate regnu q'

Nobis patet e ab origine mundi
nobis omnibus concedat misericordia de-
qua sine fine venit et regnat amen

Poc opusculum complectit est
anno dñi 1483 feria tertia
ante symonib[us] et inde hora
meridiei

Dicit ergo quilibet p[ro] compilatore ut
misericordia sui misericordie d[omi]n[u]s

intervicia quo viao peccato ad cul-
pam accessit videtur Pedes crucis q[ui]
spuriant clavia quibus vestigia nostra
sit perpetrata agnoscitur et tam[en] adduct
repente excusacionib[us] maliciosa mes-
ma oris pedes colligit q[ui] iniquitatis
sue vestigia abstundit caput substra-
hit quia miris defensionibus nec in
caso se prauit aliq[ui] ostendit et q[ui]
specia in manu tenentis remaneat h[ab]et
ille Sed quibus eliat q[ui] sciat no[n] re-
fornati constituit corpus mystici su-
monis p[er] hoc cuius corporis caput est
leuathan seu dyabolus ut dictu[m] e[st]
tunc finem xii consideratis tunc et
tatus Quae membra corpus mystici dyab-
olici constiuencia p[re]seunt membra
mystica obscurantia regulam q[ui] mag-
dalena[m] p[re]figurata imponeat me-
dose ypocrisi quo ipem[er] mfectu p[re]se-
nti illud ypote dicunt qui uestita
in oculo fris uident et trabem i[ns]uo
no[n] considerant xxxii q[ui] i[ns]cri-
be d[omi]ni trabem in oculis gerunt sed
faies nigras q[ui] carboni longius
serpentes labia dolosa fraudulenta ne-
dates et vary irecti vicius Sanc-
tiori decorpe mystico sumonis p[re]hei-
dictu[m] e[st] apportionale dici p[er] q[ui]
illi uestiti impeditos constiuit
corpus vehement et simile strata fu-
llia q[ui] incorpo[re]e coniunt q[ui] squame
se mutuo p[re]mentes q[ui] uestitia sua
figmenta cvidunt quibus resoma-
onem impedianc omni obrem eius
distrahit et iustus iudee dicit he-
maledicti in eternu igne qui patet
et dyabolo et angelis eius Re-
fornatis vero dicit Venite b[ea]nide-
te patet mei peripite regnum q[ui]